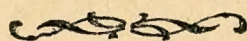

உ
சுப்பிரமணியர் துணை.

12 APR 1923

வள்ளிநாயகி அம்மானை.

இஃது

திருமங்கலம் தாலுகா சாப்பிட்டீர் ஜமீன்,
நாடாக்கள்பட்டி, மகா-நா-நா-நா
சுப்பய்ய நாடாரவர்கள் குமாரர்
கி. மு.

ஆறுமுக நாடா ரவர்களால்
இயற்றியதை,
செய்யுர் வித்வான்
சோ. விஸ்வநாத நாடாரவர்களாற்
பார்வையிட்டு

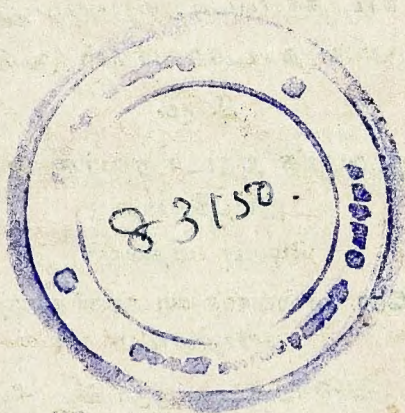
சை நூலாசிரியரால், விருதுபட்டி ஸ்ரீமான்
இராமலிங்கக் குருக்க ளவர்களாது
சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1923

விலை] ரிசிஸ்டர் காப்பிரைட் [அனா 8

894.8113
3174

O-187MAU2, V
N23

சுவமயம்.

சா த் து க் க விகள்.

விருதுபட்டி ஸ்ரீமார்,

இராமலிங்கக்குருக்களவர்கள் இயற்றியது.

மங்களஞ்சேர் கலியையா யிர்த்துப்பத் தொன்பான்
வருடம்பிங் கலந்தனுவில் கார்த்திகைநா என்று
செங்கைவடி வேவன்வள்ளி தனைமணந்த கதையைச்
செப்பியாங் கேற்றினன்தெண் டாயுதபா ணியின்சீர்
தங்குதிருச் சந்திரியில் சான்றவர் நன்னகரில்
தமிழ்க்கவிஞ் சனைவோருஞ் சார்ந்தருகி லிருக்க
திங்கள்குலச் செழியன்மர பினிலுதித்த கவிஞன்
திகழாறு முகமெனும்பேர் படைத்த திறலேனே.

சான்றகர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

சொ. விஸ்வநாத நாடாரவர்கள் இயற்றியது.

சந்தனக்கா லளம்பெருகும் சதுரகிரி வடபுறஞ்சேர் சான்றோரு ரில்
அந்தரல்ல குலத்துதித்தோன் சுப்பயவேள் புதல்வனறு முகவன் றுனும்
கந்தன்வள்ளி தனைமணந்த சரிதமதை யம்மானைக் கவியாச செய்தான்
இந்தவுல கத்திலுள்ள புலவரெல்லா மிதவும்நல்ல விசையென் றுரே.

ஷெயூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

அ. வெ. ரெங்கசாமி நாடா ரவர்க ளியற்றியது

பண்ணவரு மிறைஞ்சபத முருகோன் முன்னம்

பாசுபல தருவடர்ந்த வனத்தேசென்று
வண்ணமுள மாதுவள்ளி தனைமணந்த

வசனமதம் மாண்பென வழத்தக்கேட்டு

கண்ணனுமன் றுத்திதனிற் சிலையிலே

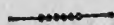
கடைந்தெடுத்தக் கொடுத்ததிரு வழதோவென்று

வீண்ணவரு முனிவாரும் பற்றை யோரும்

விரும்பியனு தினதோக்கி வியந்தார்மாதே.

வள்ளிநாயகி ஆம்மானை

இத்திறமை யுடன்விளங்கு மின் னூல் தாழு
 மியற்றிய தீயாவரென லியம்பக்கேண்மின்
 சித்திரமாய் நிறைந்தபல திருவுமோங்கி
 திகழ்சூன்ற மாநகரில் செழித்துவாழும்
 சத்திரிய குலந்தனிலே யுதித்த பூமான்
 சாந்தமிரு சப்பயவேள் தவத்தினாலே
 புத்திரனா யவதரித்துப் புவியின் மீது
 புதல்வனெனப் புகழாறு முகவேளாமே.

ஷெயூர் இந்நூலாசிரியரின் சிறிய தந்தையும், மாசி
 கிராமமுன்சீபுமான மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
 நா. சி. மாரியப்ப நாடாரவர்க ளியற்றியது.

வானவர்கூழ் சதுரவரைச் சார்பு தன்னில்
 வடபாகஞ் சான்றநகர் வசித்துவாழ்வேன்
 மானவன்சுப் பயபூமன் வரத்தால் வந்தோன்
 வளராறு முகநாடன் வளம்பெற்றோங்கும்
 கானமயி லேறுகந்தன் குறத்தி தன்னைக்
 கடிமணஞ்செய் சரிதமெனுங் கதையைக்கேட்டு
 ஞானமுள்ள பாவலர்கள் செவிக்கு நல்ல
 நல்விசைநல் விசையெனவே நவின் றிட்டாரே.

சந்தையூர் ஜமீன் கீழ்ப்பட்டி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
 ச. மகாலிங்க நாடாரவர்கள் இயற்றியது

திருவளர்மரு தூர்ப் பதிக்குயர்கோவாக் திரமிருநாகய பூபன்
 அருள்பெறுசான்றோர் நகரில்நாட்டாண்மை யரசரால்பரம்பரை பெற்று
 குருபரமுருகன் பழனிவேல்தமக்குக் குறைவிலாத் திருவிழா நடத்தி
 பொருள்மிகவுதவு சப்பையபூபன் புத்திரனா வந்துதித்தோன்

சண்முகநாதன் வள்ளியைமணந்த சரிதையம்மானை யதாக
 மண்டலஸ்து வளரொளிமதிபோல் மாந்தோ ரொலாமதிக்கத்
 தண்டெருகந்த மருவுபன்னீரும் தாக்குடன்கலந்த வாசனேபோல்
 உண்மையாயாறு முகப்பெயர்பெற்றே னுரைத்தனன்செவிககமுதென

சான்றகர், சொ. விஸ்வநாத நாடாரவர்கள் மாணுக்கரில்
ஒருவராகிய மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

தி. மு. கொ. முத்தப்ப நாடாரவர்க ளியற்றியது.

சிவமதில்மஞ்சலவு தென்சதுரா சலவடக்கில் திகழுஞ்சான்றோர்
நகரமதில் சுப்பயவேள் தவத்துதித்த வாறுமுக நாவலோனும்
தகாவெழு புனியதிர வவுணரஞ்சத் திசையுறையுஞ் சர்ப்பம்வாட
ஒகரமதிலூர்பவன் னன்னொண்டொடிமே லம்மானையுரைத்தான்மன்

[ஞே

ஷையூர் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ சொ விஸ்வநாத நாடாரவர்கள் குமாரர்
ராமசாமி நாடாரவர்கள் இயற்றியது.

திருமகளுங் கலைமகளுமகலாம லனுதினமுஞ் சிறந்துலாவிப்
பெருமைபெறு சான்றகர்சுப்பயவே ளருந்தவத்திற் பிறந்தபூபன்
அருமைமிகும் அறுமுகவேள் வள்ளியம்மானைதனை யரையக்கேட்டு
மருமலீரா வாசனையோ மாமருந்தோ வெண்ப்புலவர் வழத்தினுசே

சான்றகர் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ செ. அய்யகுட்டிநாடாரவர்கள் குமாரர்
சங்கப்ப நாடாரவர்கள் இயற்றியது.

அந்தமுங் கந்தமிக்க அகில்பலா வருக்கை கோங்கு
சந்தனம் பாரிசாதம் தருக்கள்சூழ வனத்திற் வள்ளி
செந்தினைக் காவல்காக்கத் திருத்தணிப் பதிவாழ் வேலன்
வந்துநன் மணஞ்செய் காதை வழத்தினு னமுதமாக,
இப்பெருங் கதைறூற்செய்த தியாரெனி லியம்பக்கேண்மின்
அற்புதச் சான்றோர்தங்க ளழகிய நகரில் மேவும்
சுப்பயவேள் முன்செய்த தூயநற் ரவத்தில் வந்து
விற்பன விவேகங் கல்வி விளங்கறு முகவனுமே.

சான்றகர் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ உ. அழகப்ப நாடாரவர்கள் குமாரர்
மகாலிங்க நாடாரவர்கள் இயற்றியது.

எத்திசையும் பணிந்தேத்துஞ் சதுர்வரையின் வடபுறத்தி லிலங்கிளாளும்
நற்றவச் சான்றோர்நகரிற் சுப்பயவே ளீன்றெடுத்த நளினயோகன்
சொற்றமிழா லாறுமுகம் வள்ளியம் மானையெனச் சொல்லக்கேட்டு
கற்றவரு மாதவரு மியாவர்களும் வியப்புற்றார் கருணை கொண்டே

கரிசல்மாநகர் வித்தியாசாலை தலைமையாசிரியர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
அப்பாத்துரைக் கவிராயரவர்க ளியற்றியது.

சங்கரிக்கு மருமகனா மங்கமிலா வங்கசுளின றந்தையான
சங்கரிக்கு மருமகனா மங்கடல் செயஞ்சூரர் தலைகளெல்லாம்
சங்கரிக்கு மருமகனா மங்களாயா கந்தனக்குத் தலைவனெநஞ்
சங்கரிக்கு மருமகனா மங்கவன்மச் சான்மனைமேற் சமைத்தான்மலை.

பூமலியும் பூமார்ப னுமவன்ற னுமமதைப் புகலவா மென்று
மாமலியும் மன்னவர்க டிருப்பதியி லனுதினமுமகிழ்ந்துவாழ்வோ
னாமலியும் பலகலையு நாமகடன்மனநாண வாய்ந்தே நன்னூற்
பாமலியும் படிபகரு மாறுமுக னென்றிடும்பா வலவரேறே.

கல்லுப்பட்டி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

பு. நரசிம்மாச்சாரியா ரவர்கள் இயற்றியது

சான்றோர் குலாதிபனும் தகமைபெறுஞ் சுப்பயவேள் தவத்தினுலே
யீன்றெடுத்த புத்ரசிகா மணியென்ற வாறுமுக மியற்றுங்காதை
ஆன்றோர்க ளருளுடையோ ரகமகிழும் வள்ளியம்மை யணங்கின்பாடல்
வானொருயு மமரர்களு மிதுநல்ல கவியென்றே வழுத்தினுரே.

பெரியகுளந்தாலாகா ஆண்டிப்பட்டிக் கிராமம் போடிதாசன்பட்டி,
ஜோதிடவித்வான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

A. சின்னச்சாமி ஆச்சாரியா ரவர்கள் இயற்றியது

திருமருவும் சதுரவரை மாலிங்க முறுபழனச் செயநன் னாட்டிற்
நிருமருவும் காமயநன் னரசசுறுமா தனிச்சான்றற் நிகணல் லூரிற்
நிருமருவும் சுப்பயவே டருபால னாறுமுகத் திலகன் சொற்றத்
திருமருவும்குறவனிதைக்காதையையம்மானையதாய்செப்பச்சேட்டு

கலைமகட வன்சரச மொழிகடுரை விடத்தொளிந்தாள் கமலமாது
கலைமகட வனசரசத் துளபமணி மார்பத்னிற் கனிந்தாள் வெட்கிக்
கலைமகடவனசரசக்குடமுனிநற்குஜதிசையைக்கவந்தான்வெற்பிற்
கலைமகட வனசரசச் சரன்றிகழும் குகன்மகிழ்ந்து காப்பதானான்.

தேனியிலிருக்கும் சாப்டீர் மகா-நா-நூ

முருக நாடாரவர்கள் குமாரர்

சண்முகவேல் நாடாரவர்கள் இயற்றியது

சதுரகிரி நிழல்பரவுந் திருவுலவும் சான்றோரின்

நகருரையுந் தக்கோர் மெய்க்கும்

அதிதவத்தோர் கொண்டாடும் வில்லேசு முன்சீப்

பாறுமுகன் வள்ளியம் மாணைப்பா

கதிதருநல் லமுதமெனப் புகன்றானே ரெழுகடல்குழ்

புலியோர்கள் கனிந்து பாட

நிதிபெருகும் விதிதருகும் கீர்த்தியுறும் நீலநிற

மயிலனருள் நிலைக்கு மாதோ.

சாப்டீர் போஸ்மொஸ்டரும் உபாத்தியாயருமாகிய

மகா-நா-நூ

சுப்பய மணியகார ரவர்க ளியற்றியது

சோபெருகும் சதுரகிரித் தெனமருதூர் நாகயவேள்

சிமேறு நாட்டில்

வர்பெருகும் சான்றநகர்ச் சுப்பயவே ளீன்றெடுத்த

எழிலின் மிக்க

பேர்பெருகும் ஆறுமுகம் வள்ளியம் மாணையெனப்

பிரிய மாக

கார்பெருகும்புலியீதி லுரைத்ததைக்கேட்டெல்லோருங்

கனித்தார் மாதோ.

சின்னக்காளாம்பட்டி மகா-நா-நூ

அ. தங்கசாமிக் கவிராயரவர்க ளியற்றிய

எழுசீர்க்கழி ரெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பொன்னிடை பிறந்து மணிகளிற் கிடந்து

பொக்கிஷத் திருந்திதத் தூர்ந்து

நன்னயத் துறையி னின்று நீழி

நல்லற வழிகளில் நடந்து

பின்னையின் நிருவா னனத்திடை வளர்ந்து
 பிறங்குசர் றோர்க்கர் வாழும்
 மன்னன்சுப் பயவேள் சுதனறு முகவன்
 வழுத்தினு நெருதமிழ் தூலே.

(1)

தூலெனிற் கம்பன் குருமுனி முதலோர்
 துவன்றிடும் பாக்களா யிலங்கும்
 பாலினைக் கடைந்து பச்சளை யுருக்கிப்
 பண்புறு நெய்யினைத் தெளித்து
 சேலினைப் பழித்த விழிக்குறச் சிறுமி
 சேந்தனுக் களித்த தேன்தினைமா
 மேலுறச் சொரிந்தவ் விருவரின் மணத்தை
 விரவினன் சருக்கரை மொழியால்

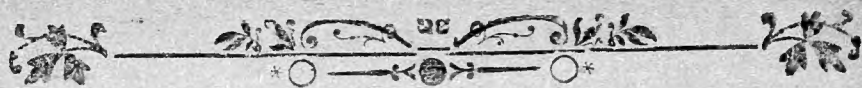
மொழியெனின் மதூரம் பெருகுசொல் லதனால்
 மொய்ப்புடைக் குகன்வடிய யினோர்
 விழிதிகழ் வள்ளி யம்மையைப் புனத்தில்
 விருப்பொடு மணந்தகற் கதையை
 செழியவம் மாணைத் தொடையினி லிசைத்தான்
 தெளிந்துநாற் பயனையு மடையுந்
 வழியிதென் றறிஞ ரெவர்களும் புகழ்ந்தார்
 வானவ ரமிழ்தென மகிழ்ந்தார்

சாத்துக் கவிகள் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

வள்ளிநாயகி அம்மானே.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

சீர்சிற்றந்த திருத்தணிகைத் தலத்தின் மேவும்
சிவசுப்பிர மணியர்திரு நடனஞ் செய்து
வாரணிந்த குவிமுலைப்பெண் வள்ளிகுட
மாபுனத்தி லேநடந்த சரிதைதன்னை
பார்தனிலே அம்மானையாகச் சொல்லப்
பதமெனக்கிங் கருள்புரிவாய் பரமனீன்ற
கார்ந்திறுது மும்மதத் தைங்கரானே தொந்திக்
கணபதியே ஒருமருப்புக் கணைசதேவே.

அம்மானே, தெய்வ துதி.

மந்திரஞ்சேர்வேலன்வள்ளி மணந்ததையம்மானே சொல்ல
சுந்தரவிநாயகனார் துணைமலர்த்தாள் காப்பாமை
காலனைக்காலாலுதைத்துக் காமன்தனை யெரித்தும்
ஆலவிடமுண்டோனே யருளானாமுன்னடவா
மலையைக்குடையாய்ப்பிடித்த மாதவனேசீதானே
கலையைமிகவொளித்த காரணனேமுன்னடவா
ரூர்மரபனைத்துந் துறத்திவடிவேலெரிந்த
வீரனேயித்தமிழ்க்கு வேணவாமீயருள்வாய்
ஆதிபரமேஸ்பரியே அகிலான்டநாயகியே
பாதமதியணிந்தோன் பத்தினியேமுன்னடவா
திருமாலின்மார்பிலுறை செந்திருவேயென்றாயே
அநுமையுடனித்தமிழ்க்கிங் என்படனேவந்தருள்ளாய்

வெண்டாமரையாளே வெள்ளோகிறத்தஞ்சுகமே
மண்டலத்தோர்தான்புகழ வாக்கிலிநந்தருள்வாய்
என்குலத்தைக்காக்க எழில்செந்திலம்பதியில்
பொன்னுவண்டய்யனென பூருவத்திலவந்தவரே
மாசில்லாவள்ளியெனும் வஞ்சிகதையான்பாட
தேசிகனே யித்தமிழுக்கு சீரருள வாருமய்யா
எண்ணுமெழுத்து மிகையாய்வளர்ந்தெனக்கு
கண்ணுகவேயிருந்து சாத்திடுவிரெல்லேராம்.

அவைபடக்கம்.

விருத்தம்.

இப்புதி தன்னில்வேத வியப்புள்ள புலவோராய்ந்து
தப்புறு மொழியிதென்று தன்னுள ததறிந்திட்டாலும்
வெற்பை யூதிருவவெய்த வேலவன் காதைதன்னை
ஒப்பறு மொழியிதென்று வுலகத்தோர் கொள்ளுவாரே.

அம்மாணை.

பண்ணிசைகள் பாடும் பாவல்கள் தங்கள் முன்னே
எண்ணுமெழுத்து மியல்பொன்றுமேயறியா
சிறியேனுரைத்தபுன்சொல் செந்தமிழால்மேன்மைபெற்று
பெரியோர்களுல்லாம் பிழைபொறுக்கவேண்டுகிறேன்
கற்பும்வடிவுமுள்ள கன்னியர்கள் வாழ்ககரில்
பொற்புநிறையின்லாத பூவையர்கள் வாழ்வதுபோல்
தடாகமதற்கமலந் தான்பூத்திருக்கவங்கு
விடாமலிடைக்கிடையே வெண்கொட்டி பூத்ததுபோல்
கானகத்திலேமயிலும் கார்மேகம்பார்த்தாட
வான்கோழியவண்ணம் மகிழ்த்துநின்றமேதல்போல்
பாங்கிலுபராவம் படந்தைவிரிந்தாடவெநீர்
காக்களுமவண்ணம் நடித்திடும் பாவனைபோல்
கொன்னேன் குமரன் தூயகதையானதினால்
என்னபிழைகண்டாலும் இகழார்பெரியோர்கள்

ஆக்கியோன்.

பூமாதுவரசம்பொருந்தஞ் சானே ரூர்கரில்
வாரிதநம்பெருந் தந்துகவழித்திருக்கும்

சாமனோயரார் சித்திரி சங்கரியாள் மீனாக்
 சேமமுட்பிந்த திருக்குலத்தில் வந்தித்தித
 மைந்தனெனுப்சுப்பயவேள் மாமுத்தவதனதித் தோய
 சந்தமுழு செந்தமிழ்தூல் தன்னில்விசுவாசமுள்ளான்
 நன்னதிசூழ்தணிகை நாதன் குமரகுரு
 தன்னையவாத தமிழ்சைசக்குமாறு முகன்
 புள்ளமயிலை ஹம புனலேடாதங் குலத் தா
 வள்ளியப்மைதனன் மணஞ்செய்சரிதமதை
 ஐயாமிரக்கலையே வானமுனாரானபுன்
 மெய்யாய்மொருடய ள்ள வகுமாராதின
 இம்மாளிவந்தோர் கங்கிய அமுதவேன
 அம்மாளைக் கொடுத்தமிழா லறைந்தென்காணப்புகை.

நாட்டுக் சிறப்பு.

விருத்தம்.

திங்கள்வெள்ள அருதுதம்பை திருக்குமாரிசொன்னா
 கங்கையுமரவுழ்முண்டோர் காலினத் தூக்கியாதிம
 சங்கரன் தேவியான தடாதனைப்பிராட்டியாரும்
 மங்கையா யறசெய்த நாட்டின்மா வானுஞ்சொலையினே
 அம்மாளை.

திருவாச்சுரவணாமேற் சென்று முகிவெழும்
 மருவில்லாமற் குமுறி மனைகள் மிகப்பொழிந்து
 குளிராட்டியாற்றெதிரின் கொம்பா தங்கோட்டமலை
 செழிப்பான ஆறந் திசுந்தாமணலுற்றறும்
 வெள்ளந்திரண்டதிக வெகுமுட்கொடுக்கி
 கள்ளமில்லாமல் கனகுளமெல்லாம் பெருங்க
 தாண்டிப்பெருங்குள்ள தடாசமுதலானதிலும்
 வானுந் தேவப்புக்கழனி மற்றுமுள்ள கஞ்சகரிதும்
 கணிரசங்கள் தேனுடனே கவிநதகன்நீர்தவழ்ந்து
 இனிதாகவேதான் பெய்கும சிறந்திருக்கும்
 மள்ளர்கின்றான் கலப்பை வகையருத் தன்னுடன்போய்
 தென்னறகிய வகையா திருத்தி புள்ளுத்தி.

விருத்தம்.

மங்கயத்தென் டாதரவில் சங்கினங்க
 ளிற்றுளையும் பழன்ஞ் சூழ்ந்து
 எங்கும்கதி புனல்பெருகி வளயிருந்த
 தென்மருதூ ரிறைவ னாட்டில்
 செங்கைமுளக் கொலையிற் குரவைவிட்டு
 நடுகைக்கடச் சேர்ந்து கூட்டி
 சங்கையுடன் மன்னர்களும் மனமகிழப்
 பள்ளியார்கள் தான்வந்தாரே.

அம்மாலை.

பந்தறொருமள்ளியர்கள் மன்னர்மனங்கலிக்க
 கந்தமிகும்புமலை கழுத்திலிருந் சொருகி
 தென்மருதூர்க்காமயவேள் தீரனுடன்கூட்டில்
 புன்னகையாய்க்கைகொட்டி பொங்கிக்குறவையிட்டு
 மங்கைப்பருவ மடந்தையராம்மள்ளியர்கள்
 செங்கையால்நெல்ராற்றை சீராகவேநடவு
 திருத்தியேநெல்பயிர்கள் சீராய்க்கதிர்வாங்கி
 விருத்தியாய்த்தான்விளைந்து மிகவேகதீரறுத்து
 சூராகிரிபெனவுஞ் சக்கிரவாளமெனவும்
 குதூகுலமாய்த்தான்குவித்து குஞ்சரம்விட்டேயடித்து
 தாற்றில்பொலிதூற்றி சுழியும்பதர்மாற்றி
 மாற்றில்லநெல்லை வண்டிகளிலேயேற்றி
 அம்பரமாயவர்கள் ஆவரவர்கள்விடுகளில்
 கொம்பரைமீல்த்தான்போட்டு சொகுசாகவேதானும்
 ஆன்னதானமுதலாய் ஆனேகமானதானங்களும்
 சொல்லாபாங்கொடுத்து சுமமாகவாழ்ந்திருப்பார்
 மாவும்பலவாழை வார்த்தைங்குறையியும்
 தாயில்வார்த்தைங்குறையியும் ஆழகுறையியும்
 தருவேங்குவானையு தாய்க்கலிபழந்த
 மருவாசம்பிசும் மருதூரன்னுட நனில்
 நகரத்திற் பு
 வானோரால்கிழிந்துப் பாலினைகடிக்கெட்டகனும்
 ஆனைகுதினைகட்டும் அழகியமத்திகனும்

பாவாணர்வி திகளுந் பன்மறை யோர்தன் தெந்நலும்
 கோவேந்தர்வி திகளுந் குலவணிகரின் தெந்நலும்
 பேட்டைக்கடையுந் பெரிபகடைத் தெந்நலும்
 கோட்டைமதினும் கீதாபுரவாயல்களும்
 பொன்னுர்மணியும் பெருந்துகின்ற கோளில்களும்
 இன்னுமகேதவளமில்லகிச் சிறந்திருக்கும்
 கன்னியபுருமாடனும் காலைநீதொன்னெழ்து
 தென்னனப்பகுட்டி ராடான் தெப்பத்திலீரடி
 • நந்தவனம்புருத்த கன்மலர்கள் தானெநித்து
 சுந்தரவிஞயகன்றன் துணைமலர்த்தானைப்போற்றி
 பழனியாண்டவரடியை பத்தியுடனே கொழுது
 வளமையாய்தான் தோளும் மனைத்தருமீமடத்தி
 ஆகமவேதம் ஆடவர்கள் தான்பாடி
 தோகையர்கள்மக்களுடன் சொகுசாகவாழ்ந்திருப்பார்

துன் முகம்.

வானளவுதா னுயர்ந்த வள்ளிமலைக் கானகத்தில்
 ஞானசிவமுனிவன் நற்றவங்களுள் செய்திவே
 மேனேனிதிப்படி மாலை விகாரமுடன்மாமுனிபு
 மாணேமிகப் புணை வள்ளியும்மை தான்பிறந்தாள்
 புனக்குறவர் கோயாலும் புனிதமுடனே யெடுத்து
 மனைவிகைகலிவிந் தெடுத்து வளர்த்துத்தினைப்புனத்தை
 காத்துவரும்போது காமெழுதலாலயங்கள்
 பார்த்து வந்தாராத நம் பாவையரை வேலவர்க்கு
 கலியாணஞ்செய்யவென்று கதைபோலுரைத்தனரே
 கலியாணமாபாதிடாய் தருவேந்தையாகியபின்
 வளைந்து நடைகொண்ட மகதவராய் மாவருத்தி
 கரைத்தித்தனனார் கோட்டி கன்னியுடனே கணையில்
 கன்னித்தலைக்குடித்து தாகவிடாய்திந்தாபிபு
 பெண்ணுயிரையா கலண்ணம் பேறாசையாத்ததமையன்
 தன்னை கினைக்கவவர் தந்தவடிவாய்வரவே
 கன்னிமிச்சப்பதி கன்னவெனின்ச்சேர்ந்தபின்பு
 எடுப்புச்சிறைவெடுத்து பேகிபயின்வேடுவர்கள்

தொடுத்தவர்களைத் தோழைப் பிதோகைதனையுபணம்
 நடத்தத்திருத்தணிகை நன்மையில்வந்திருந்து
 திடத்தமசுத்தனாத்தை செம்பிக்கந்தமாதனம்போய்
 சையல்மெய்வமர்க்காவள்ளி தன்னைச் சொந்திருத்த
 செய்கையனைத்தமிந்த தெசத்தோர்கொண்டாட
 மெய்யாகமுன்சுந்த மீறச்சொன்னசெய்திபெல்லாம்
 பொய்யாதசூத புராணியர்சொல்கதைகள்
 சிலமிதுவச்செயப்ப சிவாச்சாரியற்களினுண்
 தநலமதெக்காந்தத் தாழிழம்புராணமதில்
 ஆளுவதாய்ச்சொன்ன அருள்தச்சகாண்டமதில்
 சீராகவள்ளிமணஞ் செய்தபடலமதை
 பூவுலகிலெயிருத்த புலனொர்சித்தவிதமாய்
 பாவுகளால்சொன்னதையான் பாலமுயியந்துரைக்க
 இம்மாலைவந்தலிலே யிசான்செய்தன்னமுள்ளல்
 அம்மாலைபாக அனதந்தினைநீருர்முன்பு

விருத்தம்.

வாரிசுமுலகிசுமிக்க வள்ளிமாமலையில்லாணும்
 பாரியளிநுச்சமேவங்கும் பீலகதவனங்கன்பாவும்
 சிரியசெங்கபயனை திரிபுபுலியிருகவாழ்தும்
 கரியபறவைபெல்லாங் குறித்தினி துரைக்கலுந்தேன்

அம்மாளை.

கைமேயிறந்திணைபார்வ் கந்தமுத்தன்மெயிர்தாய்
 சயிலெதில்வள்ளியலை தனக்குவமையாரநிவார்
 வள்ளியலைசுதந்தினிலே வளர்ந்திருக்கும்கானகத்தில்
 என்னநியசள்ளங்கன் இயற்புவென்சாந்திலை
 மாவகமுதேதெருபலா வாய்ந் தள்ளின்கிலேதாவுந்
 கோங்குபுண்ணைசன்பகழும் குளிர்மதிசையத்தானேயேவும்
 சந்தனமுந்தேவ தாரகைக்குங்கும்முன்
 கந்தமிதும்பூங்காவும் கதிசெய்குளியெயமுரசு
 பலசின்கனிசையமந்தி பதித்தமாத்நளமய்க்கும்
 குவரிக்குமினியமுன் கந்தத்திசெய்தகும்.

ஒரிலாட்மதுவத்தை வுண்டனிதேதபாயிம
மயில்தோகைதான்னிசித்த மாயினைச்சித்தாலும்
சுதலிபலாபாநாவல் கனியினுநசாருடனே
இதமுநசெத்தென்கள்கலந் இதகமாய்த்தான்சேர்த்தே
ம ரிபுநுனியென வரினியாய்த்தானே.

வாரிகிவர்வாசி மடுச்சுணையெலம்பெருகி
தடாகமெலாவிறந்து தாமரையுமல்லிகனும்
விடாமலிடைக்கிடையே விரிடல்கள்பூத்திருக்கும்
சுதர்வரைகட்டாரிகாந சாயிமேருநீரகரை
மதாரமிகுங்கீர்த்தி வளர்வதைப்போலேனென்று
காவனத்திலேயிருந்து கலிகுந்துவண்டிண்கள்
பூவதனிலேமதுவை புசித்துக்கிதமிசைக்கும்

முங்கிலடர்ந்தேவளர்ந்து முத்துகளுந்தானுதிர்ந்த
பாங்கினியபன்னகத்தின் பருமணியெய்யோனெனவே
தடாகக்கரையருகில் சங்கினங்குரினறுமடை
எடாதுபடிமுத்துவிது விண்ணுடுக்கள்போலெங்கும்
தேவலோகமவ்வையர்கள் தீர்த் சந்தினந்தானடி
காவனத்திலேலரை கர்த்தாஸ்கொய்தேருவரே
கானகத்திலான்களும் சுன்றுகளுந்தியும்
வானளவுகிற்துமந்த மாக்கொய்யினையொடித்து
கலிரசமேருந்தரைகள் சால்கள்வழுதுமென்று
இனிதரக்கொப்பூன்றி யெரிந்துவினையாடரித்தும்
சங்கமுடன்பாலை சிறுமான்வேங்கையுடனே
பங்கமில்லாப்பூனைகிளி பாரில்ராஜாளிகொக்கு
கிரியும்பாப்பும் கெடுங்கேசபநாயமுதலாடி
பாரிலிவைகளெல்லாம் பகையில்லாமல்வாழும்
கலியுங்கிழம்புதகனும் காவனத்தித்தென்களையும்
முனிவர்முதலோர்புசித்து முசியாமல்வாழ்த்திருப்பாரீ
வேடுவர்கள்தான்தோறும் வேட்டைமிகப்புகிந்து
காடுவெட்டித்தினைநினைத்து காய்கனிமூலப்படுத்தி
தேனுடனேமாறும் தித்திக்கத்தான்சேர்த்து
மாறுடனேபுல்லாய் மாடப்புகுபகதினை

கரிசுமைத்ததின் றி சூப்பார் காண்மோடெல்லாநும்
வெளியாடவெசயதவர்கள் விடுத்தேன் லெனாழ்ந்தருப்பார்

சிவமுனிவர் தவம்.

நிருத்தம்.

சிவமுனி தவத்தில்மேனிச் சித்தத்தை யார்மைசெய்து
பவமதை விலக்கவெண்ணி பரமனார் பதத்தைநாடி
கவனமா யிருந்துகங்கா தானேகங் காளாவென்று
தவமது புரிந்துநாளும் தானிக்ஷடைசெய்கின்றாரே

அம்மானே.

அந்தவனத்தனிலே யரியசிவமுனியும்
செந்தைதனிற் பரம சிவனைத் துதிக்கவென்று
சடையஞ்சடைமுடியும் தண்டுகமண்டலமும்
உடையம்புலேத்தோலும் ஒருகரத்திற்செய்யிரம்பும்
வெண்ணிறணிந்து விதவிதமாய்ருத்ராசனும்
நண்ணியதற்பாசனமும் நற்பர்னசாலையிலே
ஒருகால்பெருவிரலை ஊன்றிவடமுகமாய்
மறுகால்முழந்தாள்மேல் வைத்திரண்டுகண்முடி
கதிரைக்கவர்வதுபோல் கர்ங்கன் தலைநீட்டி
சுதூராகவிஷடையிலே தானேவறுதியதாய்
பாசந்தனையகற்றி பரமபதம்செருதற்கு
நசுன்றனைத்துதிக்க யியல்பாளரிஷ்டைசெய்தார்
சங்கரனேசம்போ சதாசிவனேபரனே
பொங்கரவற்பூண்ட புலேத்தோலுடையானே
ஈமநடச்சீசாதி யீசாவெனப்பலவும்
காமதகனென்னுங் கடவுளைத்தானினின்று
தவத்திச்சிவமுனியும் தானையமர்ந்திருக்க
சிவநதின்கெயலாலேமுனம் செய்மநடப்பதற்கு
பருத்தியிழிசுழன்று பார்க்குவிழிநோக்குடனே.
சிவத்ததனைநீழகாதம் செம்புள்ளிபொன்றிமாய்
நேரித்ததகையனாக நெற்றியிலேநச்சுளியும்
குறுகினகால்கருடன் குருவாஸ்குறுகுழம்பும்
கண்டலர்கள் தான்புகழ்ந்து கனிக்கும்படியாக
மண்டலத்தோர்தான்புகழ மாண்டவந்ததம்மானே

சிவருனிவர் தவம்.

முனிவன் நவநிலைமுன் மூர்க்கமுடன்மானதாதான்
தனியாக அங்குவந்து தனைத் தபசுப்புல்மேய்ந்து
காலைமிகவேதூக்கிக்கதித்துக் குதித்தேதான்
வாலைமிகக்குளைத்து மானும்விளையாடிடவே
காமவிகாரமுடன் கருதியேசுவமுனியும்
நேமலிஷ்டைவிட்டு நிலைகலங்கிகண்விழித்து
தவநிலையைதான்மறந்து தானேபுலன்கலங்கி
மவுனங்குலைந்து மதிமருண்டுமோகமுற்று
மேனைவிதியாஃப்பார்த்து விபரீதமா முனியும்
மாணமிகமோகமதாய் மருவிப்புணர்ந்தனசே
மாமோகந்தீர்த்தபின்பு மடுப்புனலில்நீராடி
தாமோதரனயனும் தான்தேடிக்காணாத
மூக்கட்பகவானை முனிவன்முன்போல்நோக்கி
தக்கமுயற்சியுடன் தானிருந்தார்நிஷ்டையிலே

விருத்தம்.

நிஷ்டைக்கி முனிவன்செல்ல நெடியமால்பெற்றுகன்னி
இஷ்டமாய்வேலர்தம்மை யினங்கவேதவங்கள்செய்தே
அஷ்டலக்ஷியியைபோலே அணிதனைமிகவேழன்று
கஷ்டயில்லாமல்மானின் கருவதில்புகுந்திட்டாரோ

அம்மாலை.

நிஷ்டையிலேதானிருக்க நெடியோன்றும்பெற்றுகன்னி
இஷ்டமுடன்வேலவரை யினங்கத்தவமிருந்து
விபண்மான்வயிற்றில் பிரவேசித்தேகிடலே
மண்ணுண்டோன் தன்மகனும் மான்வயற்றிலேகியின்
மானவ்விடம்விட்டோர் மதுவனத்திலேபுகுந்து
கான்வரையில்புலம்பெய்து கருதிப்புனலருந்தி
சிலநாலஞ்சென்றபின்பு சினைமுற்றிச்சூலுழைந்து
மலைவேடர்கிழங்கெடுத்த வள்ளிக் குழிதனிலே
சுன்றதுபெண்ணேயை யிளமாணுமப்போது
மான்னுயில்போல்செய்தனை மானதுவும்பார்த்தவுடன்
கருங்கூந்தல்மீதினிலும் காதிலணிநகையுங்
சுருவாபரணமுத்துத் தாவடமலைபலதும்

தண்டைசிலம்புவளை சதங்கைகொலுசுடனே
மண்டலமெல்லாம்புகழ் மணிதர்வடிவாவிருக்க
தன்னினமில்லாததினால் தங்காமல்வேர்வளைத்தில்
சன்னிமடமானுங் கடி கிபேசென்றபின்பு

வள்ளியிலைகளந்த மதழைதனைமுட
துள்ளிக்கைகாலுந் துடித்துத்துடித்ததுவே
கின்னையாழின் கிளிப்பகையோசையைப்போல்

அன்னவாகனந்தேவி யம்மையிசையோலும்
பாலமுதண்ணுமல் பசியினுளே வருந்தி.

• கோலவிழிப்பெண்ணமுதும் கூவாக் கூவாவெனவே.

வள்ளிநாயகியைக்கண்டெடுத்தது.

விருத்தம்.

சுழனிதா னமுத சத்தம் குறிப்புட னாசன் கேட்டு
மழமழ வென்றேவந்து வலிய விலைதனைப் போட்டு
பழனினைப் படியேயிசன் படைத்த பெண்தன்னைக் கண்டே
கிளர்ச்சியா யெடுத்தானந்தங் கிளம்பவே யாடினானே.

அம்மானே.

செழுமேல்பாடியெனுஞ் சிற்றூரின்ராஜேந்திரன்
பழுதில்லாவேடன்நப்பி பரவையங்கைமோகினியும்
இன்னஞ்சிலவேவோர்கள் யெரியீட்டியம்புடனே
சின்னவில்லும்பெரியவில்லும் சேர்த்தவனைதடியும்
மான்வலையும்நாயனைத்தம் வார்ப்பூட்டியேபிடித்து
கரன்றோய்மான்புல்வாய் கரடிமுயல்பன்றிகளும்
வேட்டைமிகப்புரிந்து விருதுகொம்புதான்முழக்கி
பாட்டையருங்காய்புனத்தை பார்க்கவரும்போது,
குழவியமுததூல் குயிலிசைபோல்தான்கேட்ட
மழமழவென்றேரடந்து வனவேடராசனுமே
பெண்குழந்தையைக்காண பேரானந்தத்துடனே
திண்புயத்தில்சேர்த்திருந்த சிஷையுமன்பக்கிழிப்போட்டு
சந்தோஷமாகவேதான் தன்கரத்தாலேதூக்கி
முந்தவேயிசன்முறைப் படியேபெண்குழந்தை
கிடைத்ததென்க்தான்மகிழ்ந்து செம்பிரமாகவேதான்
மடக்கிகாடியாள்கையில் மகிழ்ந்துகொடுத்தனனை
மங்கையவள் தான்வாங்கி மூத்துப்பக்கானகோல்
கொங்கைபசுரம்பும் குழிழைக்கருத்துகிழி

கன்னிமனங்கசிந்து கரத்தனைத் துழுத்தமிட
தன்னியம்தான்பொலிய தான்குழவிபாலருந்த
பிறவிக் குருடனுக்கும் பேணியதெய்வத்து
விரலிலேகன்கொடுத்த விந்தையெனத்தான்மகிழ்ந்து
கேடர்மகிழ்ச்சியுடன் வேடிக்கையாக்கைகள்கொட்டி
கூடவேலைகோர்த்து குலாகுலமயத்தேவாட்டம்
நடித்தானந்தத்துடனே நாதா நாதா இவனவும்
படித்தார்கலாரபார முடன்வேடுவர்கள்
வேலா வேலா யெனது மிக்கமுள்ளுகர்த்தாவே
கோலாகலாபமயில் குகவேளையென்றிறைஞ்சி,
“வள்ளிநாயகியை எடுத்து சிற்றாருக்குக் கொண்டுபோனது”

விருத்தம்.

சித்தமும் மகிழ்ந்து வேடர் சிறுபறை முடிக்கவே தான்
மெத்த வானந்த மாக வேடர்கோன் புடைகள் குழி
கொத்தலர் வாசமேலிக் குலவிய புனத்தைவிட்டு
பத்தமதாக மேலப் பாடியிற் புருந்திட்டாரே.

அம்மாளை

சிறுபறைகள்கொட்டி செவிபேடக்கொம்பூதி
தருவரையும் தான்கடந்து தாமேமுழக்கமுடன்
மெத்தச்சந்திரதாமதாய் வேடுவர்களெல்லோரும்
பத்தமுடன்மேல்ப் பாடி வந்தாரம்மாளை,
ஆனந்தமாகவேதா னுறுமுகவேலவனை
நானந்தமாய்த்துதித்து தையலுக்குரீராட்டி
செற்றிதனிலழகாய் நீலவன்னப்பொட்டுமிட்டு
சுத்திலேவல்போல்விழிக்கி தனிக்கருப்புமையெழுதி
மாகதம்போல்வஞ்சி மாலோன்மகள் தனக்கு
குறவர்குலராசன் கோதையந்தநாயகிக்கு
நித்திரைக்குத்தொட்டி செய்ய தெடுங்கரியின்கொம்பெடுத்தி
பத்திபத்தியாய்ப்புலியின் புற்கள் தனைப்பதித்து
கலங்கொம்பினுலே கடசல்குமிழைத்து
அலங்காரமாய்ச்சேர்த்து அணியாய்மரிவிறகை
பக்கத்திலேயணைத்து பாயல்புளித்தேசல்விநித்து
திக்கெல்லாந்தொட்டியிலே செம் பாம்பினன்மணியுந்

ஆனையின்கோட்டுமுத்து மலங்காரமாய்த்தூக்கி
 மாணப்பேற்றசேயிழைய மனதுகிழ்ச்சியுடன்
 சீராட்டிப் பீராரட்டிச் சித்திரப்பூந்தொட்டி லீட்டு
 தாலாட்டி முத்தமிட்டுச் சத்தமிட்டுத்தான்பாடி
 தாலாலோதாலாலோ தைபலரோதாலாலோ
 வேலாமெனும்விழியாய் மெல்லியரோதாலாலோ
 பெண்ணேநவமணியே பொற்கிளியே ஆரமுதே
 ஆன்னமேசெந்தேனே அருமைவனக்ருயிலே
 கன்னியில்லாவாச லுக்கு கண்டெடுத்தாத்தினமே
 மின்னிப்பரவுமெழில் மிகவொளிரும்பெண்ணாசே
 கலிபைளிரட்டவந்த காரிழையேநித்திரைசெய்
 நலியாமலென்குலத்தை ரகழிக்கவந்தகண்ணோ
 தடைமீதுகாங்கிடந்த தங்கமேபெண்மணியே
 குறைகளொன்றுமில்லாமல் கோதையரேகண்ணுறங்காய்
 சகலநகைபூண்டு தான்வந்தகண்மணியே
 பகலவனைத்தானிகர்ந்த பாவையேகண்ணுறங்காய்
 நகைமுகமாய்த்தாலாட்டி நங்கையுந்தொட்டிதனை
 வகையாக ஆட்டிவே மங்கைகித்திரைசெய்தனளே
 நித்திரைவிட்டெழுந்த நேரிழையின்தன் முகத்தை
 பத்தியிகுஞ்சிந்தையுடன் பாவைநங்கைபார்த்திருக்க
 பக்கக்குடிசையுள்ள பாவையருமாடவரும்
 மிக்கமுடன்சேய்க்கிடத்த விதங்கேட்டுயாவர்களும்
 ஆடவரும்பாவையரு மதிசயமாய்த்தான்கூடி
 வேடச்சிறுவர் விளையாடுங்கன்னிகளும்
 நரைதிரையுங்குனல் நடுக்கமுடன் கம்பூன்றி
 முறைமுறையாய்முன்னம் முதுமொழியுந்தான்கூறி
 தொண்ணூறும்பத்தும் துடர்ந்தவயதுள்ளவரும்
 மன்னனம்பிராசன் மனைக்கிவந்தாரம்மாளை.
 வந்துமேயெல்லோரும் மாண்வயிற்றிலேபிறந்த
 கந்தாரூபமுள்ள தோகைதனைப்பார்த்தார்கள்
 பார்த்துச்சந்தேர்ஷமுடன் பாவையருமாடவரும்
 ஆர்த்திவேயவந்த ளானந்த வகொண்டாடினதே

பச்சரிசிமஞ்சளுடன் பாங்காகவேகுழப்பி
 அச்சதையிட்டல்லோ வருள் திஷ்டி தான்கழித்தார்
 தீனேமாவைத்தானிடித்து தேனுடனேயிசைந்து
 மனைதனக்குவந்தவர்க்கு வழங்கினூர்ச்சர்க்கரைபோல்
 கள்ளுடனேசாரூயம் கஞ்சாவின்லேகியமும்
 சுள்ளுடனேதுவையல் தொந்தமுடன் தானருந்தி
 வெரியாடலாய்ந்தி வேடிக்கையாய்கைகோர்த்து
 சுரியாகவாண்பெண்ணும் தானங்கேயாடினரே
 ஆட்டுக்கடாய்பிடித்து அதன்கொம்பில்பூசுஞர்
 சாட்டுப்பொங்கல்முழுதூர் தான்வைத்தார் தேவதைக்கு
 பெலிகள் மீசக்கொடுத்து பேரானந்தத்துடனே
 கலியையமித்தீர்க்கவந்த கன்னிக்குப்பேருவைக்க

பெய ரிவேது.

முருகன்றனக்கு முப்பதுமுந்தேன்மாவும்
 வருக்கப்பலாச்சுழையும் வைத்துமேபொங்கலேட்டு
 பாலசுரீரமணப் பகவானைத்தோத்தரித்து
 தாலத்தோர்தான்புகழ்ச் சந்தோஷமாகவேதான்
 விருந்துஇனத்தார்க்கு வேண்பகஷணத்துடனே
 அருந்தும்படி யேசெய்து அளித்தாரடைக்காய்களுமே
 உரியோர்பெரியோர்க ளொருமித்தானந்தமதாய்
 பரிவாகவேலவரைப்பணிந்துமே நாமமிட்டார்
 தொடுகுறிதான்பார்த்த தோகையற்குப்பேருவைக்க
 வடுவில்லாந்காரணத்தின் வாய்த்ததொருபேரை
 வள்ளிக்குழிதனிலே வந்துபிறந்தவட்கு
 ஒள்ளியமாய்வள்ளியென உரைத்தார்களுகாவரும்.
 மெய்தடவியுத்தமியாய் மேல்வயதுவாழ்வுடனே
 மைமிழியாய்நீயுமுயர் மங்கிலியத்தோடிருப்பாய்
 முன்பிறக்கும்போதிருந்த முத்துமணி மாலையுடன்
 பன்னகத்தின்நன்மணியும் பலசங்குத்தாடவடமும்
 பூட்டினூரந்தப் பொற்கொடியாட்கட்போது
 காட்டின்வனவேடர் களித்தேயவரவர்கள்
 குடிசைதனக்கேகினரே கோதையர்கள் தங்களுடன்
 பூடி யிசையேயந்தப் பாணவள்ளிரயகியும்

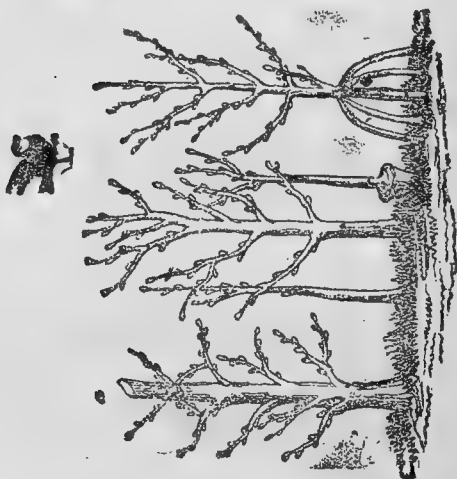
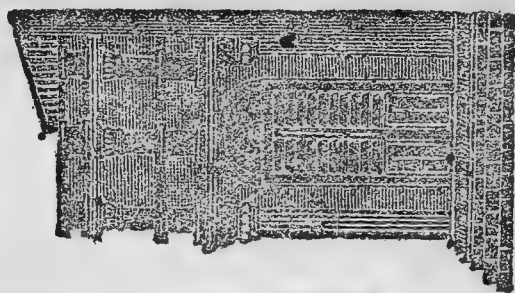
சப்பாணிகொட்டித் தவழ்ந்துகிளையாடி
தப்பாமல்தள்ளாடி தானேதடைபழகி
பேச்சுகளும்நன்றாய் பேசிவயதைந்தாதி
• ஆச்சியசோதையிட மாயன்வளர்ந்ததுபோல்
ஐந்தாயோடிக் கிடைத்தேயேழெட்டுநெய்
மெய்வயதுபத்தாதி வேல்கிறியாள் தான்வளர்ந்தாள்
பன்னிரண்டுவயதடுத்து பாவையர்க்குவந்ததுவே
கன்னியரைப்பார்த்து களிகூர்ந்துதானிருந்தார்
சூழ்சையாகிக்வின்ற சூழிர்வேங்கைமாமரத்தில்
வடிவுள்ளதோழியுடன் மங்கைகிளையாடி நிற்பாள்
பலவாகாய்த்தானும் பாரில்மணர்விடுகட்டி
நிலவின்சொறுக்கியவள் நித்தம்விளையாடிவோள்
தேன்போல்மொழியாளே தித்திக்குமாமுதே
மாண்சாயல்பெண்ணாசகி மதிபோலேதான்வளர்ந்தாள்
கோதில்லாவள்ளியெனும் கோதைப்பருவமடைந்தாள்
சாதிமுறைப்படியே சடங்குமிகச்செய்தனரே.
நீதமுடனந்தாட்டில் நிதிகளமிகவோங்கி
மாதமும்மாரிபெய்து மானிலமெல்லாம்செழித்து
சூன்றுவர்களுள்ளோரும் கோடரிவாளுடனே
சென்றுவனமேகிச் செடிவெட்டிப்பூத்திருத்தி
புனத்தில்வழிப்பொசுக்கி பொளிபோட்டுக்கல்லூன்றி
தினையவிதைத்தார்கள் கிந்தைமகிழ்வாக
மாரிப்பெருக்காலே வளர்ந்துபயிர்தானாகி
சூரியனைக்கவர்வதுபோல் துரிதமுடனேகதீர்கள்
தள்ளிவினைந் துகதீர் தானேமணிபிடித்தா
புள்ளினங்கள்மிருகமெல்லாம் புசிக்கக்கதிருகளை
இன்பமுடன்தின்றே இனியபகிதீர்ப்பதற்கு
கும்பல்கும்பலாகக் கூடிவந்ததம்மாளை.
வேடுவர்களும்புனம்போய் வேட்டையிசுப்புகிந்து
காடுகள்பார்த்துவந்து காஸல்விகச்செய்வதற்கு
பாலினியபாகுமொழி பாவைவள்ளிநாயகியை
வேலினைவொத்தவிழி பின்னார்கள் தங்கனிடம்

அனுப்பவேவேணும்மென்றே அரியகங்கைமோகினிக்கு
தனுவேந்துங்கையான் தலைமயன்மார்தங்கரிடம்
கூட்டிவந்தவேடரசன் கோதைவள்ளிநாயகியை
காட்டில்தினைகார்க்க கனிகூர்ந்தனுப்புமென்று
வினவியபோதவர்கள் விடைகொடுத்தானந்தமதாய்
மனதில்தயாள்முள்ள மாதாவுந்தானனுப்ப
தந்தையண்ணர்வேடருடன் தானேபுனமேகி
விந்தையாய்ப்பரணமைக்க வேணுகிறப்புடனே

பரணமைத்தல்

பவளத்தால்கால்நிறுத்தி பச்சைவளைபரப்பி
அவளாதமானிக்கம் தொடுத்ததன்மேலேயிரித்து
காராணைக்கொம்பேணி கால்களுக்குத்தானமைத்து
சீராய்ப்பழுதுகட்டு செம்மானின்கொம்பமைத்து
சேர்த்துவைத்தவனிதனில் சிறுகுமிழ்ஊர்சள்ளானிவைத்து
கோர்த்துப்பரணசாத்தி வைத்தகோலப்படிதனிலே
பாதமதைவைத்துப் பரண்மீதிலேநிமிர்ந்து
சாதகமாய்நீயுமெங்கள் தாய்வள்ளிநாயகியை
பக்கத்திருக்கும்புனத்தைப் பாவையர்கள்காப்பதுபோல்
மிக்கமுள்ளதோழியுடன் மிருகம்பகூறிவாராமல்
கவணின்கயிற்றைவலக் கைவிரலில்கோர்வைசெய்து
நவமணிபோலுண்டைவைத்து நாடிவரும்பகூறிகளை
எரிந்துவிரட்டியிருந்திடுவா யென்றுசொல்லி
பொரிந்ததினைமாபலதம் பொசிக்கவேதான்கொடுத்து
மனதில்பயம்எள்ளளவும் வையாமலேநீயும்
தினைப்புனத்தைக்காவெனவே செப்பியேவேடுவர்கள்
காடுதினைவிட்டுமல்லோ கடுகிவந்தார்சிற்றூர்க்கு
வேடுவர்கோமானுடனே விடுத்குயேகினரே
தந்தையுரைகேட்டுவள்ளி சுந்தோஷமாய்மகிழ்ந்து
விந்தையாய்ப்போட்ட பரண்மீதிலேதானேறி
யேணிதனில்பாதம்வைத்தே எறிவள்ளிநாயகியும்
காணித்தினைப்புனத்தைக் கார்த்திருந்தாளம்மனை.

பரணேறித் திணைப்புணங்காத்தல்.

விருத்தம்.

வனத்தினில் வாழுங்கிள்ளை மயிலினஞ் சிட்டுக்காகம்
கனத்த மான் மிருகங்களை காணில்வாழ் செந்துயராவும்
திணைக் கதிர்தனைக் கொய்யாமல் திருமகள் வள்ளிநானும்
புனத்தினில் கவனெறிந்த புதுமையான் புகலுவேனே.

அம்மானே.

ஆலோலம் ஆலோலம் பச்சிகளையாலோலம்
ஒலமிட்டுவச்சிரக்கல் லோயாமஸ்தானெறிந்தாள்
கைவளைகள் சத்தமிடக் காலிற்சிலம்பசைய
மெய்யெல்லாந்தான் குலுங்க வீசினுள்ளைக்கவணை
மாடப்புறவினமே வனக்கிளியேசுட்டுகுகு
கூடவலசாரே கோகிலமேயன்றில்களே
தூக்கணனேபிதுலி சூரவந்தான்ரீனிகளே
ஆக்கமுடன்பறந்துவரு மாகாயம்பாடிகளே
காடைகவுதாரிகளே காகங்களையானினமே
தாடைதெரித்துவிட தானெறிவேனாலோலம்
நாங்கணவாப்புள்ளே நற்காணங்கோழிகளே
திங்கதிவரக்கொய்யவந்தால் தெரிப்பேனையாலோலம்
சேவல்களேவான்பறவை செம்போத்துவிச்சுளியே
காவனத் துப்பட்டிகளே கவனெறிவேனாலோலம்
வனத்தின்மிருகங்களே வரையாடுகேளேகளே
கனத்தமான்முள்ளானே கவனெறிவேனாலோலம்
மன்றுள்ளடமாடுமரன் மகன்றன்னருளாலே
என்றுசந்தமிட்டவரு மிருந்தாளிதண்பீது
வினையின்பயனாலே மேதிரியெலாம்விளங்க
திணைப்புணத்தைக்காத்து திருவள்ளியங்கிருக்க

சுப்பிரமணியர் திருத்தணிகை வந்தது.

விருத்தம்.

மந்திர கிரிநிகர்த்து வானதை யளாவி நிற்கும்
கந்தமா தனத்திலவேலர் கன்னிதெய்வானையோடு
விந்தையாய்க் களித்தெப்போதும் வீற்றிருப்பதுபோலங்கு
சிந்தாரில் மகிழ்ச்சியோடு திருத்தணி மலைவந்தாரே

இதவுமது.

திருத்தணி மலையில்வந்து திருவிளை யாடல்செய்ய

பொருத்தமாய் வள்ளிநானும் புன்மதைக் காக்குங்காலம்

- வருவத்தை யெதிரேபார்த்து மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
பருவத்தை யறிந்துதேர்ந்து பகாரநாதர் வந்தாரே.

அம்மானே.

அந்தவெள்ளிமாமலைக்கு அதிகமாய்த்தான்வளர்ந்த

கந்தமாதனத்திலென்றும் கன்னிதெய்வானையுடன்

- அங்குதானெப்பொழுது மமர்த்திருக்கும்பாவணையோல்

இங்குபுறப்பட்டுவந்து எழில்மிகுந்தேசொலிக்கும்

திருத்தணிகைமேலித் திருக்கோவில்வற்றிருந்து

மருக்கமழம்பூங்கூந்தல் வள்ளிதினைமணக்க.

எப்பவருங்காலமென யெண்ணியேதான்வால

சப்ரமண்யதேவர் துணித்திருக்குங்காலமதில்

சடைமுடியும்விளையொடு தண்டுடன்மண்பலமும்

குடைகாவிச்சோமனுடன் கொடியபுலித்தோலும்

பாதகுறடணிந்து பரிவுடனேகண்டசெய்தி

ஓகவாம்பெற்றதவ முயர்ந்ததமுனிவர்

தருவேரங்கும்வெண்கயிலை சாரும்வடகாசிமுதல்

திருவுலவும்பொதினை தேசமொடுமெங்குவளர்

சிவதணங்கொல்லாம் சென்றுசென்றுபிசனது

தவவிரதம்பூண்டுசிவ சங்கரியின்தாள்பணிந்து

சரி க மா ப் த நி யெனுந்தானேழிசைகளுடன்

விரிவாகவினைதனை மீட்டியேதான்பாடி

கங்கையமுறைமுதற் கன்னியா குமரிவரை

சங்கையுள்ளனேகந்தி தன்னிற்புனலாடி

புள்ளினங்கன் தானுலவும் புனங்கன்நதிவளஞ்சூழ்

வள்ளிமலைச்சார்பின் வனத்திள்வரும்போது

வேலாமெனவிழிபாள் மேலியிந்தக்கூனகத்தில்

ஆலோலமென்றசத்தம் அம்முனிவன்தான்கேட்டு

கின்னரியோகோகில்மொ டிஞ்சுகமோயாழிசையோ.

நன்னாமாய்மீட்டபதைததான் நாடியறிவோமென்று

வரம்பிறைந்தமாமுனியும் வந்தாரேயந்தலத்தில்
 பாண்மீதிருந்தயிளம் பாவையரைப்பார்த்தளவில்
 பூமாதோயிந்திரனார் பொருந் துமகாகண்ணிகையோ
 நாமாதோயாரனன்பு ரதியோவருந்ததியோ
 என்மெண்ணித்தானும் யியஸ்ஞானதிஷ்டியினால்
 நன்மூவள்ளிநாயகியை நனுகமுனிதான்மதித்து
 மாலவன்தான்பெற்றகண்ணி வடிவேலர்க்காகுமென்று
 சீலமுடன்மாமுனியும் சிந்தைதனிலேதுதித்து
 மாதவத்திலேமிகுத்த வரப்பிரசாலியெனும்
 வேதமுனிநாரதனும் மிகவேமனதிலெண்ணி
 சிவனார்குமரனுக்கு சேர்த்திவளைவைப்போமென்று
 தவமுனிவன்தான்நினைந்து தங்காமலேகடந்து
 புள்ளிமயில்வேலரிடம் போகமனந்துணிந்து
 வள்ளிமலைமற்ற வனங்கொல்லாம்தான்கடந்து
 காடுவனமுஞ்செடியும் கிடிகியேதானடந்து
 நாடுதனக்கேகியங்கு நடந்தாரோமாமுனியும்
 வெய்யோடுவெய்யொழுநா வேங்கைபுண்ணைமாவனஞ்சூழ்
 வையமெல்லம்புகழ் வானேயளாவிநிற்கும்
 திருத்தணிகைமாயலையில் சிவமுருகர் கோனிலுந்து
 ஒருமுகர்த்தநேரமதி லோடிவந்தாரம்மாணை
 பன்னிருபுபாசலத்தைப் படைத்தகுமரேசர்தர்மம்
 நன்னிலமெல்லாம்பரவும் நாரதமாமுனியும்
 முக்தநல்லலம்வந்து முருகாகுருபரணை
 தக்கவடியார்கள் தன்னிதயவாசகனை
 சரணப்பவாகுசனை சண்முகநாதாவெனவே
 கரமனைக்கிப்பிமுனி காரணனைத்தான்தொழுது
 குமரகுருபரணை கோலாகலமுருகா
 அமரர்தொழுந்தேவே யாசானேயோர்விண்ணப்பம்
 அடுத்தசுயிஷமதில் அரீபசைமுனியும்
 தொடுத்திரதமதாய் தருகிமுறைப்படியே
 மவுனதபூமிநுந்து மாதேவனைநானா
 கவனமுடன்பூரிப கன்னிபிரமபுனமுதன்

அதிகவடிவாக அவர்முன்னேதோன்றிப் தால்
விதியினுற்காம வேதனையுண்டானதினால்
மாணமிகப்புணர்ந்து மடிப்புனலில்கீராடி

மோனதவமாண முன்போலேதான்புரிந்தார்
கருவதுதான்மான்வயிற்றில் கர்ணமாய்த்தரித்து
சிறிதுநாள் சென்றபின்பெண் செய்தனையின்றதுவே
தன்னினமில்லாததினால் தான்போட்குவேர்வனத்தில்
பொன்னினொளிமானதுவும் போனபின்புவேடாசன்
எடுத்துவளர்த்துமவர் இனியவள்ளியம்மையென்று
வடுகில்லாப்பேரமைத்து வயதீரூர்சென்றபின்பு
பாலகுமாரத்தினைப் பாங்குமார்தன்னுடனே
மூலங்கனிகாய்ச்ருகு முளைத்திருக்கும்வள்ளிமலை
சராலிலேயோர்புனத்தில் தனியாய்ப்பரணமைத்து
காரமுள்ளபகிதனும் காவனத்தில்வாழ்ந்திருக்கும்
புனத்திற்றினைக்கதிரை புள்ளினங்கன்கொய்யாமல்
மனத்துணியாய்க்காததிருக்க மங்கைக்கரசிதனை
கண்டேனான்சுவாமி காங்கையனையென்றுரைத்து
விண்டேனம்மாதானின் விபரீதசுந்தரமே
மகாலட்சுமியிசுதி வானிலிந்திரானியெல்லாம்
தகாதமுதூயிம்மான் றனக்குவமைசொல்லெவாண்ண
அன்னநடையாள் அமுதொழுதுமன்மொழியாள்
மின்னலிடையாள் வேல்போல்கிழியுடையாள்
சொன்னமயமான சுடரேமிகத்துலங்கும்
வர்ணமயமான வடிவேமிகவுடையாள்
இப்போதுயானுரைத்த இனியவிண்ணப்பமதில்
தப்பொன்றிராதுஉண்மை தமிழேனுரைத்தமொழி
கண்டுகளிக்கநல்ல காலமிதுதானெனவே
விண்டுவினாவுற்பவித்து வேலரேஉம்முடைய
பன்னிருபுயத்தனைப்பப் பாவையாய்வந்தவளை
இந்நிலத்தில் தவம்புரிந்து எனைச்சோமொன்றிமென்று
தேவரீர்சொன்ன திருவாக்கால்வந்துதித்த
பாலைபோல்தொனாது பகவானைஎன்றாங்கு

வீணைவலஞான வேதமுனிநாரதரும்
 நரணயமாய்ச்சொல்ல நாதர்வடிவேலவரும்
 புன்சிரிப்புக்கொண்டு புளகமுற்றுத்தேகமெல்லாம்
 அன்புடனேகம்மிடத்தே யறிவித்தசேதிகட்கு
 சந்தோஷமாச்ச தனம்புரியும்நாரதனே
 உந்தன்மனப்படியே ஓவியம்போலேயிருக்கும்
 வள்ளியம்மைதன்னை மணம்புரிபவோனுமென்று
 புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலவரும்
 சொல்வதைத்தான்கேட்டு சுருதிமிகவறிந்த
 வல்லதொருமாமுனியும் வடிவேலரைப்பார்த்து
 உன்மனதிற்படியே யுகந்துமேயத்தலத்தில்
 நன்மையுடன்வள்ளிதனை நாடிவசப்படுத்தி
 வரக்கடவாய்என்றுமந்த மாமுனிவந்தரனுரைத்து
 கரந்தனையேகப்பி் கடவுளேஎந்தனுக்கு
 விடைதந்தனுப்புமென்றான் வீணைமுனிநாரதனும்
 தடையொன்றுஞ்சொல்லாமல் சந்தோஷமாகவேதான்
 அனுப்பினார்மாமுனியை அறுமுகவேலவரும்
 இனிதாய்விடைபெற் றேகினார்மாமுனியும்
 மாமுனிவந்தானேக வடிவேலர்மைமயினால்
 காமாகனைப்போலே கவங்கியேமெய்மறந்து
 தானேயுருகியந்தக் கைபலின்மேலாகைகொண்டு
 காணேதிரிந்துஇடக் கையிலிவ்வுமம்பெடுத்து
 வேட்டையாடித்தீநியும் வேடராசன்புத்திரிதான்
 காட்டைவிட்டுநாட்டில்வந்து கனிந்துவாழும்படிக்கு
 திருவுளந்தானிரங்கிசெக சோதியானமய
 சொரூபத்தைமாறி சுப்ரமண்யவேலவரும்
 காமன்ஷிம்பூங் கணைக்குமிகவேபெயிந்து
 தாமேகவலையிலே தயங்கிமிகவழுந்தி
 பஞ்சபுலாதி பதறிமிகமயங்கி
 செஞ்சடையோன்புத்திரனும் திகைத்துமனுவடிவாய்
 வேதங்கள்தேடிமிகவே வணங்கிற்கும்
 பாதமதிவ்விரதண்டை பக்கமெங்குச்சத்தமிட
 பூட்டியுடைதரித்து புனிதமுடன்சச்சைதனை
 மூட்டியிருதோள் மாந்திடமெலம்புரன்

வாசமிகும்பூமலை மணங்கமழத்தான் தரித்து
கேசமுடன்தில்லம்பு தேர்த்தியதாய்க்கைபிடித்து
கார்மேகம்போலே கருத்திருக்கும் கூந்தல்தனை

• சீர்பெருகவேகொண்டை சேர்த்து மிகமுடித்து

கொண்டைதனில்வெளுத்த கொக்கிரகுந்தான் சூட்டி
வெண்டையஞ்சேர்காலில் மிதியடி யுந்தானைநின்று
வேசிவரைப்போல்வடி வாய் வேலவருந்தானெடுத்த
காடுதனிலேவல்தனை காத்திருக்கும்பெண்மையலினால்
திருத்தணிகைவிட்டே சென்றனராம்வேலவரும்
மருத்திகழ்செந்தாமரைமென் மலரைமிகப்பழித்த

பாதாரவிந்தமது பாரிற்படிந்தேசிவக்க

மாதாவிருக்குமந்த வள்ளிமலைச்சார்பருகே

மண்டலமெலாம்முகழ் மாபெருமைதான்படைத்த

அண்டர்தவம்புரியு மடர்ந்தபருவதத்தில்

மெல்லமெல்லயேறி வெகுதூரந்தானடந்து

• வல்லவருமந்த வளமிகுந்தகாவனத்தில்

பாலைமாமும் பலவிருச்சஞ்சூழ்ந்திருக்கும்

சோலைதடாகமுதல் சுனையுஞ்சிலகடந்து

கதிர்கள்விளைந்து களிக்கும்புனத்தருகே

எதிராகவந்து ஏர்திளைபாள்வள்ளிதனை

கண்டார்பரண்மீது காத்தில்கவண்பிடித்து

உண்டைவைத்துக்காட்டினங்க ளோடும்படியாக

பகலிக்கூட்டங்களையும் பன்றிபுல்வாய்மானினமும்

எச்சினைத்துத்தானோட யெண்டிசையுந்தானோக்கி

கண்ணால்மிகப்பார்த்து கவணுநுண்டையாலெநிய

அண்ணாந்துபார்த்துநின்றார் ஆண்டவருமப்போது

வறுமைதான்வந்தவர்க்கு வைபகத்தில்முன்புவைந்த

அருமைப்பொருள்கிடைத்தா லந்தமனிதனுக்கு

எப்படிச்சந்தோஷமதாய் இருப்பானதுபோல

அப்படியேதானிவரு மனந்தமாயவ்விடத்தில்

நின்றமேதான்பார்த்து நெடியோன்றிருமகளை

நன்றென்றுதானுமப்போ நாதன்மகிழ்ச்சியுடன்

செல்லப்பெருக்கே திரவியமேதெள்ளமுதே
 நல்மகரகந்தமலை நாடியசெந்தாமரையின்
 மலர்மீதுவீற்றிருந்த மாலட்சுமிபோல
 புலவர்தமக்களுளும் புத்தகஞ்சேர்கையாள்போல்
 மேகந்தனின்சுழலும் மின்னற்கொடிபோலும்
 நாகாதிபன்சிரசில் நாமெணிபோலும்
 குரியனைப்போலே துலங்கும்சுடர்வடிவாய்
 வாரிதனில்வந்த மதிபோல்முகத்தொளிவும்
 மின்னைப்பழித்தயிடை மேனியழகுடைய
 ஆன்னடையும் அமுதனைப்பாகுமொழி
 பெண்கள்சிகாமணியே பேதைவிளங்குயிலே
 நன்மையுடனிரங்கி நான்சொல்லுநீதிகளை
 உனதுசுந்தரவடிவ முன்னிலமைகண்டவுடன்
 எனதுமனந்தாளவில்லை யேந்தினையேயாரமுதே
 விண்ணோருலகினிலும் விடவரவின்லோகமதில்
 மண்ணுலகிலுமுள்ள மங்கையர்க்குநாயகமே
 என்றுபுகழ்வல்ல யெழில்ரூபம்தான்படைத்த
 போன்றுயிலைப்புனைந்த பூவையுன்னையேகமதாய்
 சுண்டபேரண்டம் சுனத்ததொருசார்த்தூலம்
 விண்டலமெலாந்நடுங்க வெள்ளிடிபோலேமுளங்கும்
 சிங்கம்புலியானை செந்நாயகரடியுடன்
 பங்கமேசெய்யும் பலமிருகம்சூழ்வனத்தில்
 இந்தமலைமீது இளைத்ததினைக்கதிரை
 விர்தையுடன் காக்க வேறுதவியில்லாமல்
 தனிமையாய்க்காவல்வைத்த தாஷ்டிகனும்வேடருக்கு
 இனிமையாய்வுன்னை ஏன்படைத்தானோபிரமன்
 எப்படியானாலு மினியாவதொன்றுமில்லை
 மைப்படியுங்கூந்தல் வாய்த்ததொருபெண்ணரசே
 துலைதூரத்திலிருந்து துவளநடந்துவந்தேன்
 மலையேறிவந்ததினால் மயக்கமிகவுண்டாச்சு
 மதூரமொழியிசையும் மதிமுகத்தின்தோற்றமது
 எதிர்பட்டபோதெனக்கு இந்தத்தலத்தைவிட்டு

வேறுதலம்போக விருப்பமதுண்டாகவில்லை
 மாறுபாடாக மயக்கமுண்டாகிறது
 நமதுமனங்களிக்க நற்பவளவாய்திறந்து
 உமதுபேர்தன்னை யுரைத்துமிகவருளும்
 பேருரைக்கவுந்தனுக்குப் பிரியமில்லாதிருந்தால்
 சீருருன்றன்பதிக்கு சேரும்வழிதனையே
 திருவாய்மலர்ந்தெனது செவிக்கட்கமுதாக
 ஒருவாசகந்தா னுரைபெண்கள்நாயகமே
 என்னுடையகேள்விக் கெதிருத்தாரம்புரிய
 உன்மனந்தானிறங்கி யுரையாமல்தானிருந்தால்
 எந்தன்மனநட்பதனை யெண்ணியெண்ணிவாடுகிறேன்
 சிந்தைகளிக்கத் திருவேயுனதுநகை
 முகத்தைத்தான்காட்ட முடியாதோபெண்ணமுதே
 அகமதனிலன்புவைத்தே யரிவையரேயுந்தனது
 சேற்கெண்டைபோல்ப்பிறமும் திருவழியினுலையெனை
 பார்க்கவுந்தானாகாதோ பாவையேதேன்வாயாளே
 உந்தன்முகத்தி னெளிவுகண்டமாத்திரத்தில்
 எந்தன்மனங்கலங்கி யினியபொறிதான்சிதறி
 காமக்கவலையிலே கஸ்திமிகவடைந்து
 ஏமாந்துநிற்கு மெந்தன்மனங்களித்து
 பிழைக்குமந்தமார்க்கமதை பேணியேகாட்டாமல்
 கிளைக்கும்படியாகக் கிருபைமிகப்புவியாய்
 என்னிடத்தன்புவைத்திங் கிரக்கம்பாராட்டாமல்
 கன்னியேயிவ்வாரிருந்தால் கருமங்கள்தான்சேரும்
 சத்தியமாய்ச்சொல்வேன் றராதலத்திலெப்போதும்
 நித்தியமுன்மீதுபழி நிலைமையாமையமில்லை
 பராமுகமாயிராமல் பார்த்துமேசீக்கிரத்தில்
 வரமாகயெந்தனுக்கோர் வார்த்தைசொல்லவேணுமென்று
 உலையில்மெழுகதுபோ லுருகியேவேலவரும்
 வலையிலகப்பட்ட மானதுபோலேதிதைத்து
 கவனமுடன்வேடர் கன்னியின்மேல்மையல்கொண்டு
 தவனமுடன்வேலவரும் தாளநதைவஞ்சியரை

வருந்திமிகக்கெஞ்சி மலர்க்கரங்களை நீட்டி
 பொருந்திமிகவேமனதில் பூரணமாகவேதான்
 பொறைகளில்லாதபடி பொற்குளியாள் தன்னிடத்தில்
 குறைவொன்றில்லாமல் குகவேலுசின்றனரே
 இப்படியாய்வேல நிருக்கும் தருணமதில்
 மைப்படியும்சோலைசிறை மாபுனத்தில்தானிருக்கும்
 வள்ளிதனக்கிதமாய் வழக்கமாய்காந்தோறும்
 தெள்ளியமாய்த்தேனும் திறட்டியபால்தன்னுடனே
 கனிகாய்கிழங்கு களிக்கவேதான்புசிக்க
 இனிதாகத்தந்தைபரு மின்பமுடன் கொண்டுவுரும்
 வழக்கப்படிவேடரசன் வருகிறுன்சேனையுடன்
 முழக்கமுடன்சிறுபறைநய முழக்கிபெகொம்பூதி
 பன்றிகாடிபுலி பலமிருகம்யாளைபச்சி
 துன்றிவராதபடி தூத்தியேசத்தமிட்டு
 சித்தூர்தனைக்கடந்து தினைப்புனத்தைத்தானேக்கி
 சுத்துகடல்போலிறைச்சல் காதிவேதான்கேட்டு
 வருவதைத்தான்கண்டு வாலசுப்ரமண்யருமே
 உருவமதைக்காட்டாம லுடனேமிகமறைந்து

விருத்தம்

வேதமதுநான்கினையும்வேரதுங்கி மிக்கசிவாகமத்தையடித்துண்டாக்கி
 நீதர்மசாஸ்திரமுங்கலைப்பானத்தைதேர்மைபுடன்கொள்கலைப்பிஞ்சாக்கி
 உதரியகாங்கனிகளுடனேதானு மோய்கிமிகமேவளர் துயர்வின்றாலி ிரு
 போதமுடனவேங்கைமரமாகத்தானும் புனத்திலேவேலவரும்பொருந்தின்

அம்மாணை.

வேதமதுநான்கினையும் வேரதுவுந்தானுக்கி
 நீதசிவாகமத்தை நெடிய அடிமரமாய்
 தருமகல்க்யானமனு தானேகிளைய துவாய்
 மருமலர்க்காய்கனியும் வரம்சொரியாறங்கமதாய்
 ஒங்கிவளர்ந்து வுயர்வான் தனைத்தாவி
 தாங்கிப்பருவேங்கை தனிர்மரமாய்கின்றனரே

விருத்தம்

வேங்கையின் மாமதாக வேலை நிருக்கும் போது
 பாங்குடன் வள்ளியர்மை பாண்டிசை யிருந்து தானும்

ஓங்கியே கவணைவீசி யுயர்பச்சி மிருகமெல்லாம்
யேங்கியே லோடச்செய்தங் கிருந்துநற் தினைகார்த்தாளே

இதுவுமது.

காத்திடும்வேளை தன்னில் களிப்புடன் வேடர்தாமும்
நேர்தியாய்மபழங்கள் நிமிஷத்தில்கொண்மெந்து
பார்த்துமேவள்ளியம்மை பசியது தீர்க்கவேதான் [சே
பூர்த்தியாய்க் கொடுத்துத் தானும் புகியென்றுமுரைசெய்தா

இதுவுமது.

பருவமாய்த்தினைமாதேனும் பழங்களுமிகக்கொடுத்து
திரும்பியேவருகும்போது தினைப்புனந்தன்னிலின்று
அரும்பியபூவுங்காய் மழகுடனிற்ருமந்த
தருநிழல் நிகர்த்த வேங்கை தனிமர மொன்றுகண்டார்

அம்மாணை.

வேங்கைமரமாக வேவரும்நின்றிடவே
பாங்கினியவள்ளிதலைப் பசுங்கதிரைக்காத்திருக்க
சந்தோஷமாகவேதான் நகப்பனும்வேடரசன்
விறைபுடனேனல் விளைந்திருக்கும்கொல்லையிலே
தன்னுலம்பிபிழிபதாய் தானேதான்வாழ்வுபெற
அன்புடனேவந்திருக்கு மன்னைவள்ளிராயகியை
கண்டுதாபேவுனக்கு கடும்பசியுமானதுலோ
வண்டுபொல்கூந்தலுள்ள மகளைமனத்திருத்தி
வள்ளிக்கிழங்கும் வருத்ததினைமீவதனை.
தெள்ளியதேன்விட்டு திரட்டி மதுரமிகும்
பழவகைகள் பாருதின் பண்டமெல்லாங்கொண்மேவந்தேன்
கொண்மனத்தோடெயசித்து கெம்பீரமாயி ருப்பாய்
என்றுகூப்பியாஜன் எழில்வள்ளிராயகியை
நன்றுசதிரவளைந்த நற்புனத்தைக்காத்திரென்று
திரும்புகின்றமனப்பெயில் கெந்ததும்பிழித்திருக்கும்
பருவெங்கைமரத்தை பார்த்தபுடன் வேடரசன்
அதிகபித்தந்தகானிருக்க அனாதுடனே கூடவந்த
சதிமோசஞ்செய்தேனோர் தாஷ்டிகமாய்வேடுவர்கண்

பார்த்துப்பிரமித்துயிது பரியந்தமில்லாத
 நேற்றில்லாவெங்கைமரம் நீணிலத்தினுள்நுள்நு
 காரணமின்னதென்று கருதியேவேடுவர்கள்
 மாரணமாயேதோவோர் வகையாகத்தோஹிதிது
 இதனாச்சிலதீங்கு மேற்படும்போல்காண்கிறது
 பதமானகோடரிவாள் பலவாயுதமெடுத்து
 வெய்யோனெளிபொழுகா வேங்கைமரந்தனையே
 றையவேவெட்டி நறுக்கியெரிந்தடுவோம்
 வேருடனெமெல்லிச்சில் வேரோடேதான்பிடுங்கி
 நேருடனில்லாதபடி விலத்திலிழச்சாய்ந்து
 துரிதமாய்வெட்டி தூரெயரிவோமென்று
 எரிபறந்தகண்சிவந்த விரும்பாரம்பேடுவர்கள்
 உரைத்தமொழிகேட்டங் குண்மைதனைபறிய
 நிறையுள்ள வேந்தனவன் நெர்மையுடன் வேடுவரை
 வெட்டாமல்தானிருக்க விலக்கியேவேடுரசன்
 மட்டாருப்பூங்குமுலாள் வள்ளிபம்மைநாயகிதன்
 முகத்தைப்பார்த்தம்மணியே முன்னில்லாவெங்கைமரம்
 தகத்தகன்பூத்திருக்கத் தான்வந்தகாரணமென்
 உண்மையாய்சொற்கடகா னுரைபுறெனத்தான்கேட்க
 நன்மையாய்வள்ளிபம்மை நடுங்கியிகப்பயந்து
 எந்தனுடையப்பாவே எனக்குமேயிந்தமரம்
 வந்தவிபரமெந்த வகையேதும்நானறிவேன்
 நென்னெலையிலாதமரம் நெர்மையுடனின் றுவந்த
 இன்னவிதமென்றெனக்கங் கேதுந்தெரியாது
 திருமேரியும்தமனமும் திகைத்துமிகவேடுங்கி
 கருவிழிபாரொன்றும் கருத்தில்தெரியாதெனவே
 சொல்லும்கசனமதை கருதியெனவேயினைத்து
 கல்மனம்தான கான்கேடனெனதொரு
 பிதாவானவன்பரிவாய் பிரியமுடன் தாபேகைள்
 இதமாகச்சீசால்லி யேதுக்குஞ்சாதேயம்மா
 தனிமையாய்ப்புனத்தில் தானிருக்கின்றபடியால்
 இனிமையாய்இந்த விணலுள்ள வேங்கைமரம்

துணையாகவேயுனக்கு சுதங்கொடுக்குமந்நதிதல்
இணையாகப்பூப்பறித்து எறிந்துகளித்தேழிழுந்து
பயமில்லாமல்நீயும் பரிவாகக்கிள்ளைமுதல்

- விபப்படைந்துவோட விரட்டிநீ காத்திருப்பாய்.
என்வேயுரைத்தங் கேகினூர்சிறுநூருக்கு
வனவேடரெல்லாம் மாநகருக்கேகியின்

விருத்தம்.

- வனத்தினில் வந்த வேடர் மாநகர் தனக்குச் சொல்ல
புனத்தினுக் கருகே தானும் புதுமையாய் வேங்கையான
மனத்தனும் வேலன் ரூபம் மாறி மானிடவனாக
கனத்த வில் மதினைப் போலே கன்னி முன் தோன்றினுமே

ஆம்மாணை

கொல்லையருகிலின்ற குளிர்வேங்கையேறுநுவாய்.
வில்லைக்கரம்பிடித்த வேடரசன் புத்திரமுன்
மன்மதினை நிகர்த்த வடிவுள்ளமானிடராய்
முன்னெடுத்தவேடம்விட்டு முருகர்வடிவுகொண்டு
கான்வேடருசன் கன்னிகைமுன்வந்துகின்று
தான்காமவேதனையால் தவிக்கின்றமானிடன் போல்

விருத்தம்.

பலபலநடனங்காட்டிப் பகருவார்முருவல் தோன்ற
திலதநேர்கூந்தல்முன்னே செப்பின முலையி றுமே
துலைதூரமிருந்துவந்து தோகையெனைநான்கண்டு
தலமதிலுனதுபாதம் தனை விடக்கதிவேறில்லை

இதுவுமது.

எக்காலந்தனிலுமுந்தலினை பிரியாமல்நானும்
கொங்கோகலிலைசெய்து கூடியேயிருப்பேனாகில்
தக்கதோர்நேவலோக தைபலருனக்கிங்கவல்
மிக்கமாய்புரிவார்நானும் வேண்டியதையெய்வேணே

ஆம்மாணை.

பலநடனங்காட்டி பகர்வார்நகைமுதலாய்
திலதநேர்கூந்தல்முன்னுள் திருவள்ளிநாயகிமுன்

கிட்டநெருங்கிவந்து கிருபைபெருக்கமதால்
 திட்டமுடன்கந்தருமே செப்புவார்வார்த்தைகளை
 கோங்கரும்பையொப்ப குவிந்துமேபொற்குடத்தை
 பாங்காகவிம்மிப் பருத்துத்தேமற்புடர்ந்த
 தனங்களைத்தான்படைத்த தையல்குறப்பாவாய்
 மனதுகளித்திதந்தன் வார்த்தைதனைநீகேளாய்
 மங்கைக்கரசியேவுன் வடிவின்மிகுதியையும்
 சங்கிதவுல்லாச சரசகுணங்கேள்வியுற்று
 வெகுதூரத்திலிருந்து மிகவும்மனம்வருந்தி
 சுகமாயுனைநாடி தோகையரேஇங்குவந்தேன்
 தேவியரேபொய்கைவிரி செந்தாளம்பூரிகர்த்து
 மேவுமுந்தன்பாதமன்றி வேறேகதின்கில்லை
 னக்காலமுந்தன் யிணைபிரியாதபடி
 கொக்கோகநூலில் குலாவிமிககிருக்க
 விரும்பினேன்நானும் வேல்போல்கிழியாளே
 கரும்பின்ரசுமொத்தமொழி கன்னிகட்டுகாயகமே
 தினனாகியநானும் திரும்பிவிட்டுப்போகவுந்தான
 தானேமனம்வருமோ தையலர்க்குகாயகமே
 அப்படியேசெய்ய வேணுனன்புமிகவைத்தானும்
 ஒப்பிமனமும் ஒருமித்துநின்றிடுமோ
 உடலைப்பிரிந்து வுயிர்தாபரித்திருக்க
 திடமாயிக்காரணத்தின் செய்கைதனைவிரித்து
 விரித்துத்தான்பேச வேண்டுமேமின்னலைப்போல்
 உரியஇனையாளே வோதிடுவாய்பேதாரீ
 னேல்போலேகாட்டும்விழி மெல்லியரேயுனது
 மால்தனிலேயழுந்தி வாடுகிறேனடி யேன்
 கிருபையைக்காட்டாமல் கிளர்ச்சியுண்டாகாமல்
 சருவாமல்வேறுவிதம் தான்பிழைக்கமார்க்கமில்லை
 அபாயம்வரும்போதில் ஆதரிப்பார்தான்போலே
 உபாயமாயென்னை யுனதுதிருக்கரத்தால்
 அணைத்துசலாடும் அடிபெனுயிர்தனைபே
 துணையாகக்காப்பாய் நுரைவேடம்புத்திரிபே

விருத்தம்.

வார்திமிர்கொங்கைமின்னீன் வஞ்சிபேரீ நீராடும்
பார்தனில்குணையாபாணும் பரிவுடன்பிறந்தேதனில்லை
• கார்நிறக்குழலிற்குடும் கடிமலர்மாலையானல்
தார்பிறள்மார்பின்வாசம் துணையறிந்தடுவென்பெண்ணை

அம்மாணை.

நீர்நீராடுஞ்சுணையாய் நீணிலத்தில்யாணுகித்தால்
வார்திமிர்ந்தகொங்கை வாசனைபெல்லாமறிவோன்
கார்மேகம்போற்குந்தல் கருங்கொண்டைமீதனிதும்
மார்பில்புறனும்பூ மாலைகாணுகாமல்
விரகவழல்மேலிட்டு மேனிமனத்தையுந்தான்
பறவையெரித்துபாவையே நான்வாங்குகிறேன்
தனதுகிருபைக்கு தான்பாத்திரமாவதற்கு
எனதுமனத்தினுக்கி யாதொன்றுந்தோற்றவில்லை
உனதுதிருமுசும்பும் வள்ளன்புங்கண்டாக்கால்
எனதிஷ்டப்படிக்கு யினிடத்தந்தக்காத்திருக்கேன்
பெண்ணா மசேயிந்த பெருவனத்திலேதனிபாய்
திண்ணமுள்ளசிங்கம் சிறுபுலிசென்னுய்க்கரடி
கெடியெஜென்று வாழும்மேகாங்கடார்தமாபுனத்தில்
படியிதீற்றேனல்தனை பாணுகாப்பதுவும்
உண்ணைப்போலெபெண்கட் கொருபோதுமாகாது
மின்னையிந்தத்தொழிந்தான் மிகவீனமாயிருக்கும்
கண்ணையென்னுவி காமப்பெருங்கடலே
பெண்ணைகிருபையுற்று பின்பற்றிவந்தாக்காள்
கஜேந்திரசம்பத்துடனே காணிபதாய்பொன்னுலகில்
விசேஷமாய்வாழ்ந்திருக்கும் வேல்போல்விழியுடைய
தேவமங்கையருளது சேடியைத்தான்வனங்கி
ஏவல்புரிந்தேபோற்றி யியல்புடனேநீயுமந்த
தேவபோகமுற்றிலுந்தான் சேவனுபவித்து
மூவர்புகழ்கீர்த்தியுடன் முசியாமலென்னுளும்
வையசத்திலேககரித்திருக்க வைப்பேனிதுவுமன்றி
தையலரீருஞ்சு சம்பத்துடனிருப்பாய்

தேவரீருன்மனதில் தேடும்விருப்பமதை
பாவனையாய்வாக்கால் பகருவீராமாகில்
எத்தகையானூலவற்றை இந்தநிமிஷமதில்
வித்தையைப்போல் கொண்டுவரமிசூந்ததொருவல்லவனும்
இவ்விதமாய்ப்பற்பலவாறினிய சொற்களைப்பேசி
ஒவ்வியிருந்தெனக்கிங் குதவிபுரியுமென
காமவிசாரமதால் காட்டும்வருத்தமெல்லாம்
தாமதமில்லாமலேதான் தன்கரங்களைநீட்டி
முசுமலர்ந்துபற்களைத்தான் முத்துப்போலேகாட்டி
தகமையுடன்கெஞ்சிக்கந்த சாமியங்குறின்றனரே

விருத்தம்

நின்றிடுஞ்சப்ரமணயர் நிகழ்த்திடும்வார்த்தைகேட்டு
குன்றவர்கோமான்சேயும் குறிப்புடனிலரின்றும்
நன்றெனக்கெஞ்சிப்பேசி நாட்டமுமறிந்துநான்
மன்றல்சேர் குழலாள்மாறு வசன்ம துரைக்கின்றாளே

அம்மாணை.

நின்றசப்ரமணயர் நிகழ்த்தியதோர்வார்த்தையெல்லாம்
குன்றவர்கோமான்மகளாம் கோதைமிகக்கேட்டு
குறிப்பாய்க்குமரசங்கே கூறுமனக்கருத்தை
அறிந்துகொண்டரளவின் அதிகவடிவுங்குணமும்
கொஞ்சிப்பேசும்வார்த்தை குளிர்ச்சிவெகுநேர்த்தியநாய்
கெஞ்சியிருக்கின்றகில கேலியெல்லாந்தான்பார்த்து
மனதிலெண்ணினா முற்று மைவிழியாள் தலைகவிழ்த்து
நினைவிலொருவிதமாய் நின்றமொழிபேசலுற்றான்
நானேளரியகுலம் நாட்டில்குறச்சாதி
கானேகுடியிருப்பாய் கந்தமூலம்பொசிப்போம்
சனக்குலத்தாளென் றென்னையநியாமல்
மாநகரைத்தானாளும் மன்னர்மன்னர்பூபதியே
குறிபார்த்துச்சொல்லுங் குறச்சாதிமங்கையரை
அறியாதனைவதுங்கள் சாதிக்கடுக்குமோதான்
தநாதமொழிதன்னை தைரியமாய்பேசவது
அகங்காரமேயலது அப்பாநன்மார்க்கமில்லை

தினைப்புனத்தைக்காத்துத் திரியுங்குறச்சாதியெங்கள்
தலையேபுனிதமில்லாச் சாதியிழிகுலத்தில்
உலகபரிபாலனஞ்செய்யும்மையொத்தராசரீக்கள்
பலவாயுளம்மயங்கி பரிதவித்துத்தட்டிநீந்து
பித்தனைப்போல்திரிந்து பிதற்றியேகாமமதால்
மெத்தம்மதமயங்கி மிகவழக்குச்செய்கிறது
நீதியென்பதெள்ளளவு நிறையனுவுந்தானுமில்லை
மேதினியில்வேங்கை வெறுமபுல்லைத்தின்றிடுமோ
என்றாவள்ளிநாயகியும் இனியமனுநீதியெல்லாம்
நன்றுவழிமார்க்கமெல்லாம் நாடிமிகவேயுரைத்து
வேறுவிதநீதி விரித்துவிரித்தேகாட்டி
மாறுதலைபேசிமறு வார்த்தைசொல்லுங்காலத்தில்

விருத்தம்.

மங்கைவள்ளி நாயகி மனங்கள் தடுமாற
சங்கையுடன் வேடுவர்கள் தான்பறையடித்து
கங்கைவளஞ் சூழ்நகர் கடந்து வழிகூடி
தங்கைவாழ் புனத்தருகு தாவியவர் வந்தார்

அம்மாளை.

தாயானவள்ளிமனந் தானேதிடுக்கிடவே
ஒயாமல்வேடுவர்க ளுதுபலகொம்பூதி
குறிஞ்சிப்பறைகொட்டி கூருடனேபம்பைகளும்
விரிவுடனேமுழுக்கி வேடுவர்கள் தான்சூழ
கட்டாரிகத்தியுடன் கையில்வில்லம்பெடுத்து
திட்டமுடனரசன் சிற்றார்ப்பதியைவிட்டு
வருகிறஆடம்பரத்தை வள்ளியம்மைதானறிந்து
உருகிருக்கமுற்று வுடம்பெல்லாம்வேர்வைகண்டு
மனதுநிலைகலங்கி மலர்க்கரங்களைப்பிசைந்து
எனதய்யன்மாவதனம் ஏறிட்டுத்தான்பார்த்து
ஐயாகொலைத்தொழிலை யடந்துடனேதான்நடத்தும்
தியெனவேகொடிய செய்கைகளையுடைய
வேடுவர்கள்முன்பின் மிகபோசிக்காமலேதான்
கெடுகளைவிரைக்கும் கெம்பிரமானவர்கள்

தயவுதாக்கூண்யம் தானுங்கிடையாது
 பயமாகவேசொல்லி பதறித்தலத்தைவிட்டு
 பரிவேகம்போலே பதின்மடங்குசாஸ்தியதாய்
 துரிதமாய்ச்சென்று தூரத்தில்போயிப்போது
 தருணமதுபேதகமாய் தானிருக்குதென்றுசொல்லி
 கருணையுடன்பரிவாய் கன்னியன்பாய்ப்பேசியதும்
 தெரிந்துமுருசனுமே சிந்தையுள்ளே தான்மகிழ்ந்து
 அறிந்தேனெபெண்ணரசே யஞ்சவேவேண்டாம்
 உமதெண்ணத்தின்படியே யுறுதியாய்ச்செய்வோமென்று
 தமதுருவம்மாறத் தானேமனதிலெண்ணி

விருத்தம்.

குன்றவர் நெருங்கிச்செல்ல கோதையும் பயமாய்ச்சொல்ல
 மன்றலங் கடப்பந்தாரான் மாதவர் வடிவங் கொண்டு
 சென்றமேல் வயதுபோல திரேகமுஞ் சுருங்கிக் கூனி
 நன்றுயர் சங்குபோல நரைத்தசன் யாசியாளுர்

அம்மாளை.

தேசங்களெல்லார் தினமுமிகவணங்க
 வாசமிகுஞ்சைவ மதத்தையனுசரித்து
 வெண்சங்குபோல்நரைத்து மேனியெல்லாஞ்சுருங்கி
 பண்புடனேகம்பூன்றி பாதகுறடணிந்து
 காவித்துயிலுடுத்திக் கழுத்தல்மணியணிந்து
 தாவிப்புலியதனும் தண்டுமோருகையிடுக்கி
 விருத்தசன்யாசிபென வேடமிகத்தரித்து
 சிரித்துப்புரமெரித்தோன் சேயங்குகிற்பளவில்
 கெக்கலிகொட்டி யிருகம் விட்டவனுநாதபடி
 பக்கமெல்லாந்நரத்தி பாணைவரும்வேடர்
 எதிரில்போய்வேடரசு னிடத்திலேசென்றணுகி
 கதிகொடுக்கும்பூண கடாக்கமிகப்பாலித்து
 திருநீற்றுப்பைபெடுத்துத் திருவிரலால்புதியள்ளி
 குருவேசிவாவெனவே கொடுத்தாரகிண்கவென்று
 வேடர்பெருமானே சென்ற விடங்கலிலேவெற்றிபெற்று
 தேடரியெல்லவழற்று செயசாலிபுயிரி ருப்பாய்

பதத்தையனுபவித்து பாரில்நீழிவரை
 இதமாகவாழ்ந்தே யிருக்கக்கடவாயெனவே
 சொல்லியிரசீர்வதிக்கத் தோன்றலந்தவேடுவனும்
 நல்லியல்பாய்ப்புகிதனை நமசிவயவென்றணிந்து
 கந்தமூர்த்தியின்பாத கமலங்களில்வீழ்ந்து
 சந்தோஷமாய்த்தீர்க்க தண்டமிகப்புரிந்து
 ஐயனேசுவாமி அடியார்க்கருள்புரியும்
 ஆய்யனெயென்குருவே தொண்ணூற்றின்மேல்வயதாய்
 காடுசெடிசூழ்ந்தவிந்த கனத்தபருவதத்தில்
 சூடுள்ளமேடுகளும் சூளைகளுள்ள சித்தலத்தில்
 இப்போயான்செய்தவமோ எனதுமுன்னோர்கள் செய்த
 தப்பில்லாமாதவமோ தானோவெனவறியேன்
 ஆனதால்தேவரீர்க் கானவிருப்பமெல்லாம்
 நானதைத்தான்தருவே னாதாவெனப்போற்ற

விருத்தம்.

சரவண பவனும்வேடர் தலைவன்மேற் கிருபைகூர்ந்து
 திறமுள்ள வரதுசென்று திரேகமும் நரைத்துக்கூனி
 உறமிலா திருக்கும்போதிக் கொன்னுமே தேவையிலலை
 குறவரே மலையிலுள்ள குமரிபு மாடச்செய்வீர்.
 குமரியில் படிந்துநேரும் குணமன வரட்சிங்கி
 விமரிசை யுடனேநாளு மிக்கமாய் களித்துவாழ்வேன்
 சமரச மாகப்பேருந் தான்பெற்று வெகுதூரத்தில்
 கமரவே நடந்துவந்த களைப்புத்தான் திரும்பாரே.

அம்மாளை.

சரவணபவனும்ப்போ தானேபரிவுடனே
 திரமுடையவேடர்மகிழ் சிகாமணியேமாவரசே
 சொல்லுகிறேன்கேளெனக்கு தொண்ணூற்றுமேல்வயதாய்
 செல்லும்நரைதிரையாய் தேகமெல்லாந்நான்றாந்நு
 வந்திருந்தவோரிடத்தை மற்றவர்க்கியாதிருக்கும்
 இந்தவயதுதனிலெனக்கென்ன தான்தருவாய்
 நமக்கொன்றுந்தேவையிலலை நான்வந்தகாரணத்தை
 உமக்குத்தான்சொல்லுகிற னுண்மையாய்க்கேளெனவே.

இந்தவள்ளிவரையில் இருக்குமுங்குளெல்லோர்க்கும்
சொந்தக்குமரிநதி துலங்கயிக்காலமதில்
நேர்தவரட்சி நிற்கும்படியாக
பார்தனிவிக்காலமதில் படிந்தின்பந்தான்களித்து
சவுக்கியமாயத்தானிருக்கத் தானேமிகவிருப்பி
தவித்துவெகுதூரமதில் தான்வருந்வேகமதாய்
வந்தேனப்பேறதுதான் வாய்க்கும்படியெனக்கு
சின்தைமகிழ்வாகவிப்போ செய்வீருபகாரம்
உன்னைபொத்த பேர்களுக்கு வுபகாரம்வேறுபொருள்
தன்னைத்தாவேண்டுமென்று தவமுதியராகவந்த
முருகன்சிலேடையதாய் மொழிந்ததைவேடரசன்
உருதியாய்வுண்மையென வுளமகிழ்ந்துகேட்டவுடன்

விருத்தம்.

நல்லது தேவதேவே நன்மனப்படிபே தானும்
வல்லவா குமரியாடி மகிழ்ச்சியா யிருப்பிரெந்தன்
செவ்விதான்றனியாயங்கு தினைப்புனத்திருக்கின்றான் தான்
அல்லலில் லாமலங்கே அவருக்குத் துணையாவிரே.

வேறு சந்த விருத்தம்.

குறவர் கோணிலை கூறலுங் கேட்டுளம்
திறமை யாகச் சிறப்புடன் னேலனும்
மறமின் மங்கை வசப்படு லாளென
உறமதாக வகத்திடை யுன்னி னார்.

அம்மாளை.

நல்லதவமுனியே நம்புமனத்தின்படியே
சல்லபமாய்க்குமரி தாறுடியேமுழி
உமதிஷ்டத்தின்படிபே வுறுதியுடனேமுடித்து
எமதுபெண்ணங்கே யிருக்கின்றான் தான்தனிபே
பெரியவரேயவட்கு பெருமையுடனே துணையாய்
ரியாயடிக்கடிதான் தானங்கருள்புரிந்து
டோகவரவேண்டுமென்று போற்றத்தற்சேயிறங்கி
யேகமனமாயிதுவு மெழிலாயிருக்கிறது
அவ்வாறுசெய்ய வர்புடனான்காத்திருக்கேன்
இவ்வாறுசம்பதித் திருக்கின்றவேளை யிலே

வேடுவர்கோனுமிகவே சந்தோஷமதாய்
 நாந்மிருகம்பறவை நற்கதிரைக்கொய்யாமல்
 கொல்லையிலைகாத்திருக்கும் குமாரத்தின்னருகே
 எல்லையில்லானந்தமதாய் யிந்தபெரியோருடனே
 புள்ளினங்கள் கூவும் புனத்திலிருக்குமந்த
 வள்ளியிடத்தினிலே வந்தவர்கள் தாள்சேர்ந்தார்
 சேர்ந்துதினேமாவும தேன்கணிகள் தான்கொடுத்து
 தேர்ந்துபசியாறிச் சிறப்பாயிருவெனவே
 செப்பியேவேடரசன் சேயினேயைத்தன்பார்த்து
 தப்பிதமில்லாதரு சாமியைப்போலிக்குவந்த
 தாயேயிந்தப்பெரியோர் தான்குமரியாடவந்தார்
 டீயேயவர்க்குதவி நெடுநாளாய்த்தான்புரிவாய்
 சகாயமுடனுந்தனுக்கு தானிருப்பாரெப்போதும்
 மகாதவஞ்செய்யோகி மனம்போலேதானடந்து
 வாருமம்மாவென்று மறவர்பெருமானும்
 பாருலகோர்தான்புசழ பதமதிலேயணிந்த
 வீரகண்டாமணிடி மிகவேகலகலென
 மாண்புப்போல்வேடருடன் பனைக்குவந்தானம்மாணை.

வீருத்தம்.

வேடர்கோன் மனையிச்செல்ல வேதமே நாலுங்காணத்
 தேடரும் பாதன்றுனுஞ் சேயினே வள்ளிதன்னை
 கூடவே மனதிலெண்ணி கொடுப்பசிப் பிணியால்கொந்த
 ஆடவன் போலேதானு மவளிடமுரைக்க லுற்றார்

அம்மாணை.

அவர்கள்மறைந்தவுடன் அருள்சேர்முதியவரும்
 நவமணிகள் பூண்டவள்ளி நாயகியைத்தான்பார்த்து
 பெண்துள்சிகாரணிபே பேதையேநானென்னசெய்யேன்
 கண்கள்சொருகி கனத்தபசியாகிறது
 நிற்கமுடியவில்லை நினவுதடுமாறுறுறு
 வற்கவனையன்ன வயிற்றுக்கிங்கேதேனும்
 சிறிதுபொசியாவிடில் சீவனுக்குமோசம்வரும்
 யரிதாபமாய் வருது பாவையையென்றுரைக்க

கேட்டுவள்ளிதாயகியும் கிளர்மனத்தோடுமென
 வாட்டுமெரிபோல்பசியால் வருந்துமவரைப்பார்த்து
 பயப்படவேண்டாம் பதறாதிர்மாதவரோ
 வியப்பாயிருங்கனய்பா வேண்டுமபடியளிப்பேன்
 வள்ளியம்மைதானுரைத்து மனதுமிகவிறங்கி
 தெள்ளியதேன்மாவும் தேக்கிலையிலேகொடுக்க
 கொடுக்கக்கரம்நீட்டி கொடுங்கவட சன்யாசி
 தடுக்காமலாவலுடன் தன்கரத்தாலேவாங்கி
 விரைவுடனேவாங்கி வெய்யப்பசியமத்தி
 தரையில்வெகுதூரம் தானடந்தவெட்கையினால்
 வயிற்றுப்பசியாலருந்த மார்புலர்ந்துநாவறண்டு
 வியர்த்துக்களைத்துக் மேல்மூச்சுத்தானாகி
 தண்ணீர்தவித்தெனக்கு தாகமெடுக்கிறது
 கண்ணீர்தறுப்பக் கருவிழிகள் தான்சுழல
 என்னசெய்வேன்பெண்ணரசே யென்றுபலவிதமாய்
 சொன்னதைத்தான்கேட்டு தோகைவள்ளிதாயகியும்
 தவத்திலுயர்ந்தவசே தாமதஞ்செய்யாமல்
 விவத்தையிலக்க வேணானே நீர்களுண்டும்
 னுழுகுன்றுகடந்தங்கே ஏகினீராமாகில்
 நீளுமிகப்பெருக்காய் நெடியதொருநற்குணையில்
 வாரிநன்னீரருந்தி வருவீர்பெரியவரோ
 கோரியதாகமது குணமாகத்தான்தீரும்
 னன்றுவள்ளிதாயகியும் இயம்பவேதான்கேட்டு
 நன்றுவனவேட ராசன்பெற்றகன்னிகையே
 தாகத்தினுல்சோகமுற்று தானிருப்பதல்லாமல்
 வேகத்தளர்ந்து வெண்பஞ்சுபோல்நரைத்து
 கிழவனானிந்த கிரிகளுக்குமுன்னம்வந்து
 பழகினவனல்லவென் பாதம்வருந்துமென்று
 தாமதஞ்செய்யாமலெந்தன் றனக்குவழியோட்டி
 பூமலர்சுள்பூக்கும் பொய்கைதனைநீகாட்டி
 திரும்பிவிடுமென்று சிவசன்முகங்களையும்
 ஒருமுகமதாகவந்தே லுயர்வேடந்தான்தரித்து
 பாசாங்குகாட்டி நின்ற பரமன்மகன்சொல்வதையே
 ஐகமிகுங்கூந்தலுள்ள வள்ளியம்மைநாயகியும்

உண்மையெனநம்பி வுயர்பரணை விட்டி றங்கி
நன்மையுள்ள சுவாமி நாதாவேவாருமென்று
வழிகாட்டியேயழைத்து மலையனைத்தும் தாண்டந்து
குளிரந்தசலம்நிறைந்த கோலசகனையதனை
காட்டியபோது கடுந்தாகங்கொண்டவர்போல்
நீட்டியிருகரத்தால் நீரையள்ளியேகுடித்து
அகத்திலமகிழ்ச்சியுட னன்பாகதேவிதனை
மிகவேகிருபையதாய் வேணசிலவார்த்தைசொல்வார்

விருத்தம்

பெண்களுக் காசே நல்ல பேதையே சொல்லக்கேளாய்
கண்களுமருண்ட யெந்தன் காதடைப்பெல்லாம் தீர்ந்தேன்
திண்புயமதனென் பேரில் செருமலர்ப் பாணத்தாலே
பண்புடனெய்கிருனென் பரிபவம் தீர்த்திடாயே

அம்மாணை

பெண்கள் சுகாமணியே பேதையினங்குயிலே
கண்கள் மருண்டயெந்தன் காதடைத்து தாகமுற்று
நெஞ்சடைத்துத்தொண்டை கட்டி நெடுமூச்சுதானென
சஞ்சலந்தான் தீர்க்கநல்ல தண்ணீர் மிகக்கொடுத்தாய்
தாகமதைத்தீர்த்துமனத் தளர்ச்சியும்நீங்கவில்லை
மேகமதைத்தானிகர்த்த மிகக்கரியகூந்தலுள்ள
அன்னமேயென்னையொத்த வருமைத்தவக்கொழுந்தே
மன்மதன்செய்மோக வலையைமிகத்தணித்து
ஆதரிப்பாய்பெண்ணே அடிமைக்குச்சம்பவிக்கும்
ஓதரியவென்குறைவு உள்ளதுமுற்றிலுமே
பெற்றதாகக்களிப்போம் பேதையேயென்றுசொல்லி
குற்றமற்றசன்யாசி கூறிமிகவருந்தி
மதிமயங்கியிருகரத்தால் மாதேயெனக்கூப்பி
கதியென்றெதிரில்நின்ற காங்கயன்முன்னப்போது
வாசமிருந்தநறுமலைக் குழலணிந்த
தேசைமிகப்படைத்த திருவள்ளிராயகியும்
நகைத்துப்பெருமூச்செரிந்து நடுநடுங்கியேநீறி
திசைத்துமனம்பற்றிச் செப்பினுளோர்வசனம்

விருத்தம்

நற்கதி சேர்க்கவல்ல நாயகன்றனைப் போல்வந்த
வர்க்கத்தின்முதியோரோயுன் மதியதுமருண்டு காணும்
தர்க்கமுங் குணத்தைப் பார்த்தால் தவசியைப் போலேகாணோம்
வெட்கமா யிருக்குதென்று மிகவும் பின்னுரை செய்வாளே.

அம்மாளை

நற்கதியிற்சேர்க்கவல்ல நற்றவசதான் பூண்ட
வர்க்கமுதியவசே மதியருண்டுபேசுகிறீர்
ஐயரேயுமது அதிசயங்கள் தான் பார்க்கில்
பையமதுரமிகும் பால்போல்மொழிகாட்டி
சாப்பிட்டகாலமுயிர் தான்வாங்கருஞ்சநனை
யேப்பிட்டுவைத்தவியல் பாகத்தோணுறது
பகழிமிருகம் பலசெந்துதான் திணைய
இகழிக்கவொட்டா திருந்துமேகாத்தவெனை
குற்றமற்றசன்யாசங் கூடுமுனிபோலேவந்து
உற்றுவிசாரமதா யுரைத்துப்பலபலவாய்
வஞ்சித்துத்தூரம் வரச்சொல்லியேமாற்றி
கெஞ்சிடதலிலேசெய்ய கேட்டுவிருப்பமுற்று
நினைத்ததுவுமதிதென்னை நின்றபலவாறுகெஞ்சி
எனைத்தான்கரங்கூப்பி எதிரில்வந்தேமறித்து
உம்மையொத்தமாதவர்கட் குறுக்கிதுநீதியிதோ
தம்மையிலலாச்செய்கைகளை தான்கிறதைக்கண்டாக்கால்
எம்மினத்துவேடர்களுக் கிதுதெரிந்துதாமாயின்
நம்மிருவாக்குந்தீங்கு நாடிவருமையமில்லை

விருத்தம்.

எங்குபோல் நரைத்துநீருந் தவவேடம் பூண்டதல்லால்
பங்கமேயலாத வேறுபசிதமாங் குணத்தைக் காணோம்
மங்கையர் மீதிலாசை வைப்பது நீதியாமோ
இங்கு பென்னிடத்திலாசை யிப்பலுடன் வைத்திடாதே

அம்மாளை.

இழிகுலத்திலேயிறந்த நென்மேலேயிச்சைகொண்டார்
பழியிதுதானாகும் பயித்தியங்கொண்டவர்போல்

வாயிலேவந்தபல வார்த்தையெல்லாஞ்சொல்லுதிநீர்
தாய்தந்தைவேடர்ஞலத் தவர்க்கெல்லாமேபழியே
நாட்டவேரீயிந்த நல்வேடந்தான் புரிந்தீர் •

காட்டகமாம் புனத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த

புனத்திற்குதிரதனை போற்றுவாராருமில்லை

வனத்தில்வாழ்பவர்களு மாணுமிகுமெல்லாம்

முதிர்கதிரைக்கொய்து முறித்துப்பயிரையெல்லாம்

எதிர்பாராமல்சிறைத்தங் கெறிந்துசின்னபின்னமதாய்

தாயியழித்துவிடுந் தகப்பனார்வந்தாக்கால்

•கோபித்துக்கொள்வார் கொடுங்கேடுசெய்திடுவார்

பேச்சுப்படித்தவரே பெரியகிழத்தவரே

பேச்சுக்கிடமில்லாம லேகிவிடுமப்பாலே

வழியைவிடுமினிமேல் வந்ததைபெற்றுவிடு

யெனியவளைத்தடுக்கா தேகிவிடுமப்போது

வினையினிலேசென்று விழைந்ததினைக்கதிரை

தந்தனிலேகாக்கத் தான்போரேனென்றுசொல்லீ

புலிதான்பசத்தோலை போர்த்துபசுக்கூட்டமதில்

நலையாமற்போய்ப்பாய்ந்த நாட்டம்போல்காணுதிப்போ

சன்யாசிவேடமதை தானேமிகத்தரித்து

அன்யாயமாய்க்காம வாவல்லிககொண்டரே

பாம்புக்குப்பால்வார்க்கப் படுவிஷத்தையேகொடுக்கும்

வேம்புக்குத்தேன்வார்க்க மிகக்கசப்பதாயிருக்கும்

பிச்சைக்குவந்தவன்தான் பெண்கிக்குராயகனாய்

இச்சைகொள்வானென்றே இயம்பும்பழமொழிப்போல்

என்றுமேதான்பலவாய் யேற்பாடுதான்பேசி

குன்றுவன்ஞாழ்ந்த கொடுங்கானின்பாதைவழி

தூரிக்கொண்டேநடந்தாள் துராவேடன்புத்திரியும்

பாரில்நுதியையொத்த பாவமனத்தினையும்

உருதியையுங்கண்டமெச்சி வுளமுந்திகைத்தவராய்

கருதியென்னசெய்வோ மென்றுகருத்தில்மிகயோசனையாய்

விருத்தம்.

ஒருவித் தினைவுகொண்டங் குயரண்ணன் தனைநினைந்து

பருவமாய் மூலமந்திரம் பரிஷுடன் தியானஞ்செய்து

கருவீழிவள்ளி முன்பு கரியென வந்தம்மாது
நுருவியெயென்னைச் சேரவைத்திங் கணைசு நாதர்

அம்மாணை.

ஓர்நினைவுகொண்டே வொப்புவமையில்லாத
நேர்முன்னவனாக நீணிலத்திலவந்துதித்த
விநாயகரையுந்துதித்த மீறிப்போம்கன்னிமுன்னே
மிநாவாகவாருமென்று வேண்டி ஞாப்போது
விரிவாகப்போற்றிடவே வேடுவர்கோன் தன்மகள்முன்
பரிவாகத்தம்பிசொன்ன படிக்குமிகப்பருத்த
தேகமதயானையெனச் சீராய்வு வுகொண்டு
வேகமுடனடந்து விரிகடல்போலேயிறைந்து
திசையெய்தீந்தான திரத் திறண்டது திக்கைநீட்டி
அசைத்தமார்பிடுங்கி யாணிவேர்தன்னுடனே
வழியையடைத்து வருகுதானந்தமதாய்
விழியாலேபார்த்தாளே வேழமதையப்போது.

விருத்தம்.

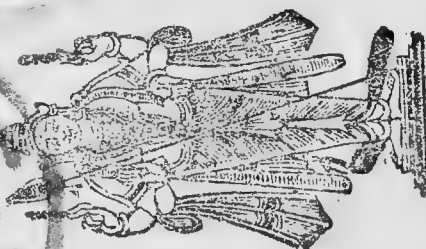
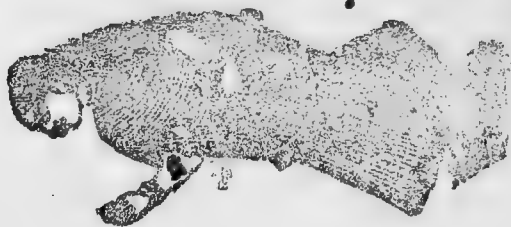
மதகரிதன்னைக்கண்டு மனமதுநடுங்கிவோத்துப்
பதறியேதிரும்பிவந்து பண்டாரச்சவாமியென்னை
சதமெனக்காவுமுந்தன் சம்மதப்படி யேசேர்வேன்
இதமுடன்பின்புசென்றே யிருசையால்ப்பிடித்திட்டாளே

அம்மாணை.

மனமருண்மெய்நடுங்கி மழைத்தாரைபோல்வேர்த்து
வனத்தினுதவியதாய் மற்றதுணையில்லாமல்
சரசரெனத்திரும்பித் தானேகைநாலுதரி
விரைவாகவோடிவந்து வேடத்தைக்கொண்டிருக்கும்
குமாரசவாமியிடம் கொம்பனையாள்போய்ச்சேர்ந்து
விமலனைசவாமிமத வேழமெனை விரட்டி
அடுத்தவருகிறதின் காவலுடனோடிவந்து
தொடுத்துவருகிறது சவாமியெனைக்கண்பாரும்
மதகரியாலடியாள் மாண்டுநரன்போகாமல்
இதமுடனேரகித் தெனைக்காப்பாய்மாதவனே

விநாயகர் யானையாக வந்தது.

கருணைமிகப்புரிந்து காக்கக்கடனுமக்கு
பருவுமுடனெண்ணியதோர் படிக்குநான்சம்மதிப்பேன்
என்றுமேபின்புறத்தி லிருகரத்தாலேசேர்த்து
நன் றுகவேதமுவி னாடிப்பிடித்திருந்தாள்
தேகம்பூரித்துவள்ளி திருமுசமண்டலத்தை
தூசுமாய்ச்சற்றேதிருப்பி தான்பார்த்தாரம்மாணை.

விருத்தம்.

பெண்களுக்கரசேயெந்தன் பேணையேசொல்லக்கொளாய்
திண்ணிக்கைபடைத்த திடகரிதனை விட்டி
கண்களுங்களிக்கச்செய்வேன்கனமுடன்சுகமாய்ஷாழ்வாய்
தண்மதிமுகத்தைதொத்த தையலேயஞ்சவேண்டாம்

அம்மாணை.

பெண்கள்சுகாமனையே பேணையேநீயஞ்சாதே
கண்ணில்காணுமல் கரியைவிட்டிடுவேன்
சஞ்சலமற்றுச்சுகமாய் தானிருப்பாயினிமேல்
அஞ்சவேண்டாமென்றே யாதரித்துப்பற்பலவாய்
சொல்லிக்குமரேசருமே துதிக்கையுடையோனை
வல்லபபாகாகணேசா மாதந்திரமுகத்தை
படைத்தபரம்பொருளின் பாதமதைவணங்கி
இடைவிடாமல்வழுத்தி யிப்போதுதேவரீர்தான்
தயவாயெழுந்தருளி தாய்வந்தகாரணத்தால்
பயமாகிக்கண்ணியரும் பரவசமாயென்னிடத்தில்
சேருவதாய்ச்சொன்னான் திருந்தலையென்கவலை
ஆழவ தானிசுமே யண்ணாவெனத்துதித்து
ஏமதிறைவெனயுந்த னிருப்பிடம்போய்ச்சேருமென்னு
தமதுதிருவாக்கால் தானனுப்பயேகினரே
தம்பியிடத்தில தபைசெய்துதான்மறைப
ஆம்பூட்டேனவல்லகலை யாரியனுமப்போது

விருத்தம்.

வள்ளியைத்தனிமையாக வளர்ப்புங்காவனத்தில்சேர்ந்து
புள்ளிமா டியிலின்னொலன் பூரித்துக் காதல்தீர்ந்து
தெள்ளிமையாக ஆறுசெகிலில மருட்டின்ன
ஆள்ளியிட்டு லேழிச் சபருபத்து டன் யந்திரே.

அம்மானை.

வள்ளியம்மைதன்னோடு வளர்காணிநிற்சேர்ந்து
புள்ளிமயில்வேலருளம் பூரித்ததற்கான்கவிக்க
கலங்கின்பமுற்றுந் தாதலம்விவாதிந்ந
நலந்திகழ்வள்ளியிடம் நற்குநுபதாதுமுற்று
கிமிஷத்தில்தான்மறைந்து நேயுபவாரமுடி
அமிஷத்தடன் துலங்க அறுமுகந்தானிலங்க
பள்ளிருகுண்டலங்கள் பளபளெனச்செவியில்
பொன்னின்நவரத்னமணி பொருந்தவாகுவல்லயமும்
மார்பிற்புரிநூலும் வயங்கவேதானணிந்து
பார்புகழவீரானு பருபுகெம்பிரமதாய்
விசாலமாய்மார்பும் வீரதண்டையுஞ்சிலம்பும்
திகாதிசையோர்போற்றும் சோபாதந்தான் துலங்க
மயில்வாகனத்தில் வந்தேயெழுந்தருளி
சூரிப்போல்மொழியாள் குறத்தினக்கெதிராய்
தண்மையுள்ளசூபமது தன்னையவளரிய
உண்மையுடனவேல னுகந்துநற்காகுதிந்தார்
இந்தப்படியாய்க்கோல மெடுத்தோவேலரென்று
விந்தையுடன்வள்ளி மிகவணங்கியேதொழுதாள்

விருத்தம்.

விழியி லானந்த வெள்ளம் பெருகிட
தெளிவதாகச் சிறந்து மகிழ்ச்சியாய்
அளிகள் சூழ்துழ லமைசந் தேரசமாய்
மொழிகள் பேசி முருகனைப் போற்றுவாள்.

அம்மானை.

விழிகளிலானந்த வெள்ளமிகப்பெருக
தெளிவுடனேமனது தேர்ந்நுமகிழ்ச்சியுடன்
முக்கால்வலுவந்து மொய்கழறிநமீ திவிடில
தக்கபடி பணிந்து தான்கூங்குப்பி
மெய்ப்பத்தியாக விசுவாசந்தன்னுடனே
ஊகெதட்டிவாய்பொத்தி கதிர்வேலந்தன்னுடைய

பெருமைபெருங்குணமும் பேரூமதிசயமும்
 வீருப்பமுடன்வள்ளி வீரும்பிமணமங்குலமாய்
 தெம்சிரமய்க்கொண்டாடி கிளர்ச்சிபெறுதற்கரிய
 இன்பசுகமபெற்றுவுள்ளி யிர்த்தப்பிரகாரம்
 தண்ணமுதபாருமொழி வைபல்வள்ளிநியகியும்
 விண்ணப்பெய்ய மிகவேதொடங்கின னே

விருத்தம்.

சுயவடிவதனைமுன்னம் தோன்றலோகாட்டி நீதும்
 செயவடிவேலைத்தாங்கி சிறப்புடன் காண்கிதந்தால்
 பயமது நீங்கியுந்தன் பங்கயத்திருத்தாள் சேர்வேன்
 தயவதுசெய்துபோகம் தானனுபவிப்பீர்சுவாமி

அடியவன்செய்தகுற்றம் வாலையுட்பொருத்தேயிர்த
 படிமிசையெனையாட் கொண்டுபாதகமெல்லாப்தீர்த்து
 கொடியவன் தன்னைக்காத்து கொடுமைபையகற்றிவீரீசர்
 வடிவுடன்டியாளாகி மலர்ப்பதம்தொண்டுசெய்வேன்

அம்மாணை

சுயசோதிமாமயமாய்ச் சூரியப்பிரகாசமென
 செயவெற்றிவேல்தாங்கி சீர்மையுடனெயிருக்கும்
 தங்களிஷ்டப்படிக்குத் தான்போகபாக்கியமும்
 பங்கமில்லாதனுபவித்து பண்பாய்க்களியாமல்
 இதுபரியந்தம்பல யினியநடனங்களை
 குதுகுலமாய்ச் காட்டி குறைவீண்காலங்கழித்த
 காரணந்தானின்னதென்று கருத்திலையான நினை
 பூரணமாய்பேதமைதான் புகன்றார்மாநர்க்கெனவே
 பெண்மதியிறற்றமது பெருமைகளைக்கண்டறிவேன்
 எண்ணாமலேபலவா யியற்சைகுறைவுசெய்தேன்
 அவைகளெல்லாந்திருவுளத்தி லநிதம்பாசாட்டாமல்
 இவைபெல்லாந்ரகித்தே யெனைக்கப்பதுன்பாரம்
 இன்றுமுதநாயினளை இணைபடிமையாய்ச் சேர்த்து
 நன்றெனையாட்டுகாண்டு ரகித்தகலேனுமென்று

திருமேனியும்சேக்கித் திகைத்துப்பலகிதமாய்
 குருவெனவேபற்பலவாய் கூறிஞன்முன்னிலையில்
 குமரதேவர்பரிவாய்க் கூறியவரிடத்தில் •
 கவனமதாய்மனதில் கடாசூழ்வைத்தேனுசொல்வார்
 பெண்ணரசியேமுன்னம பிறப்பினிலேயென்னுண்டய
 நண்ணுமெந்தன்னாய்மாமன் நாரணனூர்தனக்கு
 மகளாய்நமைச்சேர்ந்து மனங்கலிக்கவிருப்பமுற்று
 அகமகிழ்வாய்நீயு மளவற்றகாலமதாய்
 கடினமாகியதவங்கள் கருத்துடனேசெய்திருந்தாய்
 படிமிசைநாமெழுந்தருளி பண்பாயுரைத்தபடி
 இந்தப்பிறப்பிலுன்க் கினியவரமருள
 வந்தேனேமேலுமென்னை வற்புருத்திப்பேசியதை
 எல்லாந்தவுத்திகமாம் எனவேதானெண்ணமுற்றேன்
 நல்லமனமகிழ்வாய் நாடியிருக்கக்கடவாய்
 னன்றுதழுநியிபல்பாய் கடாசூழ்வைத்து
 நன்றுவேடக்கொடியே நாடியிவ்விடத்தில்வந்து
 வெகுநேரமாச்சுதுப்போ ன்ளைந்ததினைப்புனத்தை
 சொகுசாகக்காக்க துரிதமுடனீபோவாய்
 நாடியுந்தன்பின்புபற்றி நானங்குதானுமுன்னை
 தேடிவருவேனென்று திருவாக்காலையுரைத்தார்.

விருத்தம்.

தேவத்தான் வருவேனென்று திருவாக்கா லய்யன்கூற
 நாடியே வள்ளியம்மை நாயகி விடைகள்பெற்று
 ஓடியே பனத்தில்மேனி யுயர்பரண் மீதிலேறி
 பாடியே கவினைவீசிப் பச்சியை வெருட்டினுனே.

அம்மாளை.

சேர்ந்துமுன்னந்த செய்யபரண்மீதேறி
 ஓர்ந்துகவன்சேர்க்கு வோலோலமென்றெறிந்து
 பச்சிமிருகமெல்லாம பறந்துவெருண்டோட
 சுச்சிளங்கொங்நமின்னூர் கன்னியந்தச்சேடியர்கள்.
 அடுத்தபுனத்திலிருந் தன்புடனேயிங்குவந்து
 தடுத்தவர்கள் வேறுசில சந்தேகமாய்நீண்டது

தலைவியிடம் சென்ற தள்ளினை நையகதான் தெழு
 சிலபொதுவாய்ப்பேசி திருமன்முடிமென்னடையும்
 நொடிப் பாய்ப்பேச்சும் துட்பமுடனேபார்த்து
 வடிவாகவேறுபட்ட வார்த்தைசில கறிந்து
 பாங்கிதலைசிதனைப் பார்த்துத் தனியாக
 ஒங்கியினைந்தகதி நுயர்பறவைதின்றறிக்க
 விட்டென்கேசென்றீர் விபரமதைச்செரல் லுமென்
 மட்டில்லாநாணமுற்று மங்கையரேநீகேளாய்
 வெப்பஞ்சகியாமல் மேச்சிச்சுனைரீராடி
 சொற்பக்கடி கையிலே கோணையரேநீங்குவந்தேன்
 என்னாதுசெரல் லெயந்தோழ்ந்தானகைத்து
 மனமாறாநீநல்ல வார்த்தைகளைப்பேசியது
 பார்த்துநீயுநீகன் கலங்கிப்பிச்சுகந்து
 இருப்பது நம்காவ்வைக்கவிபோல விலங்குநாம்பெருந்த
 வட்டமிட்டகொக்கைகனதான் வசிப்பசலையோடு மீமி
 திட்டமாய்ச்செங்கைகளைச் சேராமலேசோர
 களித்தமறுபாடாய்க் கழறிந்தோர்வாசகத்தை
 மொழிந்தவள்ளச்சுனைதான் முக்கியமாயெவ்விடத்தில்
 இந்நுக்குகாட்டென் வேயிப்பம்பவந்தபாங்கிபனா
 வெந்நகலேபார்த்தெனது மிக்கமுள்ளகொழியென்று
 உன்னைத்துணையென்றுசொல்லி வன்மையென்றாநிருக்க
 என்னைச்சிலகுறையெண்ணிப்பேபார்ப்பளசில
 மிகவுங்கடினசித்த மிதப்பவனாய்சகாணுறது
 அகமுமிறக்கமுமற் றப்படியேபேசுவந்தாய்
 என்னவேபிணங்கி அந்தசிதமாகவேதான்
 தனதானபாங்கியருந் தானும்வாதாடிநிற்க

விருத்தம்.

பாங்கியும் வள்ளிதன்னைப் பார்த்து வா தாடிநிற்க
 வேங்கையி னுருவாய்வந்த வேலவர் வேடனாக
 திங்கிலா துருவகுகொண்டு திடத்துடனேடிவந்து
 ஒங்கியமெய்தபாணெவ்வித்தனதெசால்வாய்பெண்ணே

அம்மாணை.

வேங்கைமரமாய்நின்ற வேலவருந்தானறிந்து
 பாங்காய்மனதிலெண்ணிப் பார்த்துமேதாதுமொரு
 திருவிளையாடல்செய்யத் தேசிகனுந்தானினைந்து
 பருவமுடன்சல்லடத்தைப் பாங்காகத்தான் பூட்டி-
 தட்டிவரிந்துகட்டி தன்சிகைகோதிமுடித்து
 மட்டில்லாப்பிழிகையும் வகையுடனேதான்சொருகி
 பலகைபூச்சுநறி பாதத்திற்சோடணிந்து
 கலகலெனவிற்பூட்டி கணைகளைத்தரினெடுத்து
 வங்கியைத்தான்சொருகி வனவேட்டைதானாடி
 இங்கிதமாய்வாசவன்போல் யெண்டிசையுந்தான்பார்த்து
 அதட்டிப்பதஞ்சிவக்க வதிவேகமாகவந்து
 கொதட்டியசொல்லாலே கோதையரேபெண்ணரசே
 நானெய்தபாணத்தால் நற்றேகமுற்றினுமே
 தானேகுருதியுடன் தான்பேழைவாய்திறந்து
 இடிபோல்வீரிட்டு எய்த்துநடையுடனோர்
 பிடியானைதன்னை பெருவனத்தில்காணீரோ
 சாடைதெரிந்து தானொளித்துவைத்தீர்களோ
 பேடைமயிலனைய பெண்களேதூரமதில்
 சிரட்டித்தான்விட்டார்களோ விபரமதையுரையும்
 அரட்டியேபற்பலவா ருறுமுகவேல்வரும்
 நிற்பதைப்பாங்கிகண்டு நேரிலேதானுமப்போ
 பற்பலவாருகப் பகர்வானெதிர்மொழிகள்
 உம்மையொத்தபுசபலத்தை வுடையவீரற்குமது
 தம்மையுஞ்சூர சயபரதாபங்களையும்
 சொல்லுவீராமாகில் சூரருமைமதிப்பார்
 புல்லிதினைப்புனத்தில் புள்ளனுகாமல்காக்கும்
 பேதைமன்கையரிடத்தில் பிரபலகெம்பீரமதாய்
 வார்த்தைமிகவாடுவது வழமையோவாடவர்க்கு
 ஐயாரீர்வேட்டைபாடி வருமாண்மைகளை
 மெய்யாய்தினப்புனத்தை வினுவாகக்காத்திருக்கும்
 தலையினுட்டமதை தானேகுறிகுணமும்
 பலவாய்மதித்திப்போது பகருவதுண்மையதே

இவ்விருவர்நாட்டமதை யெண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில்
 ஒவ்வியதாய்த்தானிருக்கு முயர்தழைகளைமுரித்து
 தேகமுற்றிலும்முடச் செய்துவஞ்சுரூல்காட்
 வேகமுடன்பணிகளை மிகப்பிடிக்கும்வேடலைப்போல்
 காணுகிறதிவர்கள் சுருத்திலேகொண்டசெய்தி
 தோணுமயல்குறிப்பைத் துணைவிழிகள்காட்டுறது
 என்றும்னதிலெண்ணி யினியிங்கிருப்பதுவும்
 நன்றல்லவென்றவனும் நடந்தாளேவேகமதாய்
 வேறுகொல்லைபாங்குசெல்ல வேடுவனாய்ப்பாணைதனை
 மாறுபாடாய்எய்ததென வலுவீரம்பேசுவந்த
 கந்தனுப்பின்பற்றி கரியகுழல்பெண்ணணங்கை
 முந்தவென்கோரிக்கை முறையுடனேகேட்டருள்வாய்
 எனவேதான்சொன்னு ரியல்பாயெனக்குறுதி
 தனதானசுற்றம் தனதாஞ்சிறேகிதரும்
 நீங்களைஎன்னுடலில் நிற்குமுயிராயிருக்க
 தாங்களிடுவருக்கும் தான்வேண்டியபொருள்கள்
 எத்தகையாளு மிந்தநிமிஷமதில்
 யுத்தப்படிக்கொடுக்க வுதந்துநான்காத்திருக்கேன்
 நீங்கள்சொல்லுமெத்தொழிலும் நிமிஷத்திலசெய்திடுவேன்
 தாங்கோபங்கொள்ளாமல் சாற்றும்னுக்கிரஹம்
 செய்யவேவேணுமென்று செவ்வேள்மொழிந்திடவே
 மெய்யாய்ச்சொல்லுங்குறிப்பை மிகத்தோழிகண்டறிந்து
 அய்யனேதிண்ண மாகுமிதுவேசிறந்த
 மெய்யனையிக்குலந்தான் மிகுபூமியுள்ளளவும்
 தீராப்பழிப்புரையைச் செய்துவைக்கவந்திரோ
 கூறாயோவிற்தவிழி குலமரபில்வந்துதித்த
 கானக்குறத்திதனை கனவான்விருட்புவது
 ஈனமதாகுமழகோ யிதுவேதகாதெனவே
 மறந்துவிடுமென்றுபல மாறுமொழிதோழிசொல்ல
 வரமிசுந்தவேலவரும் வார்த்தையவரேதுசொல்வார்
 எனதுதாய்மாமன் பூநீமகாவிஷ்ணுபெற்ற
 கனமாமமுதையொற்ற கன்னிகையேவேடரசன்
 பெற்றதவக்கொழந்தே பெண்களுக்குநாயகத்தை

உற்றெனக்குக்காதல்தந்து வுயரஞ்செய்காரிகையே
 குறப்பேதையென்றுரைக்கும் கொள்கைமிகப்பேதமென்று
 திறமாகவேயினிய செப்புமொழிதான்கேட்டு
 பாங்கிதான்பார்த்து பகர்வதுதோன்றாமல்
 மேங்கிமயங்கியிந்த யேந்தினையுமேதுசொல்வான்
 ஐயாசிலநேர மானதுபின்னாக
 வெய்யவனவேடர் மிகவேகிரட்சியுடன்
 வருவார்மிகக்கொடியர் வந்துசந்தேகமுற்றால்
 கெருவமாய்முன்பின் கிருபைவைத்துப்பார்ராமல்
 பழிபாதகங்களுக்கு பாரினிலஞ்சாமல்
 கீழித்துப்பாராமல்கொலைகள் மிகப்புரிவாரய்யமில்லை
 நீர்தாமுமிவ்விடத்தில் நிற்பதுநியாயமில்லை
 நேர்முகமாய்த்தான்பார்த்தால் நீணிலத்திலெங்களுக்கு
 உரியவுயிர்போக்கிடுவார வுண்டியுமென்னசெய்வாரோ
 தெரியாதுமேலும் திருட்பியிவ்விடமிருந்தால்
 ஐவதுதானென்றுமில்லை யாதலால்விண்வாதேன்
 போவதுதான்சல்லதென்று புதன்றாளேநீதிக்களை
 சொல்லித்தலத்தைவிட்டு துரிதமாய்ப்போமெனவே
 மெல்லிநல்லான்பயமுறுத்தி வேணாத்தம்சொல்விடவே

ஈருத்தம்.

சரவண பவந்நகைத்து தையலே வள்ளிதன்னை
 திரமுட மெனைத்துச்சேரச் செய்துநீ நையாண்டால்
 பரவவே பேட்டி லந்தப் பானையின் வடிவைக்கண்டு
 உரமுடனுங்கொரு லொட்டிநான் மடலூர் வேணே.

அம்மானை.

சரவண பவந்நகைத்துத் தானெல்லாநீந்தான்
 பரவுவிழிப்பெண்ணோயுன் பாவவள் விரிநாயகியை
 கூட்டியுயரவுசெய்து கொடுக்காமல்போனாகால்
 எட்டி லவள்வடிவை யெழுதிமடலேறி
 உங்களுர்ஈதிகனி லொட்டத்தணிர் திருக்கேன்
 ஆங்கேயக்காலத்தி லிவ்வாச்சலநடுமே
 இதுனையோசித்து மேந்தன்பன்காடுத்து

அதனைத்தடைசெய்வா யாகில்குறித்தபடி
 நானைக்கொன்முடிப்பேன் நமபுரிசத்தியமாய்
 ஏழென்பெனவெண்ணி யிருந்திடாய் என்றுசொல்லி
 பாலசபரமணய பகவானும்பேசியதை
 காலமினதானே கருத்திலேபாங்கியரும
 தீராவசைமேலும் செய்துமேவையாமல்
 ஆறுதகோபமதை யதற்றுமனதிறங்கி
 காவுமெனச்சுவாமி கருணைமிகப்புரிந்து
 யாரும்தோதெரியும் பருத்தவனப்பூங்காவில்
 மாதாவிக்கொல்லையிலே மறைந்திருப்பீராமாகில்
 நாதாவேயுந்தனுட நற்காதல்மங்கையரை
 அத்தலத்துக்கே வழைத்தவருவே ஸ்ரீமன்னிலே
 உத்தத்தொமெனவே வுடன்படிக்கையாடினான்
 அனுப்பிவிட்டுத்தாத்தியரும் அடுத்தபுனன் காவல்செய்து
 தனுப்புருவமின்னுள் தன் தலைவியிடந்தனக்கு
 ஏதென்றமுன்னிலையில் யொமதிறைவனமகிழ்ச்சியுடன்
 வாருடனேநடந்து மாமேகஞாஞ்சரிசுதய
 உன்னதமாதாவி வுபர்கொல்லதான்சேர்ந்து
 நன்னயமாய்வேலவரும் நாடிமகிழ்ந்தையவர்கள்
 வாவுக்கெதிர்பார்த்திருந்தார் வனக்கிளிபோல்பாங்கியரும
 குறவர்கோன்றன்மகள்முன் கொம்புனைபாள்போய்ச்சேர்ந்து
 தலைவியிருவடியில் தான்பணிந்தேகலந்தா
 குலவேலைத்தாங்கியதோர் குமாணைப்போலிருப்போன்
 கூதல்மிகுதினைக் கண்டசையாமற்போனான்
 ஆதலினால்வருகு மவதூறுமத்தனையும்
 விபரித்துச்சொல்லி மிகத்தேற்றியொற்றுமையாய்
 தவறியிடாதவளாய் தலைவியினைப்புணத்தை
 கடங்கமெல்லக்கொண்டுபோய் காவில்மயிலினங்கள்
 திடமாய்க்களித்தாடி தினந்திரியுங்குளிர்த்த
 மாதாவிப்பொங்கலிலே வந்துமிகநுழைந்து
 நீதாவியேகளித்து நின்றமிகவேமகிழ்ந்து
 மாதாவேயிவ்வனத்தில் வாசமிதும்பூப்பரித்து

தோதாசுமலைதனைத் தொடுத்துமிகக்கொண்டெவந்து
 உமதுகொண்டமீதணிய வுசந்துநாஸ்கொண்டுவிடேன்
 நமதாய்வரும்வரையில் நன்மையுடனிடத்திஸ்
 வேடிக்கைபார்த்து மிகவேயிருமெனவே
 நாடிக்குறிப்புரைத்து நடந்துபாங்கிசென்றபின்பு
 வள்ளிநாயகிதானு மனமுருகிவேல்விழியால்
 புள்ளியிலேறுகின்ற புனிதன்வரவைப்பார்த்து
 அங்கிருக்கும்காலத்தில் ஆளளிற்றந்தமகிழ்ச்சியது
 பொங்கிக்குருபரன்முன் போலேவடிவுகொண்டு
 உயிரில்லின்று போதினெழில்வள்ளிநாயகியும்
 பதிவாய்க்கமலசிகர் பாதங்களில்தான்பணிந்தாள்
 திருமாலின் றன்மருகன் திருக்கரங்களைநீட்டி
 முருவலுடனேதான் முத்தமிட்டேயணைத்து
 மரத்தடியிற்சேர்ந்து மருவநலமுசந்து
 தரப்படிவிலையிலே தானேகலித்திருந்த
 காலையிலேதேவதைக் களிப்புடனேதான்பார்த்து
 பாலேயமுதனைய பசுங்கிளிபேயாரமுதே
 வேடருடனுந்தகப்பன் வேண்டிவரும்போதிலுரை
 தேடவருமாதலினால் சேடியுடனேவிரைவாய்
 புனக்காவல்கொண்டிருக்க போகக்கடவாய்நானே
 மனக்காவலாகவங்கு வந்துவெனமறைந்தார்
 ஆக்காலம்வள்ளியம்மை ஆப்பன்முகங்காணாமல்
 மிக்கமுடன்வருந்தி மிகுமாதங்கடந்து
 வரும்போதுபாங்கியுமே வந்தேயெதிராகவேதான்
 இருவரும்தான்கலந்தங் கின்பாய்ப்பறித்துவந்த
 வாசமிகும்புஷ்ப மலைதனைத்தான்கொடுத்து
 நேசமுடன்கரிய நெடுங்குந்தலிற்கூட்டி
 தலையியும்வள்ளியம்மை தன்னுடனேபாங்கியவள்
 குலன்மிகப்பேசியேகை கோர்த்துமேபேரம்போது
 தனதானபாங்கியுடன் தானுமகிழ்ச்சியதாய்
 மனதாரத்தானடந்து வளர்ப்புனத்தில்போய்ச்சேர்ந்து
 கரந்தனிலேகட்டியதோர் கலணதிலவுண்ணெய்க் கு
 பற்றுவருங்கிள்ளைமுதல் பசுதியிலலகதான்மெய்யுடிக

கணவனைத்தான் பிரிந்த காரணத்தினாலேதான்
சுணம்திலைவாட்டமுற்று தன்னொழிவேசெய்திருந்தான்

விருத்தம்.

முதிர்ந்தினை வளர்ந்துமணி முற்றியும் நிறைந்து
சதிர்க்கு முதிர்ந்திடக் காவலவ னுடனே
சதிர்வெருகு வேடுவர்கள் தானதை யருக்க
பதியதுகடந்து மகள் பாணருகு வந்தார்

ஆம்மாணை.

சுதிர்களெல்லாந்தான்வினைந்து காய்ந்திருக்குமத்தருணம்
சுதிராகவேடாசன் தானுமுதலானவரும்
தெரிந்துகுறிச்சிவிட்டு திரண்டுவரும்படிக்கு
அறிவித்துவந்துவள்ளி யம்மைதனைப்பார்த்து
தினையின்கதிரருத்து திருந்தவேதானடித்து
மனைக்குமேபோக வருங்காலமாச்சுதினி
வேங்கையேபூத்து மிகவேமலர்ந்ததினால்
திங்கைமிகவிளைக்கும் செய்யசுனையிற்படிந்து
பனியெயிலினாலேபுநம் பண்பாய்க்குளிர்கரமும்
இனிமேல்ததானுண்டாகு மிக்கிருக்கக்கூடாது
காவலஞ்சூழும்புனத்தை காத்துவருத்தமுற்றால்
மாவளஞ்சேருர்க்கு மகிழ்ந்தநீபோவெனவே
தந்தையருமண்ணாமார் தானுரைத்தவாசகத்தை
சுந்தைதனின்கேட்டுத் தடுக்கிநிமெப்பதறி
நாருசத்தைச்செவியில் நன்றாகவேகாச்சி
பூரூவுப்பூத்தியதைப் போலேயிருந்ததுவே
நின்றுநிறைத்து நிலத்திலேசோடிளந்த
அன்றிலைப்போல்வாடி அடையுளங்கடந்து
கணவன்னைப்பி றிந்த கலலைமிகவுண்டாகி
துணைவியுடன்கூடி துடர்ந்துவழிபோகையிலே

விருத்தம்.

காளின்வளர் கரிநிறம் காடைவளர் கான்கொழி கரியருடிலே
மாணின்வளர் புலவானவளவழி வனமேகின் தசெய்யெ

பானின்மதி யயரளவு பற்றுவருபுகள்களே பரமனருள் பாலன்வருவார்
தேனினிய பாகுமொழி சேடியுடன்வள்ளிகர் சென் தன்னெனவிலுவிர்

அம்மாளை.

கரிதேகவுதாரிபுற காடைகாண்கோழிகளே
நரியேவரையாடே நாங்கனாவாய்ப்புள்ளுகளே
பன்றியேவானரமே பரும்புலியாளிகளே
அன்றிச்சென்னு யாந்தையுடன்காசுங்களே
கொக்குகுருக்களே கோட்டானிளங்குளியே
பிக்குருளைத்தூக்கணனே பருவயிரிசிட்குகளே
மானேமனையே மயிலேகுயிலினமே
வானேயளாவிற்கு மரமேபுற்பூண்டுகளே
கரங்களேத்தான்கூப்பி கைதொழுதங்கேதுசொல்வாள்
வரம்பிறைந்தவென்கணவன் வந்துமேயெந்தனையே
தேடினாரமாகில் சேடியுடனூர்தனக்கு
நாடிப்போராளெனவே நளினுந்தயவுடனே
வேண்டியேகால்கள் மிகவேயெழும்பாமல்
தூண்டிநடக்கமனம் துணிவொன்றுமில்லாமல்
போராளெனவே புகல்வீரன்ராயகற்கு
கூறும்போனால் கொடும்பாவம்பொல்லாது
என்றுமேசொல்லி எண்ணிப்பலவிதமாய்
ஒன்றுபடமனத்தை யொருவார்த்தையாய்த்தேங்கி
நாயகனைத்தான் பிரிந்து நடக்கமனமில்லாமல்
நேயமில்லாமல்த்தனியாய் நீள்பதியேயாய்ச்சேர்ந்தனளே
சேர்ந்துகுணங்கள் திகைத்துமேவேறுபட்டு
சோர்ந்துபழையபடி தோழியருடன்கலந்து
கொஞ்சினையாடமனக் குறிப்புதருமில்லாமல்
வஞ்சியரீகள்தன்னை மனதுடனேபாராமல்
பிரியமாய்ப்பார்த்து பேசமனமில்லாமல்
பரிவாகவம்மாளை பந்துகளுந்தானுருட்டி
சிறுவீதொன்முதலாய்ச் செய்துகினையாடுதற்கு
வருவாரைப்பார்த்து மகிழ்மனமில்லாமல்
அதிகவாட்டத்துடனே அம்மன்மனம்வருந்தி

மதியங்கித்தானு மார்புபட்டகாலையிலே
 குறவர்குலக்கொழுந்து கோதைவள்ளிநாயகியாள்
 வாலையறிந்து அண்ணை வளர்த்தவளுமோடிவந்து
 ஆவலுடன்கட்டி யணைத்துமடியில்வைத்து
 காவலுக்குப்போன கன்னியுச்சிதான்தடவி
 தலைநையேகோதி தாயெனவேமுத்தமிட்டு
 கலைமதிபோல்வதனக் கன்னியேயென்தாயே
 பலநாளாய்க்கொல்லையிலே பகலிதனைக்காத்து
 விலகமிகவருந்தி வெயிலாலேவுன்னுடைய
 தேகத்தின் காந்தி தியங்கிவளைசோர்ந்து
 தாகத்தால்திரேகம் தளர்ச்சிமிகக்கொண்டாயோ
 என்றுபலவிதமாய் யினியசொற்களால்வினவ
 நன்றாச்செவிகொடுத்து நவின்றதைவெல்லாங்கேட்டு
 நகைமுகமாய்ப்பழைய நன்மனத்தோடேகுலவி
 திவகயாதுகோகிலம்போல் திகைத்துத்தலைகவிழ்ந்து
 துக்கத்திருப்பதைத்தான் துரிதமாய்த்தானறிந்து
 தக்கித்துத்தாயேயுன் தங்கத்திருமேனி
 வேறுபட்டுக்காட்டி மிகவார்த்தைதான்பேசி
 மாறுபாடானதுபோல் வார்த்தையுரையாமல்
 மதியங்கிக்கொண்டு மனநதியங்கியிருப்பதுதான்
 மதியாவினதென்னகுறை வண்ணை வந்துநேர்ந்ததற்கு
 காரணமின்னதென்று கருத்தில்தையாமல்
 பூணமாய்ச்சொல்லவே புரிந்தேபயமுறுத்தி
 போட்டுமேகோபமதாய் கிளிமொழியானைப்பார்த்து
 பூட்டுத்தாறுவாயில் போட்டுமிருக்கிறதோ
 வளர்வார்களாலே யியன்றட்டிந்தான்கேட்டு
 ஒன்றுவெளியாகாமல் வுளங்கலங்கியேபயந்து
 மிக வென்ன அன்யாய மிப்போதிருக்கிறாள்
 மனமொழிவள்ளி மனவருத்தப்பட்டவள்போல்
 இருந்தவனையோரறையி லிருந்திவைத்துமேல்பார்த்து
 பொருந்தவேவைத்து போற்றிவருப்போது
 சிந்திப்பதுமையெனத் தெய்வச்சிலைவள்ளியம்மன்
 வெத்திவேல்முர்த்திதனை மிகவன்பாகக்கலந்து

இன்புற்றிருந்தவள்தா னினங்கியவருடனே
அன்புற்றுப்பேசி யவரிடத்திற்சொல்லியேதான்
வாராமல்வந்ததினூல் மனவருத்தமுண்டாகி

- நீரூமல்வெம்பி நிறமுமுருக்குலைந்து
பிரீமைமேலாக பிராணவஸ்தைகொண்டவன்போல்
திரமுஞ்செயலழிந்து சேயினையும்விழ்த்தனனே
செய்கைகண்டதாய்முதலோர் திடுக்கெனவேயோடிவந்து
ன்கயினூல்வாரிக் கனகமார்போடணைத்து
மங்கையரைத்தூக்கியன்னை மடியின்மீதேயி நுத்தி
சங்கையில்லாடலப்போ சகலருமேகுழிந் துகொண்டு
துக்கக்கடலமுந்தும் தோகைவள்ளிநாயகிதன்
மிக்கவடிவை மிகக்குறிப்பாய்த்தான்பார்த்து
மேனிதுவண்டழகு மெய்கார்ந்ததான்மயங்கி
வானிந்திரவிலென்வே மார்நரம்புதான்கி
கரங்கன்மெலிந்துவளை கங்கணங்கள் தானமுவி
• பரவுமீழிககளில்நீர் பரிந்துததம்புவதும்
கொங்கைகளிற்செங்கைக்கக் குறிபட்டிருமாந்தி
மங்கைநல்லாள்செவ்விதழும் மர்சம்போலேவெஞ்ஞத்து
இருக்கும்குறிப்பதனை பேந்தின்கள் தான்பார்த்து
கருவாகவேறுபல் காரணங்கள் தான்பேசி
வேலாயுதன்புரிந்த விந்தையறிபாமல்
நாலாவிதமெண்ணி நவின்றனர்காரைமாணை
மலைமீதிருக்குந்தினை மாபுனத்திலொன்றியதாய்
கலைமிருகம்பச்சிகளைக் காத்திருக்கும்வேளையிலே
வள்ளிமலைச்சாரலிலே வாழ்ந்திருக்கும்தேவதையால்
துள்ளிப்பயந்ததொரு தோற்றமுநாமறிவோம்
களைப்பிட்டுச்சோபமுற்றுக் கண்கள்திறவாமல்
வளையிட்டகையாள் மனந்திகைத்தகாலையிலே
அன்னை யுந்துதுவரை அவசரமாய்த்தானழைத்து
மின்னலைப்போலோர்நிமிஷம் விரைவாய்ப்புனமேவி
எனதுகணவன்மக்கள் யெல்லோர்க்கும்செய்திசொல்லி
மனவேகமாயவரை வரச்சொல்லுமென்றனுப்ப

தூதர்விரைவாய்ப்போய் துரிதமுடன்செய்தியெல்லாம்
ஒதவேகேட்டத்புனத்தை யுடன்ங்கியூரில்வந்தார்

விருத்தம்.

ஒடின ரொலாமொரு நிமிஷந் தன்னில்
பாடிதன்னில் பதறியே வந்துமே
நாடிவள்ளி நயனத்தைக் கண்ணீரும்
வாடியேதன் மனத்திடை யெண்ணினார்.
எண்ணிலேட விறைவிழு தாட்டியும்
நண்ணிச் சண்முக நாதனிவர்களை
பண்ணிலேபல வர்க்கமெலாம் வைத்து
புண்ணியாவெனப் போற்றிப் பணிந்தனர்.

அம்மாணை.

தந்தைவேடப்பெருமான் றுனுமற்றவேவெரும்
சுந்தமதிமயங்கித் திடுக்கிட்டக்கேட்டவுடன்
ஏகமாய்ச்சேர்ந்துவந்த யேந்தினையானேப்பார்த்து
தாசமாய்ச்சோபமுற்றுத் தற்சணத்திலேயவர்கள்
குலதேவதையான குறவர்முதாட்டியையும்
நலமாய்முருகனையும் நல்லமுறைப்படியே
வாசனைப்பூமாலைபல வகையெல்லாங்கொண்டுவந்து
பூசனைகள் தான்புரிந்து போற்றியேதான்பணிந்து
வாய்மையுடையதமக்கு வகைவகையாய்நன்மலரை
வடிமலர்த்தாள் தூவி யாரமதுதான்சாத்தி
திபதூபகொடுத்த தினைமாப்பாற்சோறுகளும்
பாபனைபாய்வெவ்வோர் பழங்க்கந்தான்படைத்து
வெடிகளுந் திர்க்கதண்ட மிகவேதான்செய்திடவே
தேடரியவேலவரும் திருவுள்ளந்தானிரங்கி
கூவேசமாயொருவ னுடல்மிகவேபுரிந்து
மாவேசமாகவருள் வந்தேயிறங்கிடவே
கந்தாகடம்பா கதிர்வடிவேல்தான்படைத்த
செந்தாகுமார செட்டிக்குருபானே
முருகா முருகாவென்று முழங்கமுடன்றானடி
வருகையிலேவேடர்கிலர் வந்துமுதியரும்போய்

தூபதிபங்காட்டித் துதித்துக்கரங்கூப்பி
தாபமதாய்யெங்கள் குலச் சாமியேவென்று சொல்லி
ஆறுமுகம்படைத்த அய்யனே செவ்வேளே
வேறுவினைவாராம்ல் வினைகள் தவிர்த்தாளுமய்யா
கன்னிக்குவந்திருக்கும் கடினமாங்குற்றமதை
மன்னித்துக்காத்தின்ன வகைவிபரமாயெனக்ரு
இன்னவிபரமென்ன எனக்கிங்கெடுத்துரைத்து
நன்னயமாய்வாக்கால் நவீன்றுரிவர்த்தனையும்
கடாச்சித்துத்தானுங் காப்பாற்றவேனுமென்று
திடாசித்தமாகத் திருத்தானைப்போற்றிடவே
அருள்பிடித்தவன் றானுமதட்டியடாப்பவே
இருள்பிடித்திருக்குதென்று யெண்ணிமலர்மலர் மாற்ற
மற்றொன்றுமில்லையிந்த மன்னவன் தன்புத்திரிக்கு
குற்றமில்லாமற்புனத்தை கொடுங்காவல்தான்கார்த்து
தனியாயிருக்குந் தருணமதிலவளமுதை
இனிதாகக்கண்டுமப்போ யிச்சைமிகவுண்டாகி
நான்தான்மொட்டேனெனவே நாடியேயெந்தனுக்கு
தான்தான்மிக்கமுடன் சகலவாடம்பரமாய்
பூசைமிகச்செய்தவளைப் பொருந்தவேயெந்தனுக்கு
ஆசைவெறியாடல்களுக் கமையும்படி செய்தாக்கால
கண்டிருக்குமயக்கங் காரணங்களானதெல்லாம்
கொண்டிருக்குங்குறைதீர்ந்து குணமாகமுன்நின்று
பதின்மடங்குதான்சவுக்யம் பட்டுமெழும்பிபுடன்
மதியுடனேதானிருக்க வைப்பேனெனவுரைத்தார்.

விருத்தம்.

சொன்னதோர் குறிப்பும்நல்ல சொற்சாரமனைத்துங்கேட்டு
நன்னயமுடனேவள்ளி நாயகி மனம்பூசிந்து
வின்னமில்லாமல் கண்ணை விழித்தமே பார்த்துமன்
அன்னை தந் தையைத்தான்கண்டு ஆறுகுடன் பிழைத்தார்.

அம்மாளை.

சொன்னகுறிப்புகளும் சொற்சாரிசுமனைத்தம்
வின்னமில்லாமலப்போ வினயமாய்த்தான் கேட்டு

சொல்லிமுடிந்தபுடன் சுப்ரமணியர்வார்த்தையதை
 மெல்லநல்லாள் வள்ளியம்மை பிக்கசெவிகளிலே
 அமுதமெனப்பாய்ந்துமவ்ளங்கமதுதான்குளிர்ந்து
 கமுகுநிற்கக்கந்தரத்தாள் கண்கள் தனைவிழித்து
 மெல்லமெல்லப்பார்த்து மிகவன்னைதந்தையுடன்
 சொல்லா லுரையாடிச் சுகமாகத்தானிருந்தாள்
 இந்தக்குணமானதொரு யினியசொல்லைக்கண்டவுடன்
 சிந்தைமகிழ்ச்சியதாய்ச் சிறப்புடனேதாயாரும்
 முருகனைத்தானினைந்ந மொய்கமுலிந்தான்பணிந்து
 திருவுளந்தானிறங்கி சிந்தைமகிழ்ந்திருக்க
 உற்சவந்தானடத்தி வுனதுசிறப்புக்களை
 பச்சமுடன்செய்வோம் பாவையரைக்காப்பதுவும்
 உமதுபா மெனவே யுருதியுடன்போற்றிசெய்து
 தமதுமனதில்நல்ல தயாளமுடனேநினைத்து
 மஞ்சத்துணிநனைத்து மருவில்லாநெல்முடிந்து
 வஞ்சமணுவாராமல் வள்ளிதிருக்கரத்தில்
 கட்டியமஞ்சரிபூம் கானவர்வீட்டிலிருக்க
 மட்டில்லாவேடரசன் மகிழ்ந்தானந்தத்துடனே
 முருகனுக்குவற்சவந்தான் முழக்கமுடனேநடத்தி
 சருவசாக்கிரதையாய்த் தான்முடித்தாரம்மானே.

விருத்தம்.

புனத்திற்போய்க் கதிரறுத்துப் புனிதமாயடித்தே யங்கு
 பனத்தினில் தயாளமாக வருந்திரை யாறிலொன்று
 தனமென வாங்கியங்கு தான்பிச்சை நல்கிமிச்சம்
 தனைதனைக் கொண்டுவந்து சேரியிற் சேர்த்திட்டாரே.

அம்மானே.

கதிர்கள் முற்றிச்சாய்ந்ததினால் கானவேடரெல்லோரும்
 சதிராகத்தங்கள் தங்கள் தந்தேவிமார்களுடன்
 கூடிப்போய்க்கதிரறுத்து கூட்டிமிகவடித்து
 நாடியொப்படிகள்செய்து ராசனுக்குத்தானுரிய
 கடமைப்புகொடுத்துக் கினைப்பிச்சையாசகர்க்கு

திடமுடனேதானீந்து சேர்ந்தமிகுதித்திணையே
இல்லத்தில்கொண்டெவந்தே இயல்புடனேதான்சேர்த்து
நல்லபந்துவர்க்கமுதல் நல்லசினேகதரும்
பரதேசிகளுடனே பண்பாகவேபுசித்து
சரசவுல்லாசமதாய் தானிருக்கும்வெளையிலே
வள்ளிவரையிடத்தில் மாவள்ளிநாயகியை
புன்ரிமயில்வேலன் புணர்ச்சியதுசெய்திருந்த
மறுநாள்இன்காலையிலே வழக்கப்படியாக
உருமாறிமுன்போலே வுடனேகெம்பிரமதாய்

கொச்சகம்.

வையகமே வானே மங்குலமே பேகவெளி
வெய்யவனே சந்திரனே விண்ணுதிக்களே கேளீர்
மையிலகும் கூந்தல்மின்னுள் வள்ளியெந்தன் நாயகியான்
சையோக மாகவழி தான்வரவுங் காணீரோ.

கரிசிம்மம் வேங்கை கடிமரை வெண்கலரி
நரிபுல்வாய் பன்றிகளே நான்சொல்லக் கேட்டருள்வீர்
விரைசேரும் பூங்காவில் விளைந்ததினைக் காத்திருந்த
உரியகுற மின்னு ஞ்லாவிவரக் காணீரோ.

மான்மரையே செந்நாயே மந்திவரை யாடுகளே
நான்தா ஞ்லாவார்த்தை நன்லுவதைக் கேட்டருள்வீர்
வான்தாவிபே விளைந்து மலேந்ததினை காத்திருந்த
தேன்போல் மொழியுடைய தேவிவரக் காணீரோ.

மயிலே கான்கோழி வாத்துக்களே தாராவே
சூயிலேசெம் பேரத்தேகருங் கோகிலமே கேட்டருள்வீர்
அயில்போல் விழியுடைய யாரணங்கு வள்ளியமமை
ஒயிலாக யிர்தவழி வுகன்னவரக் காணீரோ.

தூக்கணனே கிள்ளே சொகுசான அன்னங்களே
காக்கை வலியானே கருத்தாகக் கேட்டருள்வீர்
நோக்கும் தினைப்புனத்தை நோகாமல் சாதசு கற்கு
தேக்கிலையில் மாக்கொடுத்த தேவிவரக் காணீரோ.

சிட்டுகளே கத்தும் சிவக்காடைக் கோட்டானே புரீர்
மட்டில்லாப் பீனிகளே வார்த்தைபொன்று கேட்டருள்

நட்டபாண் மீதிருந்து நற்றிணையக் காத்திருந்த
பட்டுடையா னென்தேயிப் பாதைவரக் காணீரோ.
மலையே யருவிகளே மாந்தோப்புச் சோலைகளே
அலைமோதும்பொய்கைகளே யன்புடனே கேட்டருள்வீர்
சிலைதுதலா னெந்தன்திருத் தேவிவள்ளி யென்னும்
கலைச்சாயற் கண்ணால் கன்னிவரக் காணீரோ.

அம்மாணை.

வந்து சிருத்தேவியைத்தான் வனப்புநத்தில்காணாமல்
சீர்கைகலங்கிமனம் திகைத்துமதிமருண்டு
சித்தப்பிரமைகொண்டு செய்கைபலதான்பெரி
அத்தலத்தைவிட்டேகி யவ்வரையெல்லாமலைந்
ஒன்றும்தோன்றாமலே நாவுலர்ந் துமனந் திகைத்து
என்றுமேவானி லெழும்பிவருமேகங்களைப்
பார்த்துத்தினைப்புனத்தை பகழிகள் கொய்யாதபடி
காத்துக்கொண்டேயிருந்த கன்னிகையாள்போனவிடம்
தெரியுமோவென்று செப்புமெனவேவினவி
அரியவனச்சோலைகளே வன்புடனேவுங்களிடம்
களிகதிருந்தநாயகியைக் காணீர்களோவெனவும்
அளிசூழ்ந்தமாதாவி யடர்ந்தவனங்களிற்போய்
மயிலினங்களைப்பார்த்து வள்ளியம்மையிந்தவிடம்
ஒயிலாகவந்திருந்தா லொழியாமல்சொல்லுமென்று
கெஞ்சிக்கதினைப்புனத்தினமே கிட்டிப்பலநாளாக
வஞ்சிக்கொடியிருந்த வனவேடமங்கையரை
எவ்விடம்நோக்கியேகொஞ்சொல்லெனவும்
ஜிவ்விடத்திலேயிருக்கு மினியதொருபூவைகளை
காடைகவுதாரிகளே சுப்புள்களையான்கிரியே
கூடைவலியைக் கொக்குபுறவாண்கோழி
கரிபுலியேவோனாயே கருங்குராங்கைமந்திகளே
நரிசிம்மம்புல்வாயே நற்கொருடன்செய்போத்தே
பானையுங்கள்சூலத்தில் வந்துதித்தபெண்ணரசி
தானையுன்கூட்டமகில் தாவிவரக்கண்டாபோ
தோப்புளச்சோலைவிடத்தே தோன்றுகின்றதென்றலுக்கு

தாப்பாசவஞ் சூலநிச் சஞ்சரித்தநிற்பாளோ
 ளன்றுமனதிலெண்ணி யினந்தேடிப்புச் சோலைகளும்
 குன்றுதொறுஞ்சென்று குறிப்பாகத்தான்கேட்டு
 தாகமதுநீர்க்கமுன்னம் தான்போனமாசுனையில்
 வேகமுடன்சென்று வினாவுகத்தான்பார்த்து
 முந்தச்சுணைகாட்டுதற்கு முறுவலொளிவுடனே
 வந்தயெந்தன்னாயகிதான் வந்ததுண்டோயிவ்விடத்தில்
 இப்படித்தான்காட்டி லெங்கும்வனங்கொல்லாம்
 அப்படியேதேடி ஆயினையெக்காணாமல்
 கூவியலைந்து குணமதுவும்வேறுபட்டு
 தாவிமனத்தூக்கமுற்றுத் தானேதானெஞ்சலர்ந்து
 காமக்கவலை யுற்றுக்களைத்தூருநடுங்கி
 தாமதமில்லாமல்வள்ளி தன்னடியைத்தானாடி
 திரிந்து குறையளைத் தேடியெங்குங்காணாமல்
 வருந்தியலைந்தேதான் மலைத்திருந்தாரம்மாணை.

விருத்தம்.

வருவதிக் காரணந்தான் மனதிடை யெண்ணும்போது
 குருபரக் கந்தன்செய்த கோதிலாப் பொருள்களேதான்
 திருவிளையாடலாலே செகத்தினில் வேறுமுண்டோ
 பருவமாய்ப் பகலைப்போதை பரிவுடன் களித்திட்டாரே.

இதுவுமது.

களித்துமே பகவவன்போய் காரிருள் வந்தமின்னே
 வழிதனை நோக்கிச்சிறுநூர் மாநகர் தனக்குச்சென்று
 விழித்திடா துறங்கும்போது வேடுவர் தனைச்சோதித்து
 ஒழிந்துமே குடிசைப்பக்கம் ஒருசைகை காட்டினின்றார்

அம்மாணை.

இக்காரணங்களைத்தான் யெண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில்
 மிக்கவானசேனாபதியாய் விளங்குகுமேசர்செய்த
 திருவிளையாடலல்லால் சிந்தைதனில்வேறுமுண்டோ
 சருவதந்தான்மேலே தான்சொன்னவாறதுபோல்
 தனக்கின்பந்தர்த்துநல்கும் தையல்வள்ளிநாயகியும்

புனக்காவிடங்கொல்லாம் போயலைத் துடிதடியின்
 பசலவன்று என்று பரிவுடனேமேற்கேக
 துக்கெய்யென்போல யிருள்வந்துசேர்ந்ததுவே
 துன்புடையெங்கும்பசலில் தேடிக்கடைசியிலே
 மனதலிலேவேவர்கள் மயங்கியேதூங்கவிட்டு
 பெல்லமெல்லமெவன் மேவிச்சிற்றூரடைந்து
 வல்லம்புதான்பிடிக்கும் வேடுவர்கோமானுடைய
 குடிசையின்பக்கமதில் குந்திப்பதுங்கிதின்று
 வாடிவாங்குங் கள்தட்டி மறைந்துசிலசைகைசெய்தார்
 சைகைதான்வேலன் தான்செய்யவேகேட்டு
 தையலாம்பாங்கியரும் தானேமிகவிழித்து
 இப்படித்தானேருமேன்று யிருந்துமுன்னமேதெரிந்து
 அப்படியேமனக்கவலை யாலேகித்திரைசெய்யாமல்
 படுத்துப்புரண்டிருந்த பாங்கியருங்கண்டவுடன்
 அடுத்துமெல்லவெளியி லய்யன்சப்ரமண்யனைத்தான்
 தரிசித்தடிபணிந்து சாமியேயிப்போது
 சரியாய்க்கிரவில் தானிவ்விடம்வருவதுதான்
 தகாதநீங்கனிசுபேரும் தான்கலந்தேயின்பமுற
 அகாதமாயிப்பதியி லானவிடமுமில்லை
 அப்படியேநேர்த்தபின்பு வாரணங்குபண்கொடியான்
 எப்படியுமுமைப்பிரிந்து யிவ்விடத்திலேயிருக்க
 சங்கடமதாயிருக்கும் தாய்வள்ளிநாயகியை
 உங்களுர்கொண்டு போனாலுமதிஷ்டப்படிக்கே
 கூடிக்குலாவி கொஞ்சமிகவேயிருப்பீர்
 நாடியவர்சம்மதிக்க நன்றாகவேயுரைக்க
 பாலசப்ரமண்ய பகவாணீயங்கிருத்தி
 கொலவிழித்தாதியரும் குடிசைக்குள்தானுழைந்து
 வள்ளிநாயகியாரும் மாதாஃன்பக்கமதில்
 பள்ளிகொண்டுதொனிநுக்கும் பதிவரமிடத்தனுக
 காதிவேலாய்புதைத்துக் காரியமாய்த்தாயேயென்று
 ஒகியேவுன்னுடைய வுற்றகொழுநனுமே
 பிரிந்துமனம்வருந்தி பின்னேமிகத்தளர்ந்து
 அறியினுணைக்கவாந்தே யவருடையதன்பதிக்கு

கொண்டுபோகும்படிக்குத் குறிப்பாய்மனதெண்ணிகண்
கண்டுகேடோசிப்புறத்தில்காத்துமேதானிருக்கார்
விசாய்ப்புறப்பென்று மெதுவாகச்சொல்லீடவே
அரசன்மகள் தான்கேட்டு அச்சணத்திலேமகிழ்ந்து,
தேகமிகப்பூரித்துச் சிந்தைமகிழ்வாக
ஏகமனதாயவளு மிவ்வாறுசெய்யெனவே
ஒருமித்தத்தாய்தந்தையுறங்குவதைத்தானறிந்து
பருவமுடன்சுற்றத்தார் பார்வைக்குத்தோணுமல்
உறங்குவதைச்சாடைகளா லுறுதியுடனேபார்த்து
அவமிலாமலவர்க்கு அணுவளவுந்தோன்றாமல்
விழித்துக்கொண்டேயிருக்கும்வேட்டைய்க்குத்தோணுமல்
ஒழிவாகத்தானுமப்போ வுரொடுங்கும்வேலையிலே
பாங்கிகரம்பிடித்து பாதவொலிகாட்டாமல்
தாங்கியேமெல்லமெல்லத் தானேதான் கூட்டிவந்து
நடையிலேசேர்ந்தவுடன் நற்றுப்பாளையிலக்கி
தடையில்லாமல்கதவை தானேமிகத்திறந்து
தாயகமாவ்வள்ளிதனைத் தான்வெளியிற்கொண்டுவந்து
மாயமதாய்ச்சேர்த்தபின்பு மலைவேடன்புத்திரியும்

விருத்தம்.

ஆவலுடன்கணவன் தன்னிருதாள்போற்றியடியாளுமிகவணங்கி யன்பாய்ச்
சுவாமி, தேவரீரிந்தவிருட்காலந்தன்னிற் றிருத்தாள்கள்நோகிடவேனுணை
யில்லாமல், பாவவினை செய்யுமிழி குலத்தோனில்லில் பதுக்கியே நிற்கவுந்
தான்விதியோ வென்று, தாவந்தமாயடியாளா லிங்குவந்தீர்த்தற்காக்கவேனு-

அம்மாணை. [மெனத்தானின்றாளே

ஆவலுடன்கணவனைத்தா னன்பாயெதிரில்வந்து
தேவதேவாவென்று சிந்தித்துத்தான்வணங்கி
இழிகுலத்தில்வந்துதித்த வீனக்குறவர்குடிசில்
வழிதெரியாதவிருளில் மலர்ப்பாதந்தானேக
நாயினேன்பொருட்டாக நற்றுணையுமில்லாமல்
பேய்முதலாயனாக விருகூழ்மதுகுழ்வனத்தில்
தனியாகத்தேவரீர் தான்வந்தகாரணத்தால்
இனித்தானடியானே ரகூழ்க்கவேனுமென்று
பரிதாபப்பட்டுமப்போ பணிந்துகரங்கூப்பி
சரியாந்தவக்கொழிந்தி தானங்குறின்றிடவே
தொழியுந்தானப்போது சுப்ரமணியரைப்பார்த்து
வாளியடன்விலும் வாளாயுதம்பிடித்து
குலைகள்முதலானதொரு கொடியதொழிலேபுரியும்
மலைவேடரானவர்கள் வந்துமேகண்டாக்கால்

கெடுதலிகவேவ்ளையும் கிருபையுடனே எழுந்து
 சடுதியிலேசென்று தன்பதிக்கேயேகுமென்று
 தாவடியிந்தித் தையல்தனைக்காப்பாற்றி
 தேவரீர் காத்துமிகத் திருக்கருணை தான்புரிவிர்
 அருமையாய்ச்சீராட்டி யன்பாய்வளர்த்தபெண்ணை
 உருமையாய்க்காரு முடிதடைக்கலமாக
 தலைவியின்ரைபைமுருகர் தன்கரத்திலேகொடுத்து
 குலவியிருமெனவே கும்பிட்டடி தொழுது
 போற்றி யெகாலையிலே புனிதவடிவேல்முருகர்
 தேற்றியபெண்ணவட்கு திடமாய்ப்பரிபுரண
 கிருபையதாய்த்தான்பார்த்து கேகயமேபெண்ணணங்கே
 அருமையாவெந்தனுக்கே அளித்ததையெப்போது
 மறக்கமாட்டேனெனவே வடிவேலர்தான்கூறி
 இரக்கமுடன்வள்ளிகளை யின்பமுடனேதழுவி
 தழுவியவரிருக்கத் தாதுயரும்வள்ளிதனை
 தொழுதுமிகவன்பாய்த் துதித்தவளும்துசொல்வான்
 தாயேகுமரகுரு தான்கணவறையமைந்த
 நீயேகுறையில்லாமல் நேர்மையுடன்வார்கருத்தின்
 படிபேரடந்துகொள்ளும் பண்பாயவர்தனக்கு
 அடிமையாய்நீயிருந்து அன்பாகவேசேர்ந்து
 கூடப்போய்வாருமெனக்கோரிச்செலவுபெற்று
 நாடவேதான்றிரும்பி நற்குடிசையுட்புகுந்து
 கதவைமிகவடைத்து கருத்தாகவேபடுத்து
 இதமாகத்தானுமப்போ யின்பரித்திரைசெய்திருந்தான்
 தோழியுஞ்சென்றபின்பு தோகைதிருத்தேவியுடன்
 ஆழியிலேதுயின்ற வாயன்மருகன்குகனும்
 பாதிராத்திரிலேனையிலே பாராவெல்லாங்கடந்து
 கோதில்லாச்சிறுாரின் குடிசைவிட்டேநடந்து
 முல்லையசோகுமலர் முழுநீலஞ்சூதகப்பூ
 அல்லிமலரான வணங்கெனய்யுமபாணமுடன்
 கோங்குகுருக்காத்தி கொன்றைபிச்சிரோஜாவும்
 ஒங்கிதருத்தேவளர்ந்து வுயர்வாசனைமிகுந்த
 பூவின்மலர்தனிலே பொங்கித்தேன்கள்ததும்பி
 வாழிதடாகஞ்சுனைகள் மலிந்துமிகப்பெருகும்
 சோலையிடஞ்சேர்ந்துகந்தர் சொர்னத்திருத்தேவியுடன்
 லீலைபுரிந்துமிக நோமதுசென்றபின்பு
 விடியற்காலமானதினால் வேடராசன்மனைவி
 வடிவுள்ளதன்மகளை வளையலணிகையாளை
 பக்கமதிலேகூட படுத்தவளைக்காணாமல்
 திக்கெனவேதான்பதறி தடுக்கிட்டுத்தானெழுந்து

விட்டறைகள் முற்றும் வெளித்தாவாறமனைத்தும்
நாட்டமுடன்பார்த்துவள்ளி நாயகியைக்காணாமல்
பாங்கியைத்தானெழுப்பி பாவநங்கையேதுசொல்வாள்
தூங்கியவள்ளியெங்கே சொல்வாயெனவுரைக்க
தாயேமுன்சாமமதில் தையலு-னேநானும்
நேயமாய்த்தங்கள் பக்கம் நித்திரைதான்செய்த துண்டு
அதன்பின்புபெந்தனுக்கு யாதந்தெரியாது
இதமாய்ப்ருவார்த்தை யியம்பவேதாய்கேட்டு
அனலில்மெழுகதுபோ லாவிமிகவேயுருகி
மனதிற்கிலேசமுற்று மணவாளனையெழுப்பி

கொச்சகம்.

சூரிஞ்சிப் பதியரசாள் கோலாகல வேந்தே
சிழியா னுரைக்குமொழி தேவரீர் கேட்டருள்வீர்
கரியகுழல் வள்ளியம்மை காணக்குயில் மொழியாள்
பரிவாயென்முன்பு நித்திரை பண்ணினவனைக் காணோம்
வேடர் வேடர்க்கரசே மிக்கமுள்ள யென்கணவா
வாடாத மாலையணி மார்பனே தேட்டருள்வீர்
மாடநிகர் குடிசை வழிக்கதவைத்தானடைத்து
கூடப்படுத்திருந்த கொப்பணையைத் தான் காணோம்
மதமுடைய துஷ்டர்களை மடக்கிக் கருவருக்கும்
விதமுடைய யென்கணவா வினவுவன்தக் கேட்டருள்வீர்
பதமுடைய வள்ளியம்மை படுத்திநிறை செய்தவள்தான்
கதவடைத்த வாசல்வழி காற்றைப்போற் சென்றாளை

அம்மாளை.

என்பிராணநாயகனே யென்னசொல்வேன்தமது
அன்புடையபெண்ணணங்கா மாயினையைத்தான்காணோம்
என்னுடனேகூட யிரவில்படுத்திருந்த
கன்னிவள்ளிநாயகியைக் காணோமெனவேங்கி
எந்தவழியாய் எவ்விடஞ்சென்றாளை
இந்தவிதமென்று பெனக்குத்தெரியவில்லை
என்னதான்செய்வேனென்றே யேங்கிப்புலம்புவதை
மண்ணன்மபிராஜன் மதிமயங்கியேயுடனே
பாபஞ்செய்சிந்தையுடன் பதட்டமதாய்த்தானெழுந்து
கோபம்வடவாக்கினிம்பால் குமுறிமிகச்சீறி
ஊர்க்காவலைக்கடந்து முற்றிவந்தமனை
பேர்க்காவலைத்தாண்டி பெண்ணைத்தெரியமாய்
கொண்டுபோனவள் வளைத்தான் சூமுறையேதான் மீட்டா
தண்டனைகள்செய்து தனியவற்றையெல்லாம்பெண்ண
சல்லடக்குதத்தான்மாட்டி தட்டி யிடையிருக்கீ

வல்லவாளாயுதத்தை வலப்புறத்திலேசொருகி
 அன்புடனேவில்லகளை ஆங்காரமாய்ப்பிடித்து
 தென்புடனேகன்னிதனைத் திருடினவன்தன்னடியை
 நாடியந்தவழியாய் நடந்ததிகோபமுடன்
 தேடியேவேடாசன் தீர்க்கமுடனேநடந்த
 செய்திதெரிந்தவுடன் திசைகட்டுக்காலுக்குள்
 ஏய்திச்சிறைகவர்ந்தே யெடுத்துமேபோனவனை
 சும்மாவிடலாகாது துடந்துமேதான்பிடித்து
 விம்மக்கட்டிக்குத்தி மிகச்சிறையில்வைப்போமென
 பற்பலவீசங்களையுந் பகர்ந்துசிலவீரர்
 அற்புகமாய்ச்சல்லடத்தை அவசரமாகத்தரித்து
 வாள்பிண்டி வேல்வலையும் வரிவில்லுமம்புடனே
 தாழ்வில்லாயுத்த சனுத்தராய்சேறியிலே
 இருக்கின்றவீரரெல்லாம் யேகியொருமுகமாய்
 ஒருமித்துத்தான் திரண்டே லுளிவுலவையைப்போல்
 கடிக்கியதானேகி கடியோன்தனைக்கலந்து
 முடிசிப்பறைபம்பை முழக்கியேகொம்பூகி
 நடக்கின்றபாதைகளில் நாயகியுஞ்சொன்னுட
 தடத்தையுந்தான்பார்த்து தானுஞ்சிலபேர்களுடன்
 ஓடிவென்றோப்பில் வுட்புகுந்தே ஆராய்ந்து
 தேடிப்பலரோடித் திரைப்புனமெல்லாம்பார்த்து
 பலதிசையுமவோடிப் பலவேடர்தான்புகுந்து
 சலந்திகள்சந்துபொந்து தாவளமுலைமுடுக்கு
 எங்கனுந்தேடி யிறைந்தாரவாரமதாய்
 பொங்கவேகோபமுடன் புனத்தில்வரும்போதடுத்த
 சோலையிடத்திற்பால சுப்ரமணியருடன்
 வாலையெவ்வொருகி வார்த்தைபுரிந்திருந்த
 நாயகியுந்தான் தெரிந்து நடுநடுக்கியேபதறி
 தூயமுருகன் துணையாய் யிலேவீழ்ந்து
 தொழுதமனம்வருந்தி துடித்துமேதான் திகைத்து
 அழுதமுகமாயவர்பா லாரணங்குமேதுசொல்வான்
 விருத்தம்.

எனதுயிர்க் குயிராய்வந்த யெந்தனையகனேபுாரும்
 மனமது கலங்குகந் தோ வருகிறு ரெனதுதந்தை
 கனமுடன் கிலவாளைந் தி கானவர் படைகள்சூழ
 வனமதை நெருங்கிவாராய்ந்தெனைக் காருஞ்சுவாயி.

ஆர்மாணை.

எந்தன்பிரமாணைரா யான்கொலக்கேட்டமோ
 ஆந்திதவொலிக்கேட்டித வாரவாங்குந்நான்

இனிமேசம்வந்ததவே பெண்பெடுத்தவந்ததற்கு
 அனியாயமாகவேதா னநேகமாபுவேடநுடன்
 தந்தைவடவாக்கினிபோல் தான்சீரிக் கோபமுடன்
 குந்தம்வான்பிண்டமனா கோணவளைதடியும்
 வில்லம்புகட்டாரிபல வேணபடைகளுடன்
 வல்லவராயநேக மாவீரர்தான்சூழ்ந்து
 வீர்தந்திச்சேசோலை மருபக்கத்தில்கொடுக்கி
 சந்தையில்கொடிய திபருபைபாதகர்சன்
 பலரானுங்கண்டு பழகினவனாதவினல்
 உலவாய்மெழுகதுபோ லுநகிறெனத்தன்செஞ்சம்
 இனிமேல்கானசெய்குவது யாதொன்றுந்தேதன்றலில்லை
 முனிவரேவேடர்மிக முன்பின்னுந்தான்பாரர்
 என்னதான்செய்வாரோ யிதற்றேற்றகாரணங்கள்
 முன்னமேதான்விரைவில் முயற்சியுடனேதான்
 ஜாக்கிரதையாகத் தானிருக்கவேண்டும்
 சீக்கிரங்காருமென்று சந்தைகலங்கப்பணிந்து
 போற்றுந்திருத்தேவியுடன் பூணகிருபையுற்று
 காத்துனதுபத்திமைக்கு களித்தனவீயொன்றினுக்கும்
 அஞ்சிடவேவேண்டாம் அதிசுவருத்தமினறி
 பஞ்சின்பகத்தாளே பாரில்நீழிவரை
 வாழ்வாபென்றாதரித்து மங்கைசுகாமணியை
 தாழ்வாகாமலிதனை தானேமிகக்கேட்பாய்

சுவாமி சொல் விருத்தம்

கேளாய்முன் மாய்கைவல்லன் கிரவுஞ்ச கிரியில்வாழ்ந்து
 மாளாதவரமே பெற்றேறன் மரவர பலத்கால்காளுந்
 தாழாத வல்லகூரன் தன்னைவெல் முனையினாலே
 மீளாமற்கொன்றேனந்த விபரத்தை யறிந்திடாயோ
 உன்னுட தந்தையண்ணர் வுற்றதோர் சுற்றத்தாரும்
 நன்னய முடையவேலால் தன்னனைச் சூழ்மாப்போக்கி
 கன்னவே னய்த்துத்தானும் சுகந்திப்ப வாவிக் சேர்ப்பயன்
 மின்னநே ரிடையாய்ப் பாராய் வெருகிரீ யஞ்சிடாதே

அம்மாளை

மாயகையால்வல்ல மாகிறவுஞ்சகிரியை
 நேயசயசாலியதாய் நெடுநாளாய்வாழ்ந்திருந்த
 தாருகாகூரனையும் தான்முனைரிலேபிளந்து
 வேறுலகமேற்றிவைத்த வெற்றிலையையுதறும்
 சிறந்தபடைதாவிருக்கச் சோந்தனம்மவரைச்செய்தி
 திறமாய்ப் போசெய்யவந்தால் செறுகெடுகெடுபொருள்
 வாட்டவல்லேனிற்த வணகயாம்பேடிக்கைகளை

நாட்டமாரீயும் நமதுபுறத்தினிலே
 திருக்கக்கடவாயெனவே வியப்பியவாக்கியத்தை
 பெருக்கமதாய்த்தான்கேட்டு பெண்ணுள்மகிழ்ச்சியுடன்
 அப்புறம்போகாம லானந்தமாயெழுந்து
 சபரமணபக்தேவர்பின்னே சொகுசாகத்தானிருந்தான்

விருத்தம்.

வித்தகன் முருகன்பின்னே வேல்விழி வள்ளிநிற்க
 அத்தருணத்திலேடர் ஆரவாரங்கள் செய்து
 மெத்தவே கோபங்கொண்டு வெகுண்டுப் பலவாய்ப்பேசி
 சித்தமுங் கலங்கவங்கு தேடியே சிலர்கள் சென்றார்
 சென்றுமே கள்வன் தானும் சிக்கினான் வாருமென்று
 குன்றுவர் சிலர்கள்கூவ கொடியவ ருடனேமன்னன்
 வென்றுயிர் தன்னைமாட்டி விடுவேனென் றநேகர்சூழ
 நன்றுயர் சோலைதன்னை நாடியே சூழ்ந்திட்டாரே
 சூழ்ந்துமே வேடர்கோனும் துடித்துமே தீப்போற்சிறி
 தாழ்ந்திடா வருகுஞ்சேனை தனக்குமே முந்திச்சென்று
 வாழ்ந்திடா நமதுபாவை வள்ளியைச் சிறையேகொண்டோன்
 வீழ்ந்திடத் தாடைதன்னில் விசியே யடிப்பேனென்றான்

அம்மாளை.

அத்தருணம்வேவொர்க ளாரபார்த்துடனே
 மெத்தவேகோபமுடன் வெகுண்டாட்டியேயுருட்டி
 பற்பலவாழ்வார்த்தைசொல்லி பாராமல்தானபேசி
 தற்பரணர்பெற்றகந்த சாமிதிருத்தேவியுடன்
 இருத்ததொருசோலையிலே யேகிச்சிலர் துழைந்து
 கருதியுற்றுப்பார்த்து கள்வனகப்பட்டானெனவே
 வாரும்வாருக்கொன்று வலியர்களுந்தான்கூவ
 சேருக்குறவரெல்லாம் திரண்டேகமாய்க்கூடி
 சோலைதனைவளைந்து துடுக்காகவேயோதி
 காலையிலேபின்னணியிற் கலந்துவந்தவல்லையினர்
 பெருமானிதையறிந்து பெருந்தீப்போலேசிறி
 ளருகின்றசேனைகட்டு மனவேகமாகமுந்தி
 நமதுபெண்ணைத்திருடி நாடியேகொண்டுவந்த
 எமக்கள்வன்றானும் யிந்தப்பெருஞ்சேனைகளை
 வருவதைக்கண்டுசெற்றும் மனவச்சமில்லாமல்
 முறுவவொளிகாட்டி முற்றுமசையாமல்
 தனித்துவின்றுநமது தாடாண்மையும்வலியும்
 முனிவுந்தெரியாமல் மூர்க்கமுடனையசட்டை
 செய்திருக்கின்றாணிலனின் திரண்டபுயலலியார்
 கைபார்த்திவன்றனையே காணலாமென்றுசொல்லி

தாடைதனிலடித்து சாய்த்திங்கிவன்றனைபே
காடையைப்போல்வாட்டி கருக்கிட்டுவோமெனவே
பொங்கிக்குறிஞ்சிக்கிறவன் போர்வீரமன்வரும்
அங்கியைப்போற்றி அலைவாருதிபோல
ஆர்ப்பரித்துள்ளவளைத்து அல்லல்போற்சுகொங்கள்
எற்பட்டவெய்யோனே யிருந்தேகஞ்சூழ்ந் ததுபோல்
நாற்றிசையஞ்சூழ்ந் தநதசாங்கோபப்பொழிந்து
மரற்றலர்கள்வந்துபலர் வாடாமுன்னிலையே

விருத்தம்.

வேடர்கோன் முகலோர்விட்ட வெங்களை யய்யன்மீது
சாடவே சிவலிங்கத்தில் தவத்தவர் சிந்தித்தேற்றி
போடவே மலர்கள்விழ்ந்து புதுமைபோல் தோன்றவள்ளி
வாடவே நொந்துநீர்கள் மலர்விழி ததும்பச்சொல்வான்

அம்மாளை.

அவ்வாளிமேலிட் டதூர்ந்துசெகிடென
தவ்வாளிபோட்டு சடசடனத்தானிரைந்து
கொண்டசுகவேகமதாய் குணமுடையபத்திருந்தான்
தொண்டியிசப்புரிந்து தொழுதுயிகவாச்சகைசெய்
மலர்தான்சொரிவதுபோல் வாலசபம்மையின்மேல்
இலகுத்திருமேனிதனி லெங்குமபாணங்கள்தைத்து
சுத்தப்பலபலென்று சுழன்றுபாணங்கள்விழ
பத்தியுள்ளதேவியுந்தான் பார்த்தப்பதைபதைத்து
விழிகளிலேநீர்பெருகி மெத்தக்கிலேசமாய்
அளிமொய்த்தபூங்குமுலா ளறிந்தங்கேயேதுசொல்வான்
கடிகனகுணமுடைய காதகர்கள் தான்விடுத்த
கொடியபகளியெல்லாம் கூடியமோகமதாய்
தமதுதிருமேனியிலே தாங்கித்திங்கில்லையினும்
எமதுமனந்தாபரிக்கு தில்லையேயாதலினால்
அடியாளிடத்தி லன்பாய்க்கிருபையுற்று
கொடியதோர்பாதகரை கூறும்வடிவேலாலே
இந்தரிமசுமதில் யிப்போதுகொன்றுனைக்கி
எந்தன்மனக்கவலை யிராதபடிதீர்த்திடுவீர்

விருத்தம்.

வீரமே பொருந்துஞ்சிம்மம் விழியாமல் படுத்திருந்தால்
பாரதில் யானைபன்றி பலமிரு கங்கள்கூடி
ஓரமே வந்துகாதை வுடன்பற்றி யிழுக்குமென்ற
சாரம்போ லாகுநீங்கள் சமீதியில் வென்றிமீரே

அம்மானே.

பொய்க்கிரமம் மிகவேபடைத்தசெம்மம்
 பாதிக்கிற்சீமமா படுததிருக்குமாமாயில்
 பன்நிமரையானே பலமிருகமற்றதெல்லாம்
 ஹாறிப்போய்க்காத துவளப்பிடித்தேயாட்டி
 பரியாசஞ்செய்யும் பாவனைபோலையாகும்
 சரிப்படுததெயம்மவரை தாழ்நில்லாமலொழிந்து
 தள்ளியெகண்டதுண்டம் தானுச்சிவீழ்ந்துமென்று
 வள்ளியதிக மகிழ்ச்சியுடனபேசிடவே

விருத்தம்.

நல்லதோர் காரியந்தான் நம்மிடந் தனிலுரைத்த
 சொல்லது போலேயுத்தன் சுற்றமுற்பூராவாக
 வெல்லவேபோனென்று மிக்கதோர்சேவல்தன்னை
 வல்லவன் தனைக்கவந்து வணங்கியே கூவிற்றன்றே

கூவிப் தொனிதானண்ட கோளமும் வெய த்தாற்போல்
 மேகியே சிரையடிக்க வெள்ளிடியெனவே கேட்க
 நானியைத் தின்றோர்போல நடுங்கியே புரிரில்லீழ்ந்து
 ஆவையைப் போக்கியேதா னனைவரு மிறந்திட்டோர்

அம்மானே.

நல்லவசனமிது நம்மிடத்திலேயுரைத்த
 சொல்லது போலதையும் துரிதமுடன்பாருமென்று
 திருவாய்மலர்ந்தபடி சேவல்கொடியையினைக்க
 மருவல்லாமற்சிவந்த மலர்க்கொண்டையையுடைய
 சேவலதுவந்துகந்தர் சிந்தையதுபோலவேதான்
 ஆவலாகவேதா னழகுசிரைவிரித்து
 வான்வழியாகப்பறந்து வடிவேலர்முன்புலந்து
 தானகழுத்தைநீட்டித் தானேதான்சத்தமிட்டு
 ஓந்நினைத்துக்கூடியதே வுயர்விண்முழக்கெனவே
 வடிவேலரளவும் ஆழிகாலத்திடிபோல்
 படைபுகைக்கொல்ல பட்டதொருமாத்கிரத்தில்
 வாகைபில்லாமல்நஞ்சை வாரியுண்டவர்போலே
 வேடராசன்தனது மிக்கமக்கள் பந்துக்களும்
 கூடவந்தவேடர் கொடிதானசேனையெல்லாம்
 பிசசண்டமாருதத்தில் பேர்ந்துவிழுமரம்போல்
 உமொழிந்நுரைந்து வுடனேபுலன்களற்று
 மகரந்தளன்று கருத்தமிகவேயழிந்து
 மெய்மயங்கியேயொருவர் மீதொருவராய்விழுந்து

இறந்தாரேயெல்லோரு மிவர்கள்போராடுமுன்னே
சாவணபவனி டத்தில் தானேபரிவாக
அதம்பண்ணிப்போடும்படி யருள்தரவேண்டுமென்று
இதமாகச்சொல்லியதோர் எந்தாயவரிடத்தில்
சகலவுபசாரமெலாம் தான் பெற்றுமகிழ்ச்சியுடன்
சுகமாய்க்குலவியப்போ சுகித்தேநுந்தவள்தான்

விருத்தம்.

தந்தையு மண்ணரேழ்வர் தாய்மாமன் சுற்றமெல்லாம்
விந்தையா யிறந்தோர்தன்னை மிக்கநாய்ப் பார்த்துநொந்து
சுந்தையுங் கலங்கிவாடி திகைத்துமெய் பதறியேங்கி
சுந்தர விழிநீர்சிந்த துயரமாய்ப் புலம்பலுற்றுள்

அம்மாளை.

இவ்விதமாய்த்தானை யேழுசகோதரரும்
ஒவ்வியதாய்மாம னுகந்தமைத்துன்னினமும்
எல்லாம்ஒருமுனையில் இறந்தகொடுமையதை
நல்விழியாள்பார்த்து நடுங்கிப்பதைபதைத்து
திருமேனியுநடுங்கத் திகைத்துவிழிகளிலே
நீர்தாரைதாரையதாய் நேசேயோடக்கதறி
எண்ணுதயெண்ணமெல்லாம் எண்ணியேசோர்ந்துருக
நண்ணியிக்காரணங்கள் நடப்புத்தெரியாதவர்போல்
திருத்தேவியன்பை தெரியும்பொருட்டாக
பெருக்கமுடனாறுமுகப் பெருமாளுருக்கமுடன்
அச்சோலையைக்கடந்தே யருள்வெள்ளம்போவதுபோல்
உச்சிதகெம்பீரமுடன் உல்லாசமாய்நடந்து
போம்போதுதேவி பொருந்துரிழலதுபோல்
சோம்பாமல்பற்றித் தொடர்ந்தாள் காணம்மாளை

விருத்தம்.

சமயமே தெரிந்தவேத தவமுனிநார தன்றான்
இமயவர் புரம்விட்டேகி யிப்புவிதன்னில் வந்து
உமயவள் பாலன்வேல னுபயதாள் தன்னைப்போற்றி
அமயயே தணிகைச்செய்கை யதுமுத லுடைசெய்வீரே

அம்மாளை.

இந்தச் சமயமகி லீம்மாய்கைதானறிந்து
 விந்தையுள்ளநாரதரும் விரைவில்மனவேகமது
 போலவேதானுமிந்தப் புதலத்திலவந்திரங்கி
 பாலசப்ரமண்ய பகவானைத்தோத்தரித்து
 மகிழ்ச்சியுடனய்யன் மலர்ப்பதத்தைத்தான்வணங்கி
 சகியாதானந்த சந்தோஷமாய்வாழ்த்தி
 கார்த்திகேயவாறுமுகா சுண்டுமடையெங்கியபின்
 நேர்த்தியுடனிதுநான் நேர்மையுடன்நடந்த
 செய்கைகளையெல்லாம் திருவுளமாற்றக்கடவீர்
 ஐதீகத்தோர்வேண்ட வதற்குமிகவிரங்கி
 நாரதரைத்தான்பார்த்து நாதர்மிகப்பரிவாய்
 பூரணமாய்ச்சொல்வேன் புகழுந்தணிகைகடந்து
 வள்ளிதனைக்கண்டு வசப்படுத்திங்காரணத்தால்
 துள்ளியெதிர்த்த துரைவேடன்வம்மிசத்தை
 நாசப்படுத்திக்களத்தில் நற்பதவிசேர்ந்தவரை
 நேசமுடனெல்லாம் மிகுத்தியதைத்தான்கேட்டு
 நாரதனுமோர்மனதாய் நாரணனூர்தன்மருகா
 காரணசுவாமியென்று கைகூப்பியேதுசொல்வார்
 சொல்லியகாரணங்கள் சொகுசாகத்தானிருக்கு
 நல்லியல்பாய்த்தேவர் நடித்தவிளையாடல்
 எல்லையிலாதவயாய் யிருந்தாலுமிப்போது
 சொல்வதனியாயமதாய் தோற்றுதிதுயெங்குமுண்டோ
 தம்மைக்குறித்தனேகர் தவவிரதங்கள்செய்து
 தம்மையிலேவருந்தி யேற்றசிறப்பாக்கிடத்த
 விண்ணுமண்ணுந்தானளந்த விஷ்ணுதிருமகளை
 பெண்ணாகத்தான்படைத்து பேறுபெறச்சீராட்டி
 பாராட்டிப்போற்றிப் பரிவாகத்தான்வளர்த்து
 தாராட்டிவைத்திருந்த தகப்பன் துணைவரையும்
 உற்றார்பெரியோ ருறவின்முறைபானதெல்லாம்
 அற்றுவிழக்கொன்றங் கடித்துவிட்டபோதினிலும்
 தயவுதாட்சன்யந் தானனுவுமில்லாமல்
 உயர்வாயதற்காக் குரியபிராரணமும்

காட்டாதிதுவரையும் கனித்தவர்கள் தன்பதியில்
நாட்டமுடனுண்டுத்தி நாள்தோறுமேவளர்த்த
பதிவிரைமாதா பதறிமனங்கலங்கி

விதிபெனவேவாடி மிகவேவருந்தும்படி

இட்டுக்கொண்டுபோவ தியல்போவுமக்கழகோ
அட்டதிக்கிலுள்ளவர்க ளவமானமாயுரைப்பார்

மூடராய்த்தானிருக்கும் மூர்க்கமுடையவராம்

வேடருக்குத்தேவன் மிக்கமகிமைநெரிந்தால

இப்பெண்ணொடியை யினியதார்த்தமாகவேதான்

ஒப்பமரியாதையுடன் வுமதடி பூசித்தனப்ப

தடையுண்டோகள்ளவேடம் தாங்கித்திரிந்தோகாள்

திடமாய்வளர்த்தபெண்ணைத் திருடியே போனுகாரா

சும்மாவிலெவர்களை நோகைதனைக்கொண்டேகா

பெம்மான்வரத்துதித்த பெருமானேகாங்கேயா

தேவிமனவருத்தம் தீர்க்குக்களித்திருக்க

தாயியவரிடத்தில் தாமந்தயவுசெய்து

கிருபைதரவேண்டுமென்று கேட்டுப்பலவாராக

இருபதம்போற்றுமுனியே யின்பமுடன்பார்த்து

நலலாரியம்நீரும் நாமெப்படிசெய்யுமென்று

வல்லதிருவாயால் மகிழ்ந்துரைத்தார்ம்மானை

விருத்தம்

திரும்பியே தேவியாரும் தேவமா முனிவன் கூட

விரும்பிப்பின் பற்றிச்செல்ல மேனிய சோலைபுக்கி

சுரும்பிநல் ரசத்தையொத்த கனிமொழி குமுதச்செவ்வாய

அரும்பிள நகையாய்மாண்டோ ரனைவரு மெழுப்புவாயே

எழுப்பென வுரைத்தபோதங் கேகியே ளள்ளியுந்தான்

தழுப்புறப புழுதிபட்டுத் தாமரைசு கிடக்குஞ்சற்றம்

முழுவதுமெழுந்திரென்று மொழிந்தன ளவர்கள் தானும்

பழுதிலா தெழுந்துவந்து படியிற்கொக் கரிக்கலுற்றாள்

கொக்கரித் தவர்கள்நிற்க குகனுறு முகமு மின்ன

சுக்கரி மருகன்வேலைத் தாங்கியமயில்மேற் றோன்ற

வெக்கரித் தங்குநின்ற வேடுவரெல்ல மேதான்

மிக்கறி வாகக்கண்டு வேண்டியே பணிந்திட்டாரே

அம்மாளை

திருமய்யேதேவியரும் தேவலோகநாரதரும்
 வந்தும்பிப்பின்பற்றிவா மேனினற்சோலைதனில்
 சென் லுவன் ளிராயகியின் திருமுகத்தைத்தான்பார்க்கு
 அன்றுதானம்மிடத்தி லதிகப்போர்செய்திறந்த
 கிடக்குமுந்தன்சுற்றமெல்லாம் கிளர்மனத்தோடேயெழுப்ப
 சடவையெனத்தாய்பெருமை கண்டபெருநாறிய
 திருவுளந்தான்பற்ற திருவருள்பெற்றவளாய்
 குருவேதான்பாக்யமென்று கொதையுமைபுத்திரரை
 சேவித்தவரின் திருவடியைப்பத்தியதாய்
 பாவித்தானந்தப் பாவசத்தாளாகி
 பிராணன்தனையிழந்து பெரும்புழுக்கி மீதுபட
 தராதலத்தைப்பாயாகத் தானேவிழந்திறந்த
 பிதாவேயெனைச்சீராட்டிப் பிரியமாய்த்தான்பவர்த்த
 சுதாவான அண்ணர்களை சுகமாகப்போற்றிவந்த
 சுற்றத்தாரேநீங்கள் தூயதிருமால்மருகன்
 சொற்றவறதபடி சுகமாயெழுந்திருந்து
 குலவிமனக்கவலை குறைநீர்க்கவேனுமென்று
 நலமானவாய்திறந்து நாதனுடைப்படியே
 டெயிசேக்கித்தில் பிணமாய்க்கிடந்தவர்கள்
 சுகமாயிழச்சுவந்து நலலூக்கஞ்செய்தவர்போல்
 உறவையெழுந்தவர்போ லுணர்ச்சிமிகவுண்டாகி
 திறமாய்ப்பழயபடி சீவனதுவந்தவுடன்
 துள்ளியேகொக்கரித்து துறைவேடர்ஞாதி யர்கள்
 எள்ளினுள்ளெண்ணை யெனவேயிருத்திடவே
 சிவகுமாரன்கொண்ட திருக்கோலந்தான்மாற்றி
 தவம்பெருகுங்கிருபா சமுத்திரமபோலேபெருகும்
 சண்முகமும்பொன்முடியும் தானேமிகத்தோன்று
 தின்புயமுமீராறு திருக்காவேஸ்தோமாமும்
 சக்கரமுமம்பு தனுஷமிகப்பிடித்து
 பிர்க்குழைக்காதுகளில் மிகவேதகத்தகென
 திருவடியுந்தான் லுலங்க சேந்தனெதிரிந் திழை
 அருவுருவாய்வந்த அற்புதக் காந்தினை

ளிருத்தம்.

அனைவரும் பார்த்தவாடி யங்கமும் நடுங்கிப்போ
வினைவசம் வந்ததென்று வினைமல ருமைநாடி

பனையது சாயந்தாப்போல் படிதனில் வீழ்ந்துபோற்றி
வினைவினா ஸ்மித்துமேடர் நிமலனை காத்திடாயே

அம்மாளை.

அனைவருந்தான் பார்த்தே அங்கங்கிடுக்கிடவே
வினைவசந்தானென்று மெய்நங்கியேயபயந்து
அடிபிற்பனைபோலே யவனிதனில் வீழ்ந்து
படிந்துதிருவாயில் பன்முறைபாய்நணங்கி
முருகிவடிவேலா முகுந்தன்றி நுமாவின்
மருகாவெனப்பலவாய் வாயில்வந்தவார்போற்றி
செய்துவிழிகளிலே திருவானந்தவாரி
மெய்குளிர்வேபெருகி மேனிமயிருஞ்சிலிர்க்க
அளவில்லாச்சந்தோஷ மாகவருள்பெற்றவராய்
முளவுகொட்டிக்கரங்குப்பி முடிவணங்கியேதுசொல்வார்
எந்தன்குலதெய்வமே யேத்தகுலத்தொழிலை
முந்தவேயெங்களுக்கு முக்கியமாகவிரும்பி
நடத்திவருமிழிகுலத்தார் நாங்களடியேன்கள்
இடத்தில்பரம்பரையாய் யிருக்கின்றயெம்மவரை
அடுமைகொண்டுதிங்கு யாவும்வந்துகேராமல்
மிடிகளனுவில்லாமல் மிகுசேரியைக்காத்து
மருக்கமழுமின்னிலத்தில் வளங்கியதிதேவதையாய்
இருக்கின்றதேவரீர் யிழிகுலத்துநாயேன்கள்
முன்னவன்செய்ததவ முயற்சியாலேயுதித்து
இன்னுளில்யான்போற்றி யெடுகதுவளர்த்திருந்த
பெண்டுகாடியைத்தானிருநில் பெருங்குடிசையின்புகூத்து
திண்ணமுடன்சோரமதாய் சேர்க்கவந்தேகீதி
பலர்புகழவேயிருந்த பழுதலாக்குலமெம்பை
நிலவரமிலாதழித்து நீலகமுள்ளளவும்
தீருப்பழிப்பொன்றை செய்துபிரசித்தமதாய்
மாறாநிருத்தபத்தீர் மாதமபத்துஞ்சமந்து

வருந்திப்பெற்றருமையதாய் வளர்த்தெடுத்தநாய்தானும்
 இருந்துபாதுகாப்பதற்கே யெதிராய்வயிரங்கொண்டு
 கறிவிஷத்தைத்தானாட்டும் காலமதிலேபதனை
 தடுத்திச்சொல்வாருமுண்டோ தாமேயிக்காரணந்தான்
 தேவரீர்தம்முடைய திருவுளமானதற்கு
 பாவனையாய்ப்பளிங்கு பார்ப்பதுபோலேதோற்றும்
 தமதடி யாரானவர்கள் தான்செய்யுங்காரணங்கள்
 உமதுகருத்தின்படி வுரைசெய்யவேண்டுமென்று
 எங்கள் குலக்கொடியா ளிடத்திலேமையல்கொண்டு
 சங்கையுடனெங்களுக்குத் தானேதெரியாமல்
 குடிசையில் தானிருந்த கொடுங்காவலைக்கடந்து
 படியிப்பலவந்தமாய் பதறித்தனிமையிலே
 இவ்விடமிட்டுவந்தீர் எமதிறைவனையானால்
 ஓவ்விக்கிருபையுற்றே வுடனேதான்கண்ணியுடன்
 என்களுர்சோந்தே இரளிமதியக்கினியும்
 கங்கையணிகடவுள் கர்த்தர்சற்றம்சாஷியதாய்
 திருக்கலியாணஞ்செய்து சிறப்பாகநாங்களுமே
 விருப்பமுடன்செய்யும் விதமாகவேமுடித்து
 சந்தோஷமாகவேதான் தையல்திருத்தேவியுடன்
 விர்தையதாயும்முடனே வெகுவாயுமதூர்க்கு
 போகலாமென்றந்த போர்வேடராசனுமே
 தாமமுடன்வேலவர்க்குத் தானுரைத்தமாத் திரத்தில்
 மாதுலனுனகுற வார்க்கத்தோர்சொன்னபடி
 சாதுவுடனிகைந்து தானடத்துவெனெனவே
 சொல்லிவள்ளிநாயகியும் தொடர்ந்துவாநாரதனும்
 மெல்லமெல்லவள்ளிமலை விரைக்காவனங்கடந்து
 சீர்பாதங்கன்றி சிவந்துமிகவேயழுந்த
 பார்தனிலேநடந்து பண்புடனேதானேகி
 மேற்பாடி சிற்றூர்க்கு வேடராசன்முதலோர்
 பேர்பெறவேமகிழ்ந்து பிரியமாயெல்லோரும்
 ஊர்வந்துசேர்ந்தவுடன் வுறவினரைத்தான்பார்த்து
 கூறுகிறேன்சங்கராஜர் குமாளுய்வந்துதித்த
 நல்லகுலதெய்வம் நன்னிலத்தைக்காத்துவரும்

வல்லசுப்ரமணியர் வலியவந் துகம்மாதை
 சிறையெழுத்துப்போயினனே திரும்பவேயிப்போது
 முறைப்படியேயடியேன் முடிவாய்கோரிக்கைபடி
 திருமணமுன்னிலையில் தேன்மொளியான் வள்ளியரை
 பெருமையுடன்பெற்று பெருவாழ்வுச்சேயனுப்ப
 சம்மதித்துவந்தேனென்று தாமும்பலாநிய
 தம்மதியாலேயரசன் தானுரைத்தானம்மாளை
 உரைத்தமொழிகேட்டுங் குறையின்முரைசம்மதித்து
 பொரைகளில்லாமல் புண்ணனரெல்லோரும்
 அடங்கிமிகமகிழ்ச்சி யாகித்தேகஞ்சிரீர்த்து
 துடங்குமயிர்பொடித்து நோக்கிச்சந்தோஷமுடன்
 ஆய்யன் திருவினே யாடலென்றுதானடித்த
 மெய்யெல்லாம்பூரித்து வேடரசன்குரிச்சியிலே
 வாசமிகுங்களபமணி வள்ளியம்மைதனக்கு
 நேசமுடன்பூமாலை நீள்கழுத்திலேபோட்டு
 தாரைசின்னமுத தவிலுமாசுபம்பைபகோட்ட
 வாரையிருக்குமுலை மாதருடடைவரும்
 கூடிச்சகலர்களுங் குலமுறையின்படியே
 நாடியதோர்சடங்கு நல்மஞ்சள்நீராட்டி
 சடங்குகளைத்தான்வேடன் தன்தேவியால்நடத்தி
 திடத்துடனேவணங்கி தீவ்யபிரகாசமதாய்
 விளங்குமிடத்தினிலே வேங்கைத்தளிர்ந்தனையே
 துலங்கச்சோடித்துவைத்த தூயபஞ்சமெந்தையிலே
 எழுந்தருளச்செய்து வியல்பாகநாரதற்கு
 அழுத்தாததர்ப்பை யாசனமுந்தான்போட்டு
 முடிந்தபின்புதானும் முகூர்த்தகாரியங்களுக்கு
 வடிவாகச்செய்து மங்களவார்த்தைகளை
 பக்கக்குடிசையுள்ள பந்துக்கள்யாவருக்கும்
 மிக்கமுள்ளதூதுவரை மிகவேயுரைக்கும்படி
 அனுப்பியதுதருரைக்க வத்தருணகாலமதில்
 இனிதாக்கவேல ரிடத்திலேவீற்றிருந்த

விருத்தம்.

நாதனும்முருகனிடம்விடைகள்பெற்று நாரதமாமுனிவரரு மோமஞ்செய்ய
 கோதரும்பால்நறுநெய்யும்சமுதையோடு கோமயமும்உயியுமிகக்கொண்டுவந்
 நீதமுடனக்கினியைவளர்த்துக்கும்பம்நேர்மையுடனவக்கிரகசாந்துசெய்து(து
 வேதமதேஓதிருந்ததியைகாட்டிவேலவர்க்குவள்ளியைமாமணஞ்செய்தாரே.

முடிக்கின்றகாலமதி லந்தரத்தில் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள்தார்
கோடிகள்வாசனத்துடனேயும்மாருதர்க்கோவிந்தனிரண்டும்தேவிமாரும்.
வடிவுடையகந்தருவர் முனிவரெல்லாம் முருகமேகாநாருத்தரர் மந்தபேரும்
தடியுடனேவரும் பூதகணங்கள்முழு சங்கடமும்பார்பதியுந் தானவந்தாரே.
வந்தவர்களாகாயந் தன்னிலின்று மங்கவாத்தியமுளக்கி மலர்களிலி
சிறைமகிழ்த்தேயவர்க ளாகிகூறிச்சிறப்புடனே தங்கள்தங்க ளிருக்குமந்த
சொந்தமாமிடமேக ரிஷபமேரி சுடலையாடியமுமையுஞ் சொகுசதாக (ஹே.
வந்தையுடன் பூதகணம்நெருங்கிசெல்லவெள்ளியங்கிரிதனில்வீற்றிருக்கின்
அம்மாளை.

சடைமுடிநாரதநம் தாமேசுவகுமரன்
விடைபெற்றுத்தானேம மிக்கக்கனலைவளர்த்து
சமதைகளையும் தனியாவின்நெய்பாலும்
உமியுடனேநெல்பொரியு முற்றதிரவமும்
நவக்கிரகவோமமதை நடத்தியேயாகுதீயை
தவத்தோர்க்குத்தான்கொடுத்த தையல்முருகனையும்
தீவலந்தான்செய்து திருச்சாலிதான்காட்டி
பாவனையாய்வேதப் படிக்குப்பலசடங்கும்
முடித்தகாலத்தில் முகுந்தனயனிந்திரனும்
கோடிகள்வரவர்கட் குகந்தவாகனமேறி
முப்பத்துமுக்கோடியென்று முன்சொன்னதேவர்களும்
நாற்பத்தெண்ணூயிரமாய் நவிலுமுனிவாரும்
முதலானோர்கூழ்ந்து முழங்கச்சயசயன
இதமாகப்போற்றிவர மினியபூதப்படைகள்
மங்களவாத்தியங்கள் மளமளனத்தான்முழக்க
சங்கையுடன்மத்தியிலே சத்தியாய்வந்துதித்த
பருவத்தாஜன்பெற்ற பார்வசியாள்தன்னுடனே
விருகூடபவாகனத்தில் மிகவேயாரோகணித்து
தேவதேவனுன சிவபிரான்வானெல்லையிலே
பாவனையாபெழுந்தருளி பாலந்திருக்குமரன்
குறமகளைக்கலியாணம் குறிக்கும்சம்பிரமங்களை
திறமாகப்பார்த்துமப்போ தேவசமேதகராய்
சந்தோஷமாய்க்கனித்து தானுசீர்வாதங்களை
வந்தையுடன்செய்து மிகவேவருமுன்னிலையில்

பரிவாய் விஷ்ணு சீரமன் பகருருத்ரன் விண்ணவரும்
 சரியாகப் பூமலரைத் தான்வாரியே சொரிந்து
 பாலசுப்ரமண்ய பகவானைத் தான்வாழ்த்தி
 தாலமதிலஞ்சலியாய் சயசயவென்றே போற்றி
 தந்தகாக்ஷிகண்டு சாவணத்தில்வந்து தித்தோன்
 சந்தோசசாகரத்தில் தாமேயிகழுழ்கி
 தாய்தந்தைமாமன் தன்மாயிபைப்போற்றி
 நேயமுடன்மற்றவரை நேர்மையுடனேகிருபை
 கூர்ந்துமிகவிருக்கக் கூற்றையுதைத்தோனும்
 சேர்ந்துடனேவந்த செரிந்ததிற்றாடனே
 திருப்பிப்போய்வெள்ளிமலை சேர்ந்துகளித்திருந்தார்
 விரும்பிவந்தநாரதரும் மிகுமணப்பந்தலிலே
 நடத்துஞ்சுடங்கையெல்லாம் நன்றாகவேழுடித்து
 திடத்தவெற்றிவேலேந்து தேவனையும்வள்ளியையும்
 வணங்கித்துதித்து வரும்போதுமால்மருகன்
 இணங்கித்திருத்தேவியுட னிருந்தமணக்கோலமதை
 வேடரசன்கண்டு மிகவேமனங்கனித்து
 தேடரியயிந்த திருவைநாம்பெற்றதற்கு
 கிடைக்கும்பாரப்பத்தியின்று கிடைத்ததெனவேகரத்தை
 தடைபடாக்கைகொட்டி தானேகூத்தாடினரே
 மற்றசுற்றத்தாரும் மனதில்பரவசமாய்
 சற்றேழுருகாவென தானேவெறியாடலதாய்
 தீர்க்கதண்டம்செய்து திருவடிபைத்தான்பணிந்து
 மார்க்கமுடன்களித்து மகிழ்ந்திருந்தாரம்மாளை
 ஆந்தக்காலந்தனிலே யனந்தமாய்வேடரசன்
 சிந்தைமகிழ்ச்சியதை செப்பயாரால்முடியும்
 பச்சைமருக்கொளுந்து பலவர்ணப்பூச்சூடி
 கச்சணீர்தமின்னார்கள் கலியாணவாசலிலே
 வந்திருக்கும்வேடமட மாதர்களுந்தான்களித்து
 எந்தன்குலதெய்வமு மினியமருகனுமாய்
 பெண்ணேயின்றுபோல பிரியமுடன்நாள்தோறும்
 எண்ணிமனக்கோலமுட னிணைபிரியாதிருக்க

மங்களமாய்வாழ்த்தி வாழக்கடவீரெனவே
 சங்குமணியணிந்த தையலருமாடவரும்
 வேங்கைமலரிதழின் மிக்ககந்தப்பொடியை
 பாங்காய்கையாலிரைத்து பரிவாய்க்கொண்டாட்டமிட்டார்
 வேடச்சிறுமி மிக்கசந்தோசமுடன்
 ஆடல்மிகப்புரிந்தக் கப்படியேசெய்தனரே
 எல்லாருக்கொண்டாடி யின்புற்றிருக்கையிலே
 வல்லசுப்ரமண்யர் மகிழ்ந்தாசனத்தையிட்டு
 தானெனாந் துவேடாசன தனைக்கிருபையாய்பார்த்து
 தேனைநிகர்மொழியான் தேனியந்தப்பெண்ணரசை
 திருத்தணிகைமாமலையில் சேர்ந்துயிருப்போமென்று
 அருளுந்திருவாய்திறந்தே அறைந்தனரேயப்போது
 கந்தனைதேவரீர்கள் கருத்துக்கிசைந்தபடி
 சிந்தைமகிழ்வாய்வேடன் செய்யுமெனச்சம்மதித்தான்
 மாதாவும்பாங்கியுடன் வள்ளியம்மைவைப்பார்த்து
 ஆதாரமாகவெய ம தன்னைவெகுநாள்பழகி
 இருந்தாய்நிச்சகாலம் யேகிக்கணவனுடன்
 பொருந்தியேபோகப் புரப்பட்டாய்வென்றுரைத்து
 அதிகமாயாவனுட னங்கமதைத்தழுவி
 பதியில்சுகமாக பருவமுடனேவாழ்வாய்
 வாழிவாழியென்று மகிழ்ச்சியுடஞ்செகால்வி
 ஊழியூழிகாலம்வரை யுகந்திருவரும்வாழ்வீர்
 என்றவர்களும்வாழ்த்த யினியவள்ளிநாயகியும்
 நன்றெனவேயன் னையுடன் நற்றோளியினிடந்தும்
 செலவுமிகப்பெற்றவளும் சிக்காரமாகவேதான்
 குலவுமவடிவேலருடன் கூடவேதானெழுந்து
 போகப்பூர்ப்பட்டுமல்லோ போம்போதவன்பிதாவும்
 ஏகமாய்த்தன்னிடத்தி லிருக்குஞ்சிலபொருளை
 பெண்ணுக்குச்சீதனமாய் பிரியமுடனேகொடுத்து
 நண்ணிப்பின்னேதுடர் நாதன்குமரேசர்
 கலியாணவாசல் கடந்துவெளியில்வந்து
 நலியாமல்மாமனையும் நற்கிருபையால்நோக்கி

வானவர்கள் கொண்டாட வளம்பெருஞ்சிற்றூரினுக்கு
கோதுகவேயிருந்து குவலயத்தில்காழ்வுபெற்று
சகலசம்பந்தக்களை தானேயனுப்பித்து
தகமையுடன் புத்திரரும் தாமுடம்பாம்பரையாய்
வாழ்த்தி நமென்று வாமேயிக்கொடுத்த
சூத்திரருக்கும் வேடவெல்லாம் சுருக்கமாய்த் தானிருத்தி

விருத்தம்.

மாதுலன் குறவரெல்லாம் வாழ்த்தியே யனுப்பிவிட்டு
தாதுலனிய பூஞ்சேலை தானவர் மலையடந்து
போதுக்கள் மலிந்துவாசம் பொருந்திய தனிகைசென்று
சாதுவாய் தேவதச்சன் சமைத்தமண்டபத்தில் வந்தார்
வந்தவர் கொதுவில்மேலி மகிழ்வுடன் இருக்குமேயோ
சுந்தர வள்ளியம்மை சுந்தரன் தன்னைப்பார்த்து
எந்தனின் கணவாசவாயி யிருந்தற்கிடின் தன்மை
யிந்தைய யுரையுமென்று விமலிபு முரைக்கலுற்றார்

அம்மாளை

வள்ளிகள் மலிந்தோங்கும் வள்ளி வரையைக்கடந்து
இளந்தோப்புச்சூழ்கா விரிவிபத்தாந்தவஞ்செம்
நிறுத்தணிசுகமாமலையை சேர்ந்துமேய வகுமுன்னம்
பொருத்தமுடன் தச்சன் பொலிவுடனே செப்துடைத்த
தகரில்பேயங்கு நற்சபாமண்டபத்தில்
சிகரிதிருமதிலும் சிறப்புடனே தான்குழந்து
விளங்குசிங்காதனத்தில் மிகுபொன்னைப்போலிய நுட
களபதனுபாரங் கனமாகவேபடைத்த
தேனியுடன் பூவனைத்தும் திருவோங்கியோயிழைக்க
மேலுத்திருபையுற்று வீற்றிருந்தாரம்மாளை
ஆக்காலந்தன்னி வரியவள்ளிரயகியாள்
மிக்கதொருகாதலனை மிகப்பணிந்துமேது சொல்வாள்
எந்தன்மிராணபத்தா கிம்மலையைப்பார்ப்பாளில்
சிகரதுபுடனாக மேன்பாட்டைக்கொண்டிருக்கு
ஆதலினாலிந்த ஆரியமகத்துவத்தை

ஓதவருள்தேவா வழிதடி யாளீடேற
 வெளிப்படையாய்ச்சொல்லுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தன
 அளிமொய்த்தபூங்குழலா ளாரணங்கேரீகேளாய் (ளே
 இந்தவரையை சொன்னவென்றுதானிருக்காய்
 முந்தப்பரமன் மெய்யிபுங்கடாக்ஷிபத்தால்
 உலகமெல்லாந்தானு முண்டாகும்போதிலே
 கலமாகத்தான்படைத்த நல்லபருவத்தின்
 அந்தமகத்துவங்கே ளாயிரத்தெட்டண்டங்கனும்
 முந்தவேநூத்தியெட்டு மோதபுனல்கங்கைகளும்
 வாளிலுள்ளதேவர் மனுக்கள்சகலரையும்
 மானிலத்திலேயழைத்து வந்தக்கொடுங்கோல்புரிந்து
 பிரானிகளுக்கெல்லாம் பெருத்தகரமன்போலே
 தாணிதனையாண்டு தானேதான்விற்றிருந்த
 ரூபதம்ன்முதலாய் அஷ்டவுணர்யாவரையும்
 வீரமுடன்சமரில் வென்றுமேதான்செயித்து
 சோபமதுதீர்த்து சுகமாயிருப்பதற்கு
 தாபமதுதணிக்கத் தான்வந்துமகிழ்ச்சியுடன்
 இங்குவந்தேயிப்போதி விந்தக்காலத்தனிலே
 வங்கியுடனாயுதங்கள் வைத்துக்கொலைபுரியும்
 வீளைபிடித்தவேடருடன் வாதுசெய்துபோராடி
 கலையாவேயிந்த கனம்பொருந்துமாவரையை
 நெருங்கிச்சவுக்கிபமதாய் நேர்மையுடனேயிந்த
 பருவதத்தில்தானும் பைங்கிளியேதகையாரும்
 அக்காரணங்களினு லானசெருத்தணியாய்
 மிக்கமுடன்சிறப்பு மிகுபேருந்தானுச்சு
 இதுவுமல்லாம வின்னமகத்துவங்கள்
 அதுவுளானசொல்லுகிறே னம்மையுமைபவனின்
 வளைத்தனும்புமுலைத்தனும்பும் மகிமையுடனேகளிக்கும்
 குளைக்காதனுனசிவன் கூற்றையிகவுதைத்தேர்ன்
 சந்தோசமாகச் சதாகாலம்வீற்றி நக்கும்
 வித்தைபாய்த்தீர்த்தம் மிகுசேத்திரவிசேசம்
 சிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கும் திருக்காஞ்சிமாநகர

பாப்பினதுயெல்லையிலே பரிவாகத்தான்விளங்கும்
 பெருமைவினல்பருவதத்தின் பேராம்மகத்துவமும்
 சிறுஷ்டிகர்த்தனய்விளங்குந் திகழ்பிரமதேவராலும்
 சொல்லமுடியாத சுகந்தமேதான்மிகுந்த
 நல்லபுஷ்பமெத்தனையோ நாட்டிலிருந்திடும்
 மரைமலரைச்சொல்லு மார்க்கமதுபோலே
 தரையிலேதன்னிடத்தில் தானேதான்முழ்கினரே
 பாவக்கொதனாக்கி பதவியிலேசேர்க்கவல்ல
 மாபலநதிசுளிலும் வளர்காசுகங்கைமயிக்கம்
 அன்றுகொண்டாநிதல்போ லியல்பாம்சமுத்திரஞ்சூழ்
 நன்றுபூமண்டபத்தில் நலமாய்ச்சிறந்திருக்கும்
 தலங்களிலேமுதன்மை தானேவிளங்குகின்ற
 நலந்திகளுங்காஞ்சி நற்பதியேநிகராக
 மெய்ஞானவான்கள் மேனித்தவங்கள்செய்யும்
 தெய்வீகந்தான்பொருந்தி திகழும்பருவதத்தில்
 இந்தத்திருத்தணிகை யினியமலையானதுபோல்
 வீந்தையுடனேயதிக மேன்பாட்டைப்பெற்றிருக்கும்
 இவ்விதகுணந்தானே வியல்விகுதியாய்ப்படைப்பில்
 சூவ்வியிப்பருவதத்தில் வுகந்தாமக்கிருக்கும்
 பிரிதியினல்பிரியாமல் பேணியிவ்விடத்திருந்து
 துரிதமாய்க்கொம்பூதி சொகுசாய்ப்புல்லாங்குழை
 ண்தியுந்தந்திகளை வருதியாய்த்தானிசைத்து
 ஒத்தேயேழிசையுடைய வுயர்மகரயாள்மீட்டி
 மனமகிழ்ச்சியாய்ப்பாடி வல்லகிறுபல்லியமும்
 தனதனவென்றேமுழக்கி தானேபலபலவாய்
 திருவினையாடல்களைச் செய்திவோம்மமிடத்தில்
 வருந்திமெய்ப்பக்தியுடன் வருமன்பர்களாயும்
 தரிசித்துத்தான்களிக்கத் தானேசந்தோசமுடன்
 பரிவாய்நடஞ்செய்த பண்பாய்நடத்துகிறேன்
 பெண்ணைவிடேயிதருப் பிரபலதீட்டாந்தரத்தை
 நன்றானமடன்பாடும் செப்புக்கிறேன்கேளெனவே
 வந்திவ்விடம் வந்தன்பரமேன்வார்க்கு
 வந்திவ்விடம் வந்தன்பரமேன்வார்க்கு
 வாசந்தான்செய்வதற்கு வசதியிருந்தாலும்

தாசரன்பர்தன்னுள்ளத்தே தான்மகிழ்ச்சிருப்பதுபோல்
 திருக்கயிலாயத்தை தினமுமேதான் அருப்பி
 பருப்பதராசபுத்திரி பார்பதியாள் தன்னிடத்தில்
 எத்தேசகாலமுந்தா னிருக்குமகிழ்ச்சினையப்போல்
 சத்தசுடலஞமும் தனிவட்டப்பூவுலகில்
 பற்பலமலைகளுந்தான் பண்பாயி நுந்தானும்
 நற்பருவதத்திருக்க நமக்குப்பிரியமுண்டு
 அதற்குச்சாகுதியுனக்கு யான்வேதேசொல்லதில்லை
 இதற்குமக்சுப்போ திருப்பிடமாகவந்தான்
 குன்று அகேகமுண்டு குவலயத்திலேமலான
 நனமுனையித்தலத்தில் நமக்கு கருப்பமுடன்
 பூரணமாய்வாசம் புகழுவேசய்தடுவோம்
 காரணமாகவுந்தான் களித்துமகத்துவத்தை
 தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய் தெரிசுதாமல்லாமல்
 தீரிலோசசக்ரேசன் தெய்வேந்திரானுனை
 மகத்துவத்தைதானறிந்து மனோபிண்டமபெற்றேக
 தகுந்தவிருப்பமுற்று தான்பொன்னுலகமதில்
 இருக்கும்சுவனையென்ற யினியசெடிகுரிலே
 ஒருமூன்றுசெடியதனை உயர்பெருமைதான்படைத்த
 சாவணப்பொய்கையிலே தானூன்றியசெடியின்
 பிரபலமாய்புஷ்பிக்கும் பெரிதாம்மலர்கள் கொண்டு
 பலதினமும்நம்மைப் பாங்காயர்ச்சனைபுரிந்து
 நலமாகயிஷ்டசித்தி நலமுடன்பெற்றேகினனை
 மூழ்கினோர்தன்பிணிகள் முழுப்பாதகமனைத்தும்
 ஊழுவனைகளெல்லாம் வேடுந்தீப்பட்டதொரு
 பருசைப்போல்ப்போக்கி வரிசுத்கமனவராய்
 விஞ்சையைப்போல்செய்யவல்ல வெகுசிறப்பினைவாய்ந்த
 இந்தமலர்ப்பொய்கை யிடத்திலிருந்ததினால்
 விந்நையாய்ந்தாபித்த மிக்தருவளச்செடிகள்
 இக்காலத்தினுமருண் யெழுபுமுதயத்தினிலும்
 தக்கமத்தியானமதில் சாய்க்காலவேனையிலும்
 நமதுதிருவடியில் நாடிச்சாத்தும்படிக்கு

காழுக்கின்றபுஷ்பம் கணக்காகப்பூத்திருக்கும்
 பிளையகாலத்தில் பெருகி வலகம்மை
 நிறவரமுடி னும் கிலைகுலைந்தேபடைப்பு
 இல்லாமல்வாய்வு யிடராகமோதி னும்
 பெல்லாதனூழிவெள்ளம் புரண்டுபெருகி னும்
 அட்டகீசன் அண்டபுவனமெல்லாம்
 கெட்டழிந்துலோகங் கெடுதியாய்ப்போனானும்
 சருவசங்காரகாலந் தன்னில்தெய்வீகமது
 பொருந்துமிந்தமாமலைதான் பொல்லாங்கொன்றில்லாமல்
 விழங்குமவ்வாரிமுந்த மேலாம்சரவணைதான்
 கனங்கயில்லாதிருந்து கந்தமணமிருந்து
 குலனாமலந்தானங் குறித்தமுக்காலங்கவிலும்
 எவ்வளவானாலும் யிருந்துதன்மொண்டிருக்கும்
 கெண்டைவிழியாளே கிளிமொழிவள்ளியரே
 மண்டலத்திலிவ்வரையின் மகத்துவம்நாமலது
 சகலமுந்தான்படைத்த சதுர்முகனுங்கண்டறியா
 பகலோடுஞ்ஞானம் பறவும்பூண்டலத்தில்
 இருக்கின்றபேர்கனிலே பெத்தகையாயினுமே
 தருக்கன்யிறைந்திருக்கும் தானேதெய்வீகமுற்ற
 பருவதத்தைத்தானும் பார்க்குந்நூர்த்திருந்
 லுமனதாகவேதான் வுறுதியதாகவெண்ணி
 தரிசித்தேதான்வணங்க தான்பெறுவார்மயிலே
 அறிந்துமறியாதுமுன்னம் ஆரோர்பிறப்பில்செய்த
 பாதகமெலாட்டுப்பில் பட்டபஞ்சபோலாகும்
 தோதகமானபல துன்பங்களானதெல்லாம்
 போக்சிப்பரிசுத்தராய் பூதலத்தின்மேலோரின்
 வரக்கின்படியே மகிழ்வாகத்தானிருப்பார்
 இந்தவரையிடத்தில் யெப்போதுமோர்தினந்தான்
 வந்துசரவணப்பெயர்கை மாபுனலில்நீராடி
 பலதரமாய்த்துதித்துப் பண்புடனேமது
 நலமானஆலயத்தில் நாடிவந்துனிதிப்படிக்கு
 நமதுதிருவடியில் நாடிப்போற்றிவணங்கி

சமமாகநெய்விளக்கு தானிட்டிக்கடும்வரை
 யாசகர்க்குததான்கொடுத்த அதன்பின்விடுதிவந்
 பாசமுடன்குக்கிட்டு படைத்துண்டிதான்நரித்
 புண்ணியசீலர்தங்கள் புகழ்கோரிக்கைப்படிக்கு
 கண்களிக்கத்தானுங் கனவளங்களையுகந்த
 கற்புக்கரசியெனுங் காதலியாள்தன்னுடனே
 நற்புதுமையானதொரு நகரத்தில்போய்ச்சேர்ந்து
 சாதுசங்கமாதி சகலநெறிகளையும்
 நீதமுடன்மனதில் நிச்சயமாகவெண்ணி
 கடைப்பிடியாகவேதான் கருத்துடனேஉடத்தி
 நடைபெறயிவ்விதமாய் நாளாமிம்மையோகங்களை
 அனுபவித்தபின்ன ல்ப்புறம்மறுமையிலும்
 இனிமையாய்த்தேவபோக மின்பமதுபெற்றவராய்
 கடைசியிலேசிவரூப கடவுள்சாக்ஷாத்கரத்தை
 தடையின்றிகாணியதாய் தானுமிகப்பெறுவார்
 அஞ்சுதினம்வரையி லங்கிருந்துபொய்கையிலே
 மிஞ்சுபுனல்மூழ்கி மிகுபுதியவஸ்திரங்கள்
 உடுத்திநமதடிபை வுண்மையுடனேவணங்கி
 அடிதொழுதுமவ்விடத்தி லாகுமுறைநடத்தி
 நம்மைத்கரிசித்து நாடிவழிபட்டுவரும்
 திம்மையனுயில்லாமல் சிறந்தவத்தினற்கு
 இஷ்டமுடன்சித்திபெற்றே யியல்பாகயென்னாநாம்
 அஸ்டாயசூரியமு மானபிள்ளைபந்துக்களும்
 சிநேகருடன்மகிழ்ந்து செல்வமனுபவித்த
 அநேகபெரியோரால் அநுரூபுகழ்ச்சிபெற்று
 சந்தோஷமாக தருநிழலில்வீற்றிருந்து
 விந்தையுடன்பதத்தில் வீற்றிருப்பாரம்மாளை
 பெண்ணரசேயின்னமுங்கேள் பெருந்தவங்களில்சிறந்த
 விண்ணவர்கள்மாமுனிவர் மிகுத்ததபோதனரும்
 நன்னெறியையெண்ணிமித நாடிவருவாரும்
 தன்னிகரில்லாயிரவி தானும்வலம்வருவார்
 சந்திரனுந்தாராகையும் தங்கள் குறைதீர்வதற்கு

வந்து தினமேகும் மகிமைபெற்றயிச்சயிலம்
 இந்தமலையை யிகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னவர்கள்
 நிந்தையர்களின்வுலகில் நீண்டபுகழில்லாமல்
 கல்விருகவும்மண்களிலும் கடையாயனுபவிப்பார்
 சொல்வதில்சந்தேகமில்லை சுருதிமுறைப்படியாம்
 தூதர்கள் முன்செய்த தலைநாள்பிரார்த்தனுவத்தைப்
 பாங்காகத்தீரும் பயன்சற்றறியாமல்
 தேவந்தினம்வருந்தி தினங்கவலைபுற்றலைந்து
 தாகமுடன்பினுதி தனிநிதுமையாய்வாடி
 பூவலமதாய்வரினும் பொல்லாதபாதகங்கள்
 ஆவதுதரணிற் பதரியதுகாணம்மாளை
 பிரமகத்தியாதி பெலத்தகொலைபாதகங்கள்
 தரைதனிலேமுக்பமதாய் தன்னெண்ணினாள் தோறும்
 முடிப்பவர்களுனாலும் முக்பமுள்ளயிந்தவெற்பை
 வடிப்பமாய்ப்பக்தியுடன் மகிழ்ந்துநம்மைப்பூசனைகள்
 செய்வாராஸ்காடியன் தீப்பட்டசெத்தைபுப்போல்
 லைந்துகினைதானோடி நன்மைபெற்றுமேன்மையதாய்
 மகாநிஷ்ணுபிரம்மா மலர்ப்பதத்தின்மேலாக
 மிகவேதவம்புரிந்து மேன்மைசிவபத்தராய்
 புத்திபெற்றுநானும் பொற்பதத்திற்சேர்ந்திருப்பார்
 இகழாமல்தானு மியல்புடனேயவர்கள்
 சதாசாலமுந்தணிகை தனில்வாசஞ்செய்பவர்கள்
 சதாவாகப்பத்தியுடன் சுத்தவயிராக்கியமாய்
 நம்மைவழிபட்டு காளொன்றுமாதார்த்தங்களில்
 செமமைமனப்பூர்வமாய் திறமாய்ப்பாதாமறிந்து
 அகமுமகிழ்ச்சியுடன் அன்பாகத்தீர்மமது
 தகமையுடனே தான்நொடுப்பாராமாயில்
 ஒன்றனந்தமாக உயர்வுபெறவாழ்வுபெற்று
 நன்னுதவாழ்வார்கள் நாட்டில்பலபாதகங்கள்
 செய்துயிருந்தாலும் தேய்நிறைச்சந்திரன்மேலால்
 நயந்துபோகுங்கொடுமை நன்மையுடன்சுத்தர்களாய்
 உல்கோர்புகழமிக வயர்வாழ்வாய்வாழ்ந்திருப்பார்
 நலந்திகழும்வள்ளி நாயகியேயின்னமுங்கேள்
 மேலேசொன்னதல்லால் விளங்குதணிகாசலத்தின்

தாளோடந்ததொரு நன்மகத்துவங்கள் பல
 உண் டவைவிரித்தே வுரைக்கவெகுநாளாகும்
 ன்ருமரன் மிகவேபோதித்ததையும்
 த்தியுடன்கேட்கமிகு பண்பாகவள்ளியுந்தான்
 த்திவய வேலர்திருத் தாளேமிகப்பணிந்து
 பகிழ்ந்தனள் பூமண்டலத்தில் மதிக்கயெழுந்தருளி
 கூகிள்வாசனை திமிர்ந்த வய்யனையெனபத்தாவே
 இருக்குந்தலங்களிலே யிதுமுக்யமானதென்று
 திருத்தணிகைமாசரிதம் செப்பிநீருள்ளங்கை
 நெல்லிக்கனிபோலே நேர்த்தியதாகயிப்போ
 சொல்லிதெளிவாகும்படி சொகுசாயடியாரிடத்தில்
 கிருபையுற்றனுக்கிரகம் கீர்த்தியுடன்செய்யுமென
 அருமையுடன்கேடக அன்பாய்மகத்துவத்தால்
 சந்தோசமாய்கிழந்து தாளிணையைத்தானபோற்றி
 விர்தையுடனங்கு வீற்றிருந்தாரம்மாளை
 குத்தியசுரர்களை சூம்புகும்பலாய்மடித்த
 வெத்திலேலாயுதத்தை மிகவேதரித்ததொரு
 பாலசுப்ரமண்ய பகவானுங்கொல்லுலையின்
 வேலதைப்போல்கண்ணால் மெல்லிதிருத்தேவியுடன்
 அந்தமலையதனி லடுத்ததொருபரிசுத்தில
 விர்தையுள்ளபிரமன் விஷ்ணுமுதலாயுருவம்
 ஈரிரண்டினந்தாகி யியலுருவன்குருவம்
 பாரிலையொன்றாகப் பகர்நவவுருவங்களும்கூட
 ஒன்றுச்சிவபிரமம் உயர்விலங்கத்தைத்தாபித்து
 நன்றாகவந்தியின் நடந்தபடியேசோடச
 உபசாரங்களுடனே யுகந்துபூசனையனைத்தும்
 தபசிர்தையாய்க்களித்து தானிஷ்டசித்திகளை
 பெற்றவராயன்றுமுதல் பிரபலமாய்வாக்கு
 உற்றகாயமும் பொருமித்துகண்ணுதலை
 திரிகாலந்தன்னிலேயும் திரமாய்மெய்ப்பத்தியுடன்
 அறிவாய்வழிப்பட்டு அருமைகொள்ளுங்காலையிலே

விருத்தம்.

ஒருதினந் தன்னில்தெய்வ வொளிமிகு விமானந்தன்னை
 தருவித்து வள்ளியமமை தன்னுடன் சேர்ந்துவேலன்
 பருவமா யதனிலேறிப் பகர்திருத் தணிகைவிட்டு
 மருமலர் மலிந்தகந்த மாதன கிரியில்வந்தார்.

அம்மாளை.

ஒருதினந்தான் தெய்வ வொளியாய்விமா னமதை
 தருவித்து வள்ளியம்மை தன்னுடனேசேர்ந்து
 சுபமண்பக்டவுள் சொஞ்சாடதணிடத் தில்
 செப்பமுடனெழுந்து திருத்தணிதான்கடந்து
 போய்கயிலையங்கிர்க்கு புரத்திலிருக்குமொரு
 வேய்வினைறந்தச்சாலை மிகுகந்தமாதனத்தை
 சேர்ந்தாநவர்தனந் திகழ்கார்தகொண்டிருக்கும்
 சேர்விலாமானம்மீட்டு சொஞ்சாகக்கீழிறங்கி
 சிறந்தபூதவீரர் தினங்காவல் கொண்டிருக்கும்
 நிறந்தருமா ளினையில நேர்த்தியுடன் தானேகி
 வள்ளியம்மைபங்கிருக்க வடிவேலர்தான்தரித்த
 புள்ளிமயில்வேலன் போனூர்தெய்வானையிடம்
 தேவராசன்புத்திரி தெய்வானையுமெழுந்து
 பாவனையாய்ச்செய்த பலமணிசேர்மானிகையில்
 மாதரசிவள்ளியம்மை மனாள்வநம்போது
 வேதங்கன் தான்தேடி மிகவேதான்காணாத
 மகத்துவங்கனையுடைய மாகணவன் தன்வரனை
 மிகக்கேட்டமாத் திரததில் விண்ணவர்கோமான்கள்தான்
 அதிகசந்தோசமுடன் அருகிலேவந்தணுகி
 கதியெனவேபோற்றி கழலினை யில் தான் பள்ளந்தான்
 பணிந்திடவேகந்தர் பரிபூரணமுடனே
 தனியாக்கடாஷும்வைத்து தனதுமரைக்கைநீட்டி
 பூரணகும்பம் பொருந்திதிசைமேற்படர்ந்து
 வாரணிந்தகொங்கைகளை யார்போடேதான்தழுவி
 தாம்சிலம்பசுப்புரிந்து தரையில்நடனங்களை
 சோம்பாமல்செய்து னலங்கத்திரும்புவனாயில
 இருந்ததளர்ச்சிகளை மெல்லாத்தையுட்போக்கி
 திருந்தவேயத்தருணம் திருவள்ளியம்மையந்தான்
 தன்முன்ன வள்பாதம் தான்தொழுதகாலிலே
 முன்யிரிந்தகன்றுகண்டு முகநும்பசுவதுபோல்
 பரிவாய்பெடுத்தனைத்து பண்பாகஆசையுடன்
 உரியாரொருவ ருறுதனை யில்லாதவர்க்கு

ஒருபாங்கிடைத்ததென் வண்மைபுடனேபார்த்து
 அருமைபுடன்வாழ்த்தி ஷசையுடனேயிருத்தி
 திரும்பஅகராகுல சேனைப்பெருக்கடலை
 விருப்பமுடனகுடித்து வண்ணவர்க்கோக்காத்து
 வெத்திவடிவேல்முருகன் பிகலேபசிழ்ச்சியுடன்
 நத்தியேதானுபய நாச்சியர்தங்களைபும்
 அந்தப்புரத்துக் கழைத்துக்கொண்டுதானேக
 ன்நகநயிசும்பொன்மயமார் விளங்குபாருடம்திண்
 நவரத்தினநகரினால் நற்கதெமிட்டிருக்கும்
 பாண்டிசுமரகனத்தில் பார்க்கடலின்மீதுநிலை
 மண்மகளுமழமகனும் மருங்கினிலேநிறநிற்கும்
 கண்ணைப்போலே சளித்தேயவர்களுடன்
 வார்த்தைகளுமாய மகிழ்ந்திருக்கும்பாலையில்
 கோத்தியாயிடப்புறத்தில் மேல்மைபுடனேயிருக்கும்
 தெய்வயசுவீதானும் தேவர்க்கேடுபதியை
 வையத்திருமுருகத்தைப் பார்த்தெனதுபத்தாலே
 தேவரீர்வலத்தமர்ந்த திருவையெடுத்தகண்ணிகையின்
 பாலனைகளெல்லாம் பகருடனெப்பாற்றிடவே
 போற்றிடவேவேளை புனிதகிழ்பையுற்று
 மாற்றலகாவென்றஅயில வடிவுடையகண்ணுளே
 குறப்பாவையின்சரிதை கூர்வேனயிருவதஞ்சன்
 வாத்தினிலேவந்துதித்து வளர்தெய்வயானையேகன்
 பெண்கள்சிகாமணியே பேதையரேவுங்களுடன்
 நண்ணும்புக்கள்பிறப்பை நீ ணுரைப்பேன்கேளென்னே
 வரமனவதாரம் மகாலிஷ்ணுவான அன்னுள்
 தாமக்குழலையுங்கள் தம்மையெபற்றெறித்து
 நமனதிருப்புயத்தை நன்றாப்த்தழுவுதந்து
 உம்திருவர்பணங்க ளுளம்பகிழ்ந்துயிச்சையதாய்
 பன்னிரண்டுவயதளவு பண்பாயகாலையில
 தன்னிலையதவம் தான்செய்யமுன்னிலையில
 உட்கள்பந்திக்கிறங்கி யுகந்நகடாசுகமாய்
 தங்கன்நத்தின்படி தானமேயாதுமென
 அதுபரியந்தம் அமரருங்கமதில்
 உதாரகமத்தசும் தன்வயத்திலவதரித்து

நான் சொன்னவாறே கமலம் தந்த காமதாசர்
வான்றொருவன் புத்திரியே வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில்
சூரனென்று சகாயவருங்கபோது
தீரமுடனான சகப்பன் திருமணஞ்செய்துகொடுத்த
பெற்றவர்க்கோ காமதாசர் பிரியமுடனெய்தி நத்தேன்
அர்த்தசந்தரன்போலே அழகுதுதலுண்டய
உனதுதன்மைகயான் ஸ்ரீபதொருபெயர்கொடியை
எனதுமனப்படிக்கு யெரிசின் ஸ்ரீபதொருமைய
சுந்தரமுன்னவடல் துரிதமுடனெய்தி போக்கி
விரைதபுடன் விடறு விதமாய்வுகொடுத்த
கருங்கடலுருத்திகளத்தில் கனத்தொருங்கி மேன்மைபெற்ற
தருவோருகிவளவளவு தாவுதொண்டமுண்டனத்தின்
எல்லையிலேநாளி நகற்கும பெயர்நின்ற ஸ்ரீபதியை
கொல்லையாருகென்று குழியாய்க்காலங்கருதி
தலஞ்செய்திவாயினான் தாவி தகமுன்னுளிக்
புலனமளந்த புலிகளாருளால்
கருத்தக ஸ்ரீபதின் கனத்தொரு துவண்டசைய
சிறுத்தகலோடைய செபபுள்ளிமானதுதான்
வந்ததகையமமனிவன் வைபவமுடனெய்திநக்கி
விரைதகையதாயவதுடன் மிகப்பார்த்துதகாரணத்தால்
பெண்மான் கருக்கொண்ட பேராண்மப்பலத்தை
நண்ணிபெயர்க்கமதில் நாய்த்தவஞ்செய்திருந்த
இவளறிந்துகருப்பையிலே பேசுவளர்க்குளவ
பவளயிதழ்வாயான பருவள்ளிக் குழிதவிலே
சுன்றதாய்பார்த்து பின்மதுதான் போலே
தோன்றாதலேபயற்கு தூயாமேபோனபின்பு
பசியினுலேகுழந்தை பதறிக் குவாவெனவே
சுசிந்தையமுதும்போது கானக்குறவரசன்
பத்சினியுந்கா னும் பரிவாய்க்கொல்லேதனையே
சுத்திவந்தபோதுபிள்ளை சொகுசு உயர்க்கத்தை
கண்டுவிட நின்றுதவன் சிவன்தனையெடுத்த
கொண்டிமனை சிவன கொடுத்தமழை
ஆனந்தமாய்வுகொண்ட துணைதருகங்குலைககுறந்து
தானந்தமாய்ப்புதிக்க தனதுகையிற்செய்த
பெற்றகிணுப்பெயர்க்கு பிரியத்துடன்வளர்க்கு
உற்றபெரியோர்சுரு வுளங்கிழந்தவள்ளிபென்று
நாமமிட்டுநாளும் சுற்செய்கையாய்வளர்க்கு
தாமதமில்லாமலதவிவயது புகுந்துநின்றினைமேல்

பத்தமாதம்நிறைந்து பநுவமங்ஞையான தின்பின்
நத்குந்தமதுகுல நடவடி க்கையின்பிங்கி
தினைப்புனத்தைக்கொக்கவைக்கான் திருத்தேவியத்தருணம்
நினைத்தநரனத்தலத்தே நேர்மையுடனேசேர்ந்து
மன்மதவேள்சையினால் மனவருந்தியேமயங்கி
சின்மயமானபல திருநடனம்புரிந்து

சோரப்புணர்ச்சிசெய்து சுகத்தைபனுபவித்து
கூறவேநல்லருளால் கோதைபிதாசுடமதித்து
திருக்கலிபாணமமுடித்து சிலவுபெற்றுத்தலநிறை
பருபதத்தல்வாரம் பண்பாகத்தான்புரிந்து
தப்பில்லாவம்மலையின் சரிதமிகவுரைத்து
இப்போதுமீவ்விடத்துக் கேகிபெய்திவந்துவந்தோம்
என்றுகான்சொல்ல யிந்தான்மகளிறிந்து
நன்றுதிருவாக்கால் நயின்றகையெல்லாங்கேட்டு
கேட்டவுடன்மகிழ்ந்து கேளுமெந்தன்நாயகரோ
நாட்டமுடன்பூரவத்தில நாரணனார்தன்னிடத்தில்
அவதரித்திவளுடனனேகநெடுநாளாய்
தவஞ்செய்சரிதமதை தனிமையாயிப்போது

கூர்ந்துகிருபையுற்று கூடிப்பழையபடி
சேர்த்துவைத்ததேவரீர் திருக்கருணைசெய்ததந்து
நாங்களடியார்செய்யுந் நல்லதொருகைம்மாறு
பாங்குடனெயின்னெய்வோம் பரிவுடனேதாங்கள்செய்யும

திருவிளையாடலைத்தான் திறமுடனையாவருங்கண்
டுருகும்படிபுகழ்ந்தாள் வுயர்விண்ணெனுப்புத்திரிதான்
உரைத்ததைக்கேட்டுவள்ளி வுளமகிழ்ந்துதாமேமுனம்
நிரையாகத்தேவரீர்க்கு நேர்தங்கைதாளுகி
அவ்வாறேயிப்பவந்தா னருள்பெறவேவந்திருக்கேன்
இவ்வாறுவள்ளி பெடுத்தமிகவுரைத்து
இனித்தம்மடிபாளை ரச்சிக்கவேணுமென்று
தனியாகப்போற்றி தமக்கைதிருவடியில்

வணங்கித்தொழுதிடவே மாதெய்வநாயகியும்
இணங்கச்சந்தோஷமுடன் எடுத்தமார்போடனைத்து
முதுகைத்தடவி முத்தமிட்டுத்தான்பேச

குதுகலமுயநமமைக் கொண்டகாதலனருளால்
உம்மைத்தாணத்தந்தையாக வுறுத்யாய்ப்பெற்றதன்
இம்மையிலையுனது யிறைவனருள் பெற்றிருக்கேன்
இனியரிசில்நீவுண்டேனான்பொருளுந்தான்வேண்டேன்
தனியாயுமதுமனச் சந்தோசமாய் வேண்டும்

கிருபைபெற்றேனென்று கிளறுமனத்தோடே தான்
அருமைபலபேசியவர் அங்கிருந்தார்க்குமாளை.
சங்கையுடனேவெகுநாள் தானேபிரிந்திருந்த
தங்கைதமக்கையரும் தானேயிருவார்களும்
சிவசுப்ரமணியர் திருவருளின்படிக்கு
தவமகிமைப்படியே தான்சேர்ந்தமுன்னிலையில்
அன்றுதொட்டுத்தெய்வ யானையுமவள்ளியரும்
நன்றாகப்பேதமின்றி நாயகன்றன்சொற்கேட்டு
சந்தோஷமாகவேதான் தையலிருவார்களும்
சந்தையுஞ்செய்கையும்தோல் செய்யமணியொளிபோல்
பூவினுடன்வாசம் பொருந்தியிருப்பதுபோல்
ஆவியுங்காயமமைந்த யிருப்பதுபோல்
பாலுடனேநீரும் பண்பாகச்சேர்ந்ததுபோல்
தோலுரம்பெலாம்பு தொந்தித்திருப்பதுபோல்
கங்கையமுனை கடலில்புகுவதுபோல்
திங்களும்வெய்யோனும் சேர்ந்ததைப்போலாக
அக்கணிர்தசெஞ்சடையோ னழலாடிதானான
முக்கணனார்நேர்மென மொய்குமுலார்தங்களுடன்
சரவணப்பொய்கையிலே தானேயவதரித்து
- திறமையிருந்ததொரு சிவசுப்ரமணியருடன்
பிரியாமலென்னுளும் பேரோங்கவேவாழ்ந்து
உரிமைபுடன்கந்தன் வுபயமனையாரிடத்தில்
ஏகபச்சமாயவர்கள் யிடத்திலின்பலங்கள்
போகபாக்யமனுபவித்து புதழ்ச்சியுடனேதானும்
கந்தமலையில் கனகமயமாய்விளங்கும்
விந்தைபொருந்தி விளங்குமணிமாளிகையில்
அமர்ந்துமன்னுயிர்க்கிடத் தன்புபரிபூரணமாய்
தமதுகடாச்சமவைத்து தம்மைவழிப்பாடுசெய்யும்
அடியாருக்கிஷ்டசித்தி அகமகிழ்வாகக்கொடுத்து
வடிவேலரிவ்விதமாய் மனைவியிருமருங்கும்
காஷிதானெப்படிக்குக் காண்கிறதென்றாலோ
தாழ்ச்சியில்லாக்கிறவுஞ்சத்தை சத்திவேலாற்பிளந்த
குமாசுதேவர்தானுங் குலவுகற்பகதருபோல்
சமமாகதனிடத்தில் தான்தோன்றியேயிருக்கும்
வள்ளிசாதனக்கொடிபோல் மகிழ்வாகவேசிறந்த
செல்விதெய்வயானை திருவள்ளிநாயகியும்
ஞானயோகயிரண்டும் நன்றாய்ப்பட்டந்ததுபோல்
தானப்போதிருமருங்கு தனிலேவிளங்கவுந்தான்
இதுவன்றியுமஉமையை யிடப்பக்கம்கொண்டிருக்கும்
விதிசூடுஞ்சிவனார்திரி விழிகள் தனைப்போலே

தேவராசன்புத்திரியும் திருவள்ளிநாயகியும்
தாவயிருபுரமும் தான்மொருந்தியேயிருக்கும்
சன்னிதமசினையினால் தாலுலகாசியெல்லாம்
நன்னெரியனுசரித்து நாட்டினையெப்போசமெல்லாம்
பெற்றாவாழ்ந்தகடையில் பெருமோகஷமீதிபெற்று
கற்றவப்போரானந்தம் தாள்சீகப்பாழ்வுபெற்று
இருக்கவுந்தான் காகுதிகளை எப்போதந்தான்காட்டி
மருகில்லாவாலசப்ர மணியருந்திவியர்க்கு
சந்தோசமாகவருள் தாலேயிசப்புகிறது
அந்தத்தருணமதி வருள்சேவல்சொடியுடனே
பலன்பலமும்போல்கிறந்தி பளபளெனத்தேருடனே
கவரத்தினக்காந்திகளை நாடுப்புள்ளிபோல்தகு
தோகைமயில்வாகனமும் தோன்றவேபூருவதில்
யாகமதுநாரதர்தான் நன்மையாய்ச்செய்ததிலே
தோன்றியதோர்தகராய் துலங்கியதோர்வாகனமும்
தான்றிகள்வெற்றிவேலும் தனிப்படைசருங்கோயில்
திருவாயல்முதலியதோர் சேர்த்ததலத்தமாந்து
அறுமுகப்பெருமாள் தா னருளுங்கட்டளைப்படிக்கு
பணிவிடைகள்செய்து பாங்காயிருந்தகதை
துணிவுடனுள்பாய் சொன்னேன்காணம்மாளை
கம்பகடறச்சுழிற்று கணேசனெருமருப்பு
தும்பிமுகத்தைங்காணும் தோகைவல்லபைவாழி
பாதிமதியணிந்தபரமனுமைதான்வாழி
ஆதிதிருமாலு மம்மைலக்குமிவாழி.
வேதன்மனைவி விமலிதிருத்தாளவாழி.
போதமிகுமிந்திரானும் புலோமிசையுந்தான்வாழி.
முப்பத்துமுகக்கோடிகார் முக்யமூடனேவாழி.
கரற்பத்தெண்ணூயிரங்கோடி நற்றவத் தார்வாழி.
சருடகந்தருவருடன் கனத்தவித்திபாதாரும்
சருவதலங்களிலே தான்வசிக்குந்தெய்வங்களும்
கவிவாணர்பெரியோர் கருந் துடனேயிக்கதையை
புகிதனிலேதானும் புகனறோனும்தான்வாழி
இந்தவம்மாளைதனை பெடுத்துவாசிப்பவரும்
சுந்தையாய்க்கேட்பவரும் விளம்புவருந்தான்வாழி.
சிவசப்ரமண்ய தேவருந்தெய்வாளைவள்ளி
தவஞ்சேர்சரிதமவர் தங்கள்பதம்வாழியதே.

வள்ளிநாயகி அம்மாளை,

முற்றிற்று.

பழனியாண்டவர் சகாயம்.

இந்நூலச்செயற்றப் பொருளுதவியெய்த கனவான்

சாப்டேர் ஜமீன் தாரவர்கள் மஹாராஜமான்ய ராஜபூஜிதராஜ
சுதாசிரி கட்டாரி நாகைய காமராஜேந்திர ராமசாமி காமயநாயக்
தவர்கள்.

சாப்டேர் 'மகா-ந-ந-ஸ்ரீ' சின்ன ஜமீன் தார் ராமசாமி காமய
நாயக்கரவர்கள்.

ஒலவக்கோடு முனிசிபல் சவுன்சில் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ க. கு.
பொன்னப்ப நாடரவர்கள். விருதுபட்டி.

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ முத்தச்சாமியா பின்னே சுர்ணம் கிருஷ்ணபரம்.

33	கோ. சுந்தராஞ் செட்டியார்,	ஷெயூர்.
33	க. அ. குருசாமி நாயக்கர்,	ஷெயூர்.
37	சு. நல்லய நாயக்கர்,	ஷெயூர்.
33	கா. ச. சுப்பா நாயக்கர்,	ஷெயூர்.
37	ச. ராமசாமித் தேவர்,	ஷெயூர்.
33	க. க. சுப்பயத் தேவர்,	ஷெயூர்.
37	கா. சுப்பயத் தேவர்,	ஷெயூர்.
33	கே. அழகர்சாமி நாயக்கர்,	ஷெயூர்.
37	வா. இருளாண்டித் தேவர்,	ஷெயூர்.
33	வாழாத்தய்யக் கோனார்,	ஷெயூர்.
37	குப்பையாண்டிக் கோனார்,	ஷெயூர்.
37	மு. வே. சங்கரக்குமாரு நாடார்,	கல்லுப்பட்டி.
37	ஆ. வீ. குழந்தைவேலு நாடார்,	ஷெயூர்.
37	மு. வே. குழந்தைவேலு நாடார்,	ஷெயூர்.
37	மு. ஞ். முத்தைய நாடார்,	ஷெயூர்.
37	மு. வீம நாடார்,	ஷெயூர்.
37	மு. பொன்னப்ப நாடார்,	ஷெயூர்.
37	மு. கருப்பண நாடார்,	ஷெயூர்.
37	வெ. இ. பழனிச்சாமி நாடார்,	ஷெயூர்.
37	இ. ச. குமாரசாமி நாடார்,	ஷெயூர்.
37	வை சுப்பய னச்சாரி,	ஷெயூர்.
37	சி. பொ. அழகர்சாமி ஆச்சாரி.	ஷெயூர்.
37	அ. குருசாமி ஆச்சாரி,	ஷெயூர்.
37	செ. சுருளி பண்டாரம்,	ஷெயூர்.
37	சி. செல்வ அய்யர்,	ஷெயூர்.
37	அழகம்பெருமாள் கோனார், கி-மு.	ஷெயூர்.
37	க. ச. ஞமய நாடார்,	திருமங்கலம்
37	க. மு. அ. மாரியப்ப நாடார்,	பேரையூர்.
37	மா. க. அனுமுக நாடார்,	கிஷ்ணபேரி.
37	சி. மா. கந்தசாமி நாடார்,	ஷெயூர்.
37	சி. நயினா ராவுத்தர்,	சாப்டேர்.
37	மு. மர். கருப்பய்யா நாடார்,	ஷெயூர்.

1	ர-ர-ர-ரூ	வெ. அய்யா பிள்ளை,	செய்யூர்.
11		நாடார் உறவின் முறைபார்கள்	சாலிச்சந்தை
11		மு அ. முத்தப்ப நாடார்,	திருமாணிக்கம்.
11		தெ. ரெ. கந்தசாமி நாடார்,	உசிலம்பட்டி.
11		வை. ஆறுமுக நாடார்,	செய்யூர்.
11		கொ. அ பழனிக்குமாரு நாடார்,	செய்யூர்
11		கி. மு. செல்லமுத்து நாயக்கர்,	குலப்புறம்
11		கர்ணம் காமாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை	செய்யூர்
11		கர்ணம் சங்கரலிங்கம் பிள்ளை	சீலை
		[நாயக்கன்பட்டி.	
11		சு. பெரியசாமித் தேவர், பாப்பிநாயக்கன்பட்டி.	
11		கர்ணம் சரவணைக்குமாருபிள்ளை, மள்ளப்புறம்	
11		வீ ஆறுமுகம் பிள்ளை,	செய்யூர்.
11		சி வெ. வீரயஞ் செட்டியார்,	செய்யூர்.
11		பெ. வெ. வீரயஞ் செட்டியார்,	செய்யூர்
11		கோ. சண்முகஞ் செட்டியார்,	செய்யூர்.
11		சு. கந்தசாமி செட்டியார்,	செய்யூர்.
11		நோ. சுப்பய தேவர் கி. மு.	அய்யம்பட்டி.
11		வீ. வாழாத்தய்ய மூப்பர்,	செய்யூர்.
11		செ. வத்தலய நாயக்கர்,	செய்யூர்.
11		அ. சி பெரியசாமித் தேவர், துள்ளுகுட்டிநாயக்	]
			கனூர்.
11		த. செல்லத் தேவர்,	செய்யூர்.
11		செ செல்லத் தேவர்,	செய்யூர்.
11		நாச்சி மூப்பர்,	செய்யூர்.
11		நா. மாரியப்ப நாடார்,	நாடாக்கன்பட்டி.
11		வி. ராமசாமி நாடார்,	செய்யூர்.
11		சா. அய்ய நாடார்,	செய்யூர்.
11		சு. மா முத்தப்ப நாடார்,	செய்யூர்.
11		மு, மா. சுடலைமுத்து நாடார்,	வேப்பம்பட்டி.
11		சு. மாரியப்ப நாடார்,	செய்யூர்.
11		நா. சு. கு. மாடசாமி நாடார்,	செய்யூர்.
11		சுடலைமுத்து நாடார்	செய்யூர்.
11		சின்னச்சாமி நாயக்கர்,	செய்யூர்.
11		கி. செ. வடுக குமாரு நாடார், பெருமாள்பட்டி.	
11		கி. மு ராசபெத்து ரெட்டியார், விட்டிலப்பட்டி.	
11		சங்கரலிங்க ரெட்டியார்,	செய்யூர்.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருமங்கலந்தாலாகா எழுமலை போஸ்டி கல்லுப்பட்டிக் கடுத்த நாடாக்கன்பட்டி நாட்டாண்மை யி ஆறுமுக நாடாரவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணு-8.